

Bruxelles, 11 octombrie 2019
(OR. en)

13048/19
ADD 1

FRONT 272
COMIX 464

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretar general al Comisiei Europene, sub semnătura dlui Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	10 octombrie 2019
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	C(2019) 7131 final - ANNEX
Subiect:	ANEXE la RECOMANDAREA COMISIEI de instituire a unui „Manual practic pentru polițiștii de frontieră” comun, destinat utilizării de către autoritățile competente ale statelor membre atunci când efectuează controlul la frontieră asupra persoanelor, și de înlocuire a Recomandării C(2006) 5186 a Comisiei din 6 noiembrie 2006.

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul C(2019) 7131 final - ANNEX.

Anexă: C(2019) 7131 final - ANNEX

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 8.10.2019
C(2019) 7131 final

ANNEX

ANEXE

la

RECOMANDAREA COMISIEI

de instituire a unui „Manual practic pentru polițiștii de frontieră” comun, destinat utilizării de către autoritățile competente ale statelor membre atunci când efectuează controlul la frontieră asupra persoanelor, și de înlocuire a Recomandării C(2006) 5186 a Comisiei din 6 noiembrie 2006.

ANEXĂ

Manual practic pentru polițiștii de frontieră

PARTEA ÎNTÂI - DEFINIȚII.....	5
PARTEA A DOUA - VERIFICĂRI LA FRONTIERE.....	13
SECȚIUNEA I: Procedurile de control la frontieră.....	13
1. Verificările la punctele de trecere a frontierei	13
2. Verificări ale persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii.....	18
3. Verificări asupra resortisanților țărilor terțe la intrare	25
4. Căutări în Sistemul de informații Schengen (SIS) și în baza de date privind documentele de călătorie furate și pierdute (SLTD).....	35
5. Dispoziții speciale referitoare la verificarea anumitor categorii de persoane.....	40
5.1. Șefii de stat.....	40
5.2. Pilotii de aeronave	40
5.3. Marinarii	41
5.4. Titularii pașapoartelor diplomatice, oficiale sau de serviciu, precum și membrii organizațiilor internaționale	42
5.5. Locuitorii din zonele de frontieră care beneficiază de regimul specific micului trafic de frontieră.....	44
5.6. Minorii	45
5.7. Elevii din țări terțe care locuiesc într-un stat membru al UE sau într-o țară terță și care nu fac obiectul obligativității vizei.....	47
5.8. Lucrătorii transfrontalieri.....	49
5.9. Turiștii SDA.....	49
5.10. Serviciile de salvare, poliție, pompieri și polițiști de frontieră.....	50
5.11. Lucrătorii offshore	50
5.12. Persoanele transferate în cadrul aceleiași companii.....	50
5.13. Cercetătorii și membrii familiilor lor.....	53
5.14. Studenții	57
6. Ștampilarea documentelor de călătorie	60
7. Relaxarea verificărilor	64
8. Refuzul intrării	64
9. Vize solicitate la frontieră, inclusiv personalului navigant aflat în tranzit, și refuzarea acordării acestor vize	75
10. Anularea și revocarea vizelor.....	76

11.	Regimuri speciale de tranzit	77
12.	Solicitanții de azil/solicitanții de protecție internațională.....	78
13.	Înregistrarea informațiilor la frontieră	81
14.	Cooperarea cu alte servicii.....	82
15.	Marcarea documentelor frauduloase.....	82
16.	Verificarea autenticității datelor stocate într-un pașaport biometric.....	83
17.	Valabilitatea înregistrării copiilor în pașapoartele părinților	84
SECȚIUNEA II: Frontiere terestre		85
1.	Verificarea traficului rutier	85
2.	Verificarea traficului feroviar	88
3.	Micul trafic de frontieră.....	90
SECȚIUNEA III: Frontiere aeriene		92
1.	Verificări în aeroporturi	92
2.	Verificări pe aerodromuri	97
3.	Modalități de verificare a persoanelor din zborurile private.....	98
SECȚIUNEA IV: Frontiere maritime		99
1.	Proceduri generale de verificări a traficului maritim.....	99
2.	Verificări ale navelor de croazieră.....	101
3.	Verificări ale navigației de agrement.....	104
4.	Verificări ale pescuitului de coastă.....	105
5.	Verificări ale conexiunilor cu feriboturi	106
6.	Legăturile de transport de mărfuri între porturile situate pe teritoriul zonei fără controale la frontierele interne	107
SECȚIUNEA V: Verificări ale navigației pe apele interne		108
1.	Navigația pe apele interne.....	108
PARTEA A TREIA: SUPRAVEGHEREA FRONTIERELOR.....		109
1.	Obiectivul supravegherii.....	109
2.	Metodele de supraveghere	109
PARTEA A PATRA: LISTA ACTELOR JURIDICE RELEVANTE		112
APENDICELE A		117
Procedura de notificare		117
APENDICELE B		119
Evaluarea riscurilor.....		119

PREFAȚĂ

Principalul obiectiv al cooperării Schengen este crearea unei zone fără control la frontierele interne¹. Aceasta necesită existența unor controale eficiente la frontierele externe², precum și aplicarea unor măsuri de însoțire relevante în domenii precum cooperarea polițienească și judiciară și politica în domeniul vizelor. Cu toate acestea, dispozițiile privind controalele la frontierele externe se aplică la frontierele interne în două cazuri. Primul se referă la situația în care nu a fost încă finalizat procesul de eliminare a controalelor la frontierele interne în cazul frontierelor interne respective³. În cazul acestor frontiere, controalele la frontieră trebuie efectuate în conformitate cu dispozițiile titlului II din Codul Frontierelor Schengen⁴. Al doilea caz se referă la situația în care controalele la frontierele interne sunt reintroduse temporar de un stat Schengen care aplică integral acquis-ul Schengen⁵. În acest caz, se aplică *mutatis mutandis* dispozițiile relevante ale titlului II, întrucât frontierele interne nu devin frontiere externe⁶.

Obiectivul prezentului manual practic pentru polițiștii de frontieră este de a stabili orientări, bune practici și recomandări privind exercitarea sarcinilor polițiștilor de frontieră din statele Schengen. De asemenea, manualul este menit să fie un ghid al utilizatorului pentru polițiștii de frontieră în ceea ce privește măsurile și deciziile care trebuie luate de-a lungul frontierelor pentru care se aplică dispozițiile privind frontierele externe. Conținutul prezentului manual face referire, în principal, la controlul persoanelor la frontieră și se bazează pe instrumentele Uniunii care reglementează trecerea frontierelor (și, în special, Codul Frontierelor Schengen), eliberarea vizelor, dreptul de liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii și cererile de azil. În partea a patra se regăsește o listă cu acte juridice prin care sunt reglementate domeniile acoperite de prezentul manual.

În prezentul manual, atunci când se face trimitere la alte tipuri de controale care pot sau ar trebui să fie efectuate la frontieră (de exemplu, controale vamale, fitosanitare sau sanitare), legislațiile relevante ale Uniunii și naționale se vor aplica acestor tipuri de controale. În orice caz, statele Schengen ar trebui să asigure întotdeauna o cooperare strânsă între diferitele autorități care

¹ Frontiere interne astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) din Codul Frontierelor Schengen.

² Frontiere externe astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (2) din Codul Frontierelor Schengen.

³ Articolul 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003 (Cipru), articolul 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005 (Bulgaria și România) și articolul 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2012 (Croatia).

⁴ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), JO L 77, 23.3.2016, p. 1.

⁵ Articolul 32 din Codul Frontierelor Schengen.

⁶ A se vedea, în special, Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind aplicarea titlului III (Frontiere interne) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen).

efectuează controalele la frontiere, precum și cu autoritățile care efectuează controale în interiorul teritoriului.

Prezentul manual nu este menit să creeze nicio obligație juridică pentru statele Schengen sau să stabilească noi drepturi și sarcini pentru polițiștii de frontieră sau pentru orice altă persoană care ar putea fi vizată de conținutul său. Numai actele juridice pe care se bazează sau la care se referă prezentul manual produc efecte obligatorii din punct de vedere juridic și pot fi invocate în fața unei instanțe judecătorești naționale.

PARTEA ÎNTÂI - DEFINIȚII

1. **STATELE SCHENGEN** (Statele membre ale UE care pun în aplicare **acquis-ul Schengen** referitor la frontierele externe, precum și *țările asociate spațiului Schengen*):

1. Belgia	11. <i>Islanda</i>	21. <i>Norvegia</i>
2. Bulgaria	12. Italia	22. Austria
3. Republica Cehă	13. Cipru	23. Polonia
4. Danemarca	14. Letonia	24. Portugalia
5. Germania	15. <i>Liechtenstein</i>	25. România
6. Estonia	16. Lituania	26. Slovenia
7. Grecia	17. Luxemburg	27. Slovacia
8. Spania	18. Ungaria	28. Finlanda
9. Franța	19. Malta	29. Suedia
10. Croația	20. Țările de Jos	30. <i>Elveția</i>

Irlanda și Regatul Unit au fost autorizate să aplice unele părți ale acquis-ului Schengen, însă doar într-un număr limitat de domenii (cooperarea polițienească și cooperarea judiciară în materie penală) care nu includ controalele la frontierele externe. Prin urmare, în scopul prezentului manual, care se concentrează pe aspectele frontaliere și se adresează polițiștilor de frontieră, Irlanda și Regatul Unit nu sunt incluse atunci când se utilizează termenul „statele Schengen”.

2. STATELE MEMBRE ALE UE:

1. Belgia	11. Croația	20. Austria
2. Bulgaria	12. Italia	21. Polonia
3. Republica Cehă	13. Cipru	22. Portugalia
4. Danemarca	14. Letonia	23. România
5. Germania	15. Lituania	24. Slovenia
6. Estonia	16. Luxemburg	25. Slovacia
7. Irlanda	17. Ungaria	26. Finlanda
8. Grecia	18. Malta	27. Suedia
9. Spania	19. Țările de Jos	28. Regatul Unit
10. Franța		

3. SITUAȚIA SPECIFICĂ A UNOR STATE SCHENGEN CARE NU APLICĂ ÎNCĂ INTEGRAL ACQUIS-UL SCHENGEN

Bulgaria, Croația, Cipru și România nu aplică încă integral acquis-ul Schengen, iar controalele la frontierele lor cu alte state Schengen nu au fost încă eliminate.

Acestea aplică la toate frontierele lor normele din titlul II al Codului Frontierelor Schengen.

Se aplică următoarele norme specifice:

- verificările la frontierele lor (de exemplu, în ceea ce privește durata șederii, viza, permisul de ședere, nivelul mijloacelor de subzistență) sunt efectuate în legătură cu propriul lor teritoriu;
- dispozițiile legate de Codul de vize nu se aplică Bulgariei, Croației, Ciprului și României. Prin urmare, trimiterile la vizele Schengen nu includ vizele eliberate de unul dintre aceste patru state Schengen;

- dispozițiile privind VIS se vor aplica Bulgariei și României doar atunci când Decizia (UE) 2017/1908 din 12 octombrie 2017 privind punerea în aplicare a anumitor dispoziții ale acquis-ului Schengen referitoare la Sistemul de informații privind vizele în Republica Bulgaria și în România⁷ va fi aplicabilă, cu limitările prevăzute în această decizie (acces care permite doar citirea);

- dispozițiile privind SIS nu se aplică Ciprului; acestea se aplică integral Bulgariei și României, în conformitate cu dispozițiile Deciziei 2010/365/UE a Consiliului din 29 iunie 2010 privind aplicarea dispozițiilor acquis-ului Schengen referitoare la Sistemul de Informații Schengen în Republica Bulgaria și în România⁸ și ale Deciziei (UE) 2018/934 a Consiliului privind punerea în aplicare a dispozițiilor rămase ale acquis-ului Schengen referitoare la Sistemul de informații Schengen în Republica Bulgaria și în România⁹; acestea se aplică parțial Croației, în conformitate cu dispozițiile Deciziei (UE) 2017/733 a Consiliului din 25 aprilie 2017 privind aplicarea dispozițiilor acquis-ului Schengen referitoare la Sistemul de Informații Schengen în Republica Croația¹⁰;

- statele Schengen care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen pot recunoaște în mod unilateral anumite documente ca fiind echivalente cu vizele lor naționale de tranzit sau de ședere de scurtă durată preconizată pe teritoriul lor¹¹.

Atunci când se face trimitere la „statele Schengen care aplică integral acquis-ul Schengen” sau la „zona fără controale la frontierele interne”, Bulgaria, Croația, Cipru și România nu sunt incluse.

4. **Țările din SEE:** Norvegia (NO), Islanda (IS) și Liechtenstein (LI).
5. **„Zona fără controale la frontierele interne”** se referă la zona care cuprinde teritoriile statelor Schengen ce aplică integral acquis-ul Schengen (și, prin urmare, care exclude Bulgaria, Croația, Cipru și România).
6. **„Persoane care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii”¹²** sunt resortisanți ai statelor membre ale UE, ai țărilor din SEE și ai

⁷ JO L 269, 19.10.2017, p. 39.

⁸ JO L 166, 1.7.2010, p.17.

⁹ JO L 165, 2.7.2018, p. 37.

¹⁰ JO L 108, 26.4.2017, p. 31.

¹¹ JO L. 157, 27.5.2014, p. 23.

Elveției, precum și membrii familiilor acestora, indiferent de cetățenie, care îi însoțesc sau li se alătură acestora.

7. **„Membrii familiei cetățenilor UE, SEE sau CH care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii”** sunt, indiferent de cetățenia lor:
- soțul (indiferent de sexul soțului¹³) și, dacă parteneriatul este încheiat pe baza legislației unui stat membru și recunoscut de legislația statului UE sau Schengen gazdă drept echivalent căsătoriei, partenerul cu care cetățeanul UE/SEE/CH a încheiat un parteneriat înregistrat;
 - descendenții direcți cu vârste mai mici de 21 de ani sau care se află în întreținere, inclusiv cei ai soțului/soției sau ai partenerului înregistrat;
 - ascendenții direcți care se află în întreținere, inclusiv cei ai soțului/soției sau ai partenerului înregistrat.
8. **„Cetățean al UE”** se referă la orice persoană care deține cetățenia unui stat membru al Uniunii Europene.
9. **„Resortisant al unei țări terțe”** se referă la orice persoană care nu beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii.
10. **„Polițist de frontieră”** se referă la orice agent public desemnat, în conformitate cu dreptul intern, la un punct de trecere a frontierei sau de-a lungul frontierei sau în imediata vecinătate a frontierei respective, și care exercită sarcini de control la frontiere, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern.
11. **„Control la frontieră”** înseamnă activitățile efectuate la frontieră ca reacție exclusivă la intenția de a trece o frontieră sau la acțiunea de trecere a unei frontiere, indiferent de orice alte considerente, constând în verificări la frontiere și în supravegherea frontierelor.
12. **„Verificări la frontieră”** înseamnă verificările efectuate la punctele de trecere a frontierei pentru a se asigura că persoanele, inclusiv mijloacele de transport ale

¹² Articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen).

¹³ Hotărârea CJUE din 5 iunie 2018, cauza C-673/16, Coman.

acestora și obiectele aflate în posesia lor, pot fi autorizate să intre pe teritoriul statelor Schengen sau să îl părăsească.

13. **„Verificări sistematice prin consultarea bazelor de date relevante”** sunt verificările efectuate prin consultarea bazelor de date relevante de către polițiștii de frontieră cu privire la toate persoanele (persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii și resortisanți ai țărilor terțe) care trec frontierele externe, la intrare sau ieșire.
14. **„Baze de date relevante”** sunt bazele de date pe care polițiștii de frontieră trebuie să le consulte atunci când efectuează verificări sistematice cu privire la toate persoanele care trec frontierele externe. Printre acestea se numără:
- Sistemul de informații Schengen „SIS” (secțiunea privind documentele și secțiunea relevantă pentru a evalua dacă persoanele respective pot reprezenta o amenințare pentru ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau pentru relațiile internaționale ale statelor Schengen);
 - baza de date a Interpolului privind documentele de călătorie furate și pierdute („SLTD”);
 - bazele de date naționale care conțin informații privind documentele de călătorie furate, deținute fără drept, pierdute și anulate.

Polițiștii de frontieră pot consulta, de asemenea, alte baze de date naționale și ale Interpolului.

15. **„Verificări punctuale ale bazelor de date relevante”** sunt verificările bazelor de date relevante pe baza unei analize a riscurilor efectuate exclusiv în cazul anumitor persoane care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii la anumite puncte de trecere a frontierei pentru care se aplică o derogare de la principiul verificărilor sistematice.
16. **„Alte verificări asupra persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii”** sunt verificările referitoare la persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii care nu fac obiectul unor verificări punctuale ale bazelor de date relevante, atunci când se

aplică o derogare temporară de la verificările sistematice, și anume verificarea identității titularului și a valabilității și autenticității documentului de călătorie al titularului.

17. **„Verificări amânunțite”** sunt verificările care trebuie efectuate asupra resortisanților țărilor terțe.
18. **„Verificări în linia a doua”** sunt verificări suplimentare care pot fi efectuate într-un loc special, separat de locul în care sunt verificate toate persoanele („prima linie”).
19. **„Informații prealabile referitoare la pasageri (API)”** se referă la datele colectate în conformitate cu Directiva 2004/82/CE a Consiliului.
20. **„Supravegherea frontierelor”** înseamnă supravegherea frontierelor dintre punctele de trecere a frontierei și supravegherea punctelor de trecere a frontierei în afara orarului lor de funcționare stabilit, în vederea împiedicării persoanelor să se sustragă de la verificările la frontiere.
21. **„Solicitant” sau „solicitant de azil”** înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care a făcut o cerere de azil, cu privire la care nu s-a pronunțat încă o hotărâre definitivă.
22. **„Cerere de protecție internațională”** înseamnă o cerere înaintată de un resortisant al unei țări terțe sau de un apatrid prin care acesta solicită protecția unui stat Schengen, care poate fi înțeleasă ca solicitare a statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară.
23. **„Refugiat”** înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care, ca urmare a unei temeri bine fondate de a fi persecutat din cauza rasei sale, a religiei, a naționalității, a opiniilor politice sau a apartenenței la un anumit grup social, se află în afara țării al cărei cetățean este și care nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește să solicite protecția respectivei țări sau un apatrid care, aflându-se din motivele menționate anterior în afara țării în care avea reședința obișnuită, nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește să se întoarcă în respectiva țară.
24. **„Persoană eligibilă pentru obținerea de protecție subsidiară”** înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care nu poate fi considerat refugiat, dar în privința căruia există motive serioase și întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi

trimis în țara sa de origine sau, în cazul unui apatrid, în țara în care avea reședința obișnuită, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămrile grave definite la articolul 15 din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 și nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu dorește protecția respectivei țări.

25. **„Apatrid”** se referă la o persoană care nu este considerată un resortisant al niciunui stat în temeiul dreptului statului respectiv.
26. **„Amenințare pentru sănătatea publică”** se referă la orice boală cu potențial epidemic, astfel cum este definită de Regulamentul Sanitar Internațional al Organizației Mondiale a Sănătății, și alte boli infecțioase sau parazitare contagioase, cu condiția să facă obiectul dispozițiilor de protecție cu privire la resortisanții statelor membre. Pentru mai multe detalii, a se vedea orientările privind amenințările pentru sănătatea publică¹⁴.
27. **„Viză”** înseamnă o autorizație eliberată de un stat Schengen care aplică integral acquis-ul Schengen în scopul:
- (a) tranzitării sau al efectuării unei șederi preconizate pe teritoriul zonei fără control la frontierele interne pentru o perioadă care să nu depășească 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile care precede fiecare zi de ședere pe teritoriul zonei fără control la frontierele interne;
 - (b) tranzitării zonelor de tranzit internațional din aeroporturile statelor Schengen care aplică integral acquis-ul Schengen.
28. **„Viză națională de scurtă ședere”** înseamnă o autorizație eliberată de un stat Schengen care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen în vederea unei șederi preconizate pe teritoriul statului Schengen respectiv, a cărei durată nu depășește limita de 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile.
29. **„Viză cu valabilitate teritorială limitată”** înseamnă o viză valabilă pe teritoriul unuia sau al mai multor state Schengen care aplică integral acquis-ul Schengen, dar nu al tuturor acestor state.

¹⁴

Pentru mai multe detalii, a se vedea orientările privind amenințările pentru sănătatea publică, partea a II-a, secțiunea I punctul 3.6.

- 30. **„Viză de tranzit aeroportuar”** înseamnă o viză valabilă pentru tranzitarea zonelor de tranzit internațional din unul sau mai multe aeroporturi ale statelor Schengen care aplică integral acquis-ul Schengen.
- 31. **„Viză națională de tranzit aeroportuar”** înseamnă o viză valabilă pentru tranzitarea zonelor de tranzit internațional din unul sau mai multe aeroporturi ale statelor Schengen care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen.
- 32. **„Viză de lungă ședere”** înseamnă o viză națională eliberată de unul dintre statele Schengen care aplică integral acquis-ul Schengen pentru șederi a căror durată depășește trei luni în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 265/2010 sau în conformitate cu altă legislație a Uniunii sau cu dreptul său intern.

PARTEA A DOUA - VERIFICĂRI LA FRONTIERE

SECȚIUNEA I: Procedurile de control la frontieră

1. VERIFICĂRILE LA PUNCTELE DE TRECERE A FRONTIEREI

1.1. Principalul obiectiv al verificărilor la punctele de trecere a frontierei este acela de a verifica dacă toate persoanele care trec frontiera îndeplinesc condițiile de intrare pe teritoriul statelor Schengen. În cazul resortisanților țărilor terțe, sunt verificate condițiile de intrare ([a se vedea secțiunea I punctul 3](#)). În ceea ce privește cetățenii UE și membrii familiilor acestora, controalele vizează, în special, verificarea eligibilității persoanelor vizate la dreptul la libera circulație în temeiul dreptului Uniunii care decurge din Directiva 2004/38. Norme specifice se aplică și pentru anumite categorii de persoane ([a se vedea secțiunea I punctul 3.2](#)).

1.2. Toate persoanele, atât cetățenii UE/SEE/CH, cât și resortisanții țărilor terțe, trebuie să facă obiectul unor verificări sistematice prin consultarea bazelor de date relevante la trecerea frontierelor externe¹⁵. Aceste baze de date sunt:

- SIS (secțiunea privind documentele și secțiunea relevantă pentru a evalua dacă persoanele respective pot reprezenta o amenințare pentru ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau pentru relațiile internaționale ale statelor Schengen);
- SLTD;
- bazele de date naționale care conțin informații privind documentele de călătorie furate, deținute fără drept, pierdute și anulate.

Polițiștii de frontieră pot consulta, de asemenea, alte baze de date naționale și ale Interpolului.

Derogările de la această regulă privind verificările sistematice în bazele de date relevante sunt posibile la frontierele terestre și maritime, sub rezerva unor anumite condiții ([a se vedea secțiunea I punctul 2.3](#)), în urma unei proceduri specifice de notificare a unei astfel de derogări ([a se vedea anexa I](#)) și a unei evaluări a riscurilor ([a se vedea anexa II](#)).

¹⁵

JO L 74, 18.3.2017, p. 1.

La frontierele aeriene, derogările au fost posibile doar pe durata unei perioade generale de tranziție de șase luni (adică până la 7 octombrie 2017). După 7 octombrie 2017, a existat posibilitatea de a se solicita o perioadă de tranziție suplimentară (până la 7 aprilie 2019 cel mai târziu) doar în cazul aeroporturilor care se confruntau cu probleme specifice de infrastructură în cadrul punerii în aplicare a noilor norme, cu condiția primirii unei autorizații din partea Comisiei. După 7 aprilie 2019, nu a mai fost posibilă nicio derogare la nicio frontieră aeriană.

1.3. Drepturile fundamentale consacrate în Convenția europeană a drepturilor omului și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie să fie garantate oricărei persoane care dorește să treacă frontierele. Controalele la frontieră trebuie să respecte pe deplin interdicția privind tratamentele inumane sau degradante și interdicția privind discriminarea, consacrate la articolele 3 și 14 din Convenția europeană a drepturilor omului și, respectiv, la articolele 4 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

În special, în cadrul exercitării atribuțiilor, polițiștii de frontieră trebuie să respecte pe deplin demnitatea umană, iar orice discriminare pe bază de gen, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinie politică sau de orice alt tip, apartenența la o minoritate națională, avere, handicap la naștere, vârstă sau orientare sexuală, este interzisă. Toate măsurile luate în exercitarea sarcinilor trebuie să fie proporționale cu obiectivele urmărite de astfel de măsuri.

Toți călătorii au dreptul să fie informați cu privire la natura controlului și au dreptul la tratament profesional, prietenos și amabil, în conformitate cu dreptul internațional, dreptul Uniunii și dreptul național aplicabil.

Toți călătorii trebuie să fie informați cu privire la drepturile persoanelor vizate în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în contextul controalelor la frontieră, inclusiv al verificărilor în bazele de date (de exemplu, bazele de date SIS și VIS). Se aplică normele UE privind protecția datelor cu caracter personal, în special Regulamentul general privind protecția datelor și Directiva privind asigurarea respectării legii¹⁶, precum și normele privind protecția datelor incluse în acquis-ul SIS și VIS¹⁷.

¹⁶ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), JO L 119, 4.5.2016, p.1; Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului, JO L 119, 4.5.2016, p. 89.

¹⁷ Decizia 2007/533/JAI a Consiliului din 12 iunie 2007 privind înființarea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen de a doua generație (SIS II), Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind instituirea, funcționarea și utilizarea

- 1.4. La cererea persoanei care face obiectul verificării, polițistul de frontieră care efectuează verificarea ar trebui să îi prezinte acesteia legitimația sa, trebuie să îi furnizeze numărul matricol și, în funcție de circumstanțe, numele său. Furnizarea numelui poate fi refuzată dacă există orice motiv de a presupune că polițistul de frontieră ar putea fi grav dezavantajat [de exemplu, dacă este amenințat cu represalii]. În cazul din urmă, doar numărul legitimației și numele și adresa autorității în cadrul căreia își desfășoară activitatea trebuie furnizate.
- 1.5. Polițistul de frontieră aflat la comanda punctului de trecere a frontierei trebuie să aloce personal suficient pentru a exercita un control eficient la frontieră. Polițiștii de frontieră trebuie să păstreze întotdeauna un echilibru între, pe de o parte, nevoia de a asigura fluidizarea trecerii frontierei de către persoanele care îndeplinesc condițiile de intrare și care reprezintă majoritatea călătorilor (de exemplu, turiști, oameni de afaceri, studenți etc.), și, pe de altă parte, nevoia de a fi întotdeauna vigilenți pentru a depista persoanele care reprezintă un risc pentru ordinea publică și securitatea internă, precum și imigranții ilegali potențiali. Nevoia de vigență vizează, în special, situația în care se aplică derogarea de la principiul verificărilor sistematice prin consultarea bazelor de date relevante. La punctele de trecere a frontierei care nu beneficiază de derogări, verificările sistematice prin consultarea bazelor de date relevante trebuie efectuate de către polițiștii de frontieră în cazul tuturor persoanelor care trec frontierele externe la intrare și la ieșire.

*** Recomandări pentru polițiștii de frontieră atunci când efectuează verificări la frontieră:**

- atunci când preluați documentul de călătorie, priviți întotdeauna, mai întâi, fața călătorului (încercați să rețineți cât mai multe caracteristici specifice ale feței călătorului);
- comparați caracteristicile călătorului cu fotografia și descrierea din documentul de călătorie, iar în cazurile în care este necesară o viză,

Sistemului de Informații Schengen din a doua generație (SIS II); Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS).

comparați-le și cu viza (aceasta ar putea ajuta la eliminarea impostorilor);

- verificați cu atenție documentul de călătorie pentru a exclude posibilitatea ca acesta să fie falsificat sau modificat (numerotarea, tipărirea și modul de prindere a paginilor, sigiliile și ștampilele incluse, menționarea altor persoane; toate corecțiile făcute în document, în special pe pagina cu date personale, ar trebui să fie clarificate de către călător); verificați în mod sistematic bazele de date relevante; în același timp, mențineți contactul și observați comportamentul și reacția călătorului (de exemplu, stare de agitație, o atitudine agresivă, dorință excesivă de a coopera); atunci când verificați Sistemul de informații privind vizele, utilizați numărul de pe autocolantul de viză în combinație cu verificarea amprentelor digitale ale titularului vizei, iar existența unui marcaj VIS-0 trebuie verificată doar utilizând numărul de pe autocolantul de viză;
- toți călătorii trebuie să fie informați cu privire la drepturile persoanelor vizate în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în contextul controalelor la frontiere, inclusiv al verificărilor în bazele de date (de exemplu, bazele de date SIS și VIS). Se aplică normele UE privind protecția datelor cu caracter personal¹⁸. Polițistul de frontieră ar trebui să furnizeze călătorului informații cu privire la drepturile de acces la date, de rectificare a datelor inexacte și de ștergere a datelor stocate în mod ilegal. Polițistul de frontieră ar trebui să furnizeze călătorului datele de contact ale

¹⁸

Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), JO L 119, 4.5.2016, p. 1; Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului, JO L 119, 4.5.2016, p. 89 și Decizia 2007/533/JAI a Consiliului din 12 iunie 2007 privind înființarea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen de a doua generație (SIS II), Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen din a doua generație (SIS II); Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS).

autorităților naționale competente, inclusiv ale autorităților de protecție a datelor, pentru a îi permite acestuia să își exercite drepturile¹⁹;

- înainte de a aplica ștampila frontierei atunci când este necesar, asigurați-vă că persoana nu a depășit perioada de ședere permisă (adică 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile) cu ocazia ultimei sale șederi în zona fără controale la frontierele interne sau pe teritoriul Bulgariei, Croației, Ciprului sau României, luate separat. Trebuie să rețineți faptul că, în cazul resortisanților țărilor terțe care sunt membri ai familiei cetățenilor UE, SEE și CH, se aplică dispoziții specifice (a se vedea secțiunea II punctul 2.1.2);
- nu interogați călătorul ca și cum ar fi un potențial infractor sau imigrant ilegal. Toate întrebările ar trebui să fie bine echilibrate și adresate într-un mod prietenos;
- întrebările adresate de călător nu trebuie să fie considerate ca fiind deranjante iar răspunsul oferit ar trebui să fie factual și politic.

2. VERIFICĂRI ALE PERSOANELOR CARE BENEFICIAZĂ DE DREPTUL LA LIBERĂ CIRCULAȚIE ÎN TEMEIUL DREPTULUI UNIUNII

2.1. Persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii fac obiectul verificărilor sistematice în bazele de date relevante la intrare și la ieșire, și anume:

- SIS (secțiunea privind documentele și secțiunea relevantă pentru a evalua dacă persoanele respective pot reprezenta o amenințare pentru ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau pentru relațiile internaționale ale statelor Schengen);
- SLTD;
- bazele de date naționale care conțin informații privind documentele de călătorie furate, deținute fără drept, pierdute și anulate.

¹⁹

Aceste informații pot fi prezentate sub forma unui poster sau a unui pliant. Posterul sau pliantul trebuie să fie disponibil în toate limbile oficiale ale Uniunii și în limba (limbile) țărilor învecinate cu statele Schengen vizate.

Polițiștii de frontieră pot consulta, de asemenea, alte baze de date naționale și ale Interpolului.

Pentru pașapoartele și documentele de călătorie care conțin un suport de stocare, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului, se verifică autenticitatea datelor de pe cip.

2.1.1. În cazul în care există îndoieli cu privire la autenticitatea documentului de călătorie sau la identitatea titularului său, se verifică cel puțin unul dintre elementele biometrice de identificare integrate în pașaportul și în documentele de călătorie emise în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2252/2004. În măsura în care este posibil, această verificare se efectuează și în ceea ce privește documentele de călătorie care nu intră sub incidența regulamentului respectiv.

2.1.2. Resortisanții țărilor terțe care sunt membri ai familiei cetățenilor UE, SEE și CH au drept de ședere într-un stat membru pentru o perioadă de până la trei luni dacă se află în posesia unui pașaport valabil și sunt însoțiți de cetățeanul UE, SEE sau CH sau i se alătură acestuia, fără nicio limitare la 90 de zile într-o perioadă de 180 de zile.

Trebuie menționat faptul că resortisanții țărilor terțe care sunt membri ai familiei cetățenilor UE, SEE și CH au dreptul de a însoți cetățeanul UE, SEE sau CH sau de a i se alătura acestuia pentru perioade consecutive de până la trei luni pentru fiecare stat Schengen, fără condiții sau formalități (cu excepția necesității de a deține o viză în cazul resortisanților țărilor terțe dintr-o țară care face obiectul obligativității vizei).

În cazul în care membrul familiei călătorește singur, regimul obișnuit privind durata șederii de scurtă durată va (re)începe să se aplice, întrucât condițiile pentru a beneficia de facilitățile privind libera circulație a cetățenilor UE, SEE și CH și a familiilor lor nu mai sunt îndeplinite.

Șederile anterioare în zona fără controale la frontierele interne, însoțind un cetățean UE, SEE sau CH sau alăturându-i-se acestuia, nu ar trebui să fie luate în considerare la calcularea respectării regulii 90/180 de zile, care se aplică doar în cazul șederilor de scurtă durată.

*** Exemple**

Un resortisant indian, a cărui soție este cetățean francez, își poate însoți soția franceză în Germania timp de trei luni, în Spania timp de două luni și în Italia timp de trei luni, șederea sa în zona fără controale la frontierele interne desfășurându-se, astfel, pe o perioadă totală consecutivă de opt luni.

Un cetățean japonez, a cărui soție este cetățean estonian, nu a mai vizitat UE până în prezent. Cetățeanul japonez își însoțește soția estoniană în Italia timp de o lună. Imediat după acea perioadă de o lună, soția estoniană părăsește Italia și se reîntoarce să muncească în Japonia. Cetățeanul japonez poate rămâne singur pentru o perioadă de încă 90 de zile (se aplică limita de 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile).

Un cetățean chinez, a cărui soție este cetățean suedez, petrece singur 15 zile în Austria, în scopuri de afaceri. Soția suedeză se alătură acestuia ulterior și petrec împreună o lună în Portugalia. Imediat după acea perioadă de o lună, soția suedeză părăsește UE. Cetățeanul chinez poate rămâne singur pe perioada celor 75 de zile rămase din perioada de 180 de zile [se aplică limita de 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, însă șederea în timpul perioadei petrecute împreună cu cetățeanul UE nu ar trebui să fie luată în considerare (în exemplul de față, perioada de o lună) la verificarea respectării limitei de 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile].

- 2.2. Un răspuns pozitiv în SIS sau într-o altă bază de date relevantă nu este, în sine, un motiv suficient pentru a refuza intrarea unei persoane care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii ([a se vedea secțiunea I punctul 8.3](#) privind normele care se aplică în cazul refuzului intrării beneficiarilor dreptului la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii).
- 2.3. Verificările punctuale în bazele de date relevante sunt posibile doar în cazurile în care verificările sistematice ar avea un impact disproporționat asupra fluxului de trafic la anumite puncte de trecere a frontierei terestre și maritime, precum și în urma unei evaluări a riscurilor legate de ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică

sau relațiile internaționale ale oricăruia dintre statele Schengen. (Pentru mai multe informații privind procedura de notificare, [a se vedea anexa I](#)).

Într-o astfel de situație, indicatorii de risc comuni relevanți pentru luptătorii teroriști străini, stabiliți de către Comisie împreună cu statele Schengen și cu agențiile relevante, ar trebui să fie utilizați pentru a defini persoanele care ar trebui să facă obiectul unei verificări specifice.

Între 7 octombrie 2017 și 7 aprilie 2019, verificările punctuale au putut fi efectuate doar în anumite aeroporturi care s-au confruntat cu probleme de infrastructură specifice în ceea ce privește punerea în aplicare a noilor reguli și în cazul cărora Comisia a autorizat o derogare (cu toate acestea, verificările sistematice prin consultarea bazelor de date relevante trebuiau să fie efectuate de fiecare dată când volumul traficului și timpul de așteptare nu afectau fluxul de trafic în aeroporturile vizate). După 7 aprilie 2019, nu au mai fost posibile derogări pentru frontierele aeriene.

2.4. Atunci când se aplică astfel de verificări punctuale, persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii și asupra cărora nu sunt efectuate verificări specifice în bazele de date relevante, fac obiectul „altor verificări ale persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii”, în vederea stabilirii identității persoanei pe baza producerii sau prezentării unui document de călătorie. Aceste „alte verificări” includ o examinare simplă și rapidă a valabilității documentului de călătorie în vederea trecerii frontierei și a prezenței semnelor de falsificare sau de contrafacere, prin utilizarea dispozitivelor tehnice, după caz. În astfel de cazuri în care există îndoieli cu privire la documentul de călătorie sau în care există indicii potrivit cărora persoana respectivă ar putea reprezenta o amenințare la adresa ordinii publice, a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale statelor Schengen, polițistul de frontieră consultă bazele de date relevante menționate la articolul 8 alineatul (2) literele (a) și (b) din Codul Frontierelor Schengen.

2.5. Verificările prin consultarea bazelor de date relevante pot fi efectuate în prealabil pe baza datelor despre pasageri primite în conformitate cu Directiva 2004/82/CE a Consiliului sau în conformitate cu altă legislație a Uniunii sau națională. În cazul în

care aceste verificări se desfășoară în prealabil pe baza unor astfel de informații privind pasagerii, datele primite în prealabil se verifică la punctul de trecere a frontierei în raport cu datele din documentul de călătorie. Se verifică, de asemenea, identitatea și cetățenia persoanei în cauză, precum și autenticitatea și valabilitatea documentului de călătorie folosit pentru trecerea frontierei.

2.6. Pentru a asigura eficiența verificărilor la frontieră, în cazul în care există îndoieli cu privire la autenticitatea documentelor de călătorie sau la identitatea titularului lor, se verifică cel puțin unul dintre elementele biometrice de identificare integrate în documentele de călătorie emise în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2252/2004. În măsura în care este posibil, această verificare se efectuează și în ceea ce privește documentele de călătorie care nu intră sub incidența regulamentului respectiv (pașapoartele UE și documentele de călătorie emise de state membre ale UE care au ales să nu îl aplice: Irlanda și Regatul Unit, precum și pașapoartele și documentele de călătorie emise de țări terțe). La verificarea autenticității datelor stocate într-un pașaport biometric, [a se vedea secțiunea I punctul 16](#).

2.7. Pentru a evita ca persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii să fie supuse de două ori acestor verificări sistematice la punctele de trecere ale frontierelor terestre cu România, Bulgaria și Croația, autoritățile de frontieră pot decide, în urma unei evaluări a riscurilor, ca verificările prin consultarea bazelor de date relevante să fie efectuate doar la ieșire, în mod nesistematic. În prezent, acest sistem se poate aplica următoarelor frontiere terestre:

- Bulgaria-Grecia
- România-Ungaria
- Bulgaria-România
- Croația-Slovenia
- Croația-Ungaria

2.8. Ca regulă generală, persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii sunt autorizate să treacă frontiera unui stat Schengen pe baza următoarelor documente:

- cetățenii UE, SEE, CH: carte de identitate sau pașaport;
- membrii familiilor cetățenilor UE, SEE și CH care sunt resortisanți ai unei țări terțe: pașaport. De asemenea, poate fi necesar ca aceștia să dețină o viză dacă sunt resortisanți ai unor țări terțe care fac obiectul [obligativității vizei](#), cu excepția cazului în care dețin:
 - [un permis de ședere](#) valabil, emis de un stat Schengen care aplică integral acquis-ul Schengen;
 - sau un permis de ședere valabil, eliberat în temeiul articolelor 10 și 20 din Directiva 2004/38/CE de către un stat Schengen care aplică integral acquis-ul Schengen, indiferent dacă însoțesc un cetățean UE sau SEE sau i se alătură acestuia²⁰;
 - sau, atunci când însoțesc cetățeanul UE și SEE care și-a exercitat dreptul la liberă circulație și ședere în temeiul Directivei 2004/38/CE²¹ sau i se alătură acestuia, un permis [de ședere](#) valabil, eliberat în temeiul articolelor 10 și 20 din Directiva 2004/38/CE, de către Irlanda sau Regatul Unit sau de către un stat Schengen care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen;

*** Exemple**

un cetățean slovac locuiește cu soția de naționalitate chineză în Germania. Cei doi călătoresc în Franța. Având în vedere că soția de naționalitate chineză deține un permis de ședere german eliberat în temeiul articolului 10 din directivă, nu este necesară o viză de intrare, nici în temeiul directivei, nici în temeiul Codului frontierelor Schengen.

Un cetățean german locuiește cu soția sa de naționalitate chineză în Germania. Cei doi călătoresc în Spania. Având în vedere că soția de naționalitate chineză deține un permis de ședere german eliberat în temeiul dreptului intern de către un stat membru Schengen, nu este necesară o viză de intrare în temeiul Codului Frontierelor Schengen.

²⁰ Articolul 6 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 2 alineatul (16) litera (a) din Codul Frontierelor Schengen.

²¹ De reținut că această interpretare potrivit căreia titularii permiselor de ședere sunt scutiți doar de obligația de a deține viză atunci când însoțesc cetățeanul UE sau i se alătură acestuia este, în prezent, evaluată de către serviciile Comisiei.

Un cetățean slovac locuiește cu soția sa de naționalitate chineză în România. Cei doi călătoresc în Franța. Având în vedere că soția de naționalitate chineză deține un permis de ședere românesc eliberat în temeiul articolului 10 din directivă, aceasta este scutită de obligația de a deține viză în temeiul directivei.

Un cetățean slovac locuiește cu soția sa de naționalitate chineză în Irlanda. Soția de naționalitate chineză, care deține un permis de ședere eliberat de Irlanda în temeiul articolului 20 din directivă, călătorește singură în Franța. Deoarece călătorește singură, aceasta trebuie să solicite viză pentru a intra în Franța.

Membrul familiei care face obiectul obligativității vizei poate prezenta, de asemenea, două pașapoarte, și anume, un pașaport valabil (fără viză) și un pașaport anulat cu o viză valabilă.

Pentru mai multe informații cu privire la regulile specifice referitoare la membrii familiilor cetățenilor UE, SEE și CH, a se vedea [Partea a treia din Manualul privind prelucrarea cererilor de viză și modificarea vizelor eliberate](#), denumit în continuare „Manualul codului de vize”.

NB: în baza Acordului între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și **Confederația Elvețiană**, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor, cele de mai sus se aplică și angajaților unei persoane care prestează servicii, indiferent de cetățenia lor, care sunt integrați pe piața forței de muncă din Elveția sau a unui stat membru al UE și care sunt detașați în vederea prestării unui serviciu pe teritoriul unuia dintre aceste state membre ale UE (articolul 17 din anexa I la acord).

În baza Acordului privind Asociația Europeană a Liberului Schimb, aceleași reguli se aplică și angajaților unor persoane care prestează servicii, indiferent de cetățenia lor, care sunt integrați pe piața forței de muncă din Elveția sau din unul dintre statele SEE și care sunt detașați în vederea prestării unui serviciu pe teritoriul unuia dintre aceste state SEE.

- 2.9. Cu toate acestea, dacă o persoană care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii nu posedă documentele de călătorie necesare sau, după caz, viza necesară, statul Schengen în cauză trebuie să acorde acestei persoane, înainte de a proceda la expulzarea acesteia, toate mijloacele rezonabile pentru a îi permite să obțină,

într-un termen rezonabil, documentele necesare sau pentru a confirma ori a dovedi prin alte mijloace că beneficiază de dreptul de liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii.

În cazul în care călătorul prezintă un document de călătorie fără bandă de citire optică și există o îndoială cu privire la identitatea sa, ar trebui să se efectueze o verificare în linia a doua.

** Temei juridic – jurisprudență:*

- [Directiva 2004/38/CE \(articolele 4, 5 și 27\)](#)

- [Codul Frontierelor Schengen \(articolul 8\)](#)

- [Acord între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor, 21 iunie 1999](#)

- [Hotărârea CJUE din 25 iulie 2002, cauza C-459/99, MRAX/Belgia](#)

- [Hotărârea CJUE din 17 februarie 2005, cauza C-215/03, Salah Oulane/Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie](#)

- [Hotărârea CJUE din 31 ianuarie 2006, cauza C-503/03, Comisia/Spania](#)

3. VERIFICĂRI ASUPRA RESORTISANȚILOR ȚĂRILOR TERȚE LA INTRARE

3.1. Condițiile de intrare care trebuie îndeplinite de resortisanții țărilor terțe la intrarea pe teritoriul unui stat Schengen sunt următoarele:

- a) să fie în posesia unui document sau a unor documente de călătorie valabile care îi autorizează să treacă frontiera și care să fie valabile pentru o perioadă de cel puțin trei luni de la data preconizată a plecării din statele Schengen (deși, într-un caz justificat de urgență, această obligație poate fi înlăturată) și care să fi fost eliberate în ultimii 10 ani;
- b) să fie în posesia unei vize valabile, în cazul în care aceasta este necesară, cu excepția cazului în care un resortisant al unei țări terțe deține un permis de ședere valabil, eliberat de un stat Schengen care aplică integral acquis-ul Schengen, și care este considerat a fi echivalent cu o viză sau cu o viză de lungă ședere valabilă. Această

echivalare nu se aplică în cazul permiselor temporare eliberate în așteptarea examinării unei prime cereri de permis de ședere sau a unei cereri de azil;

- c) să justifice scopul și condițiile de ședere în statul (statele) Schengen care urmează să fie vizitat(e), inclusiv deținerea unor mijloace suficiente de subzistență, atât pentru durata șederii preconizate, cât și pentru reîntoarcerea în țara de origine (sau pentru tranzitul către o țară terță în care admisia este garantată, de exemplu, deoarece dețin un permis de ședere eliberat de țara respectivă) sau posibilitatea de a dobândi legal mijloacele respective;
- d) să nu fie o persoană care face obiectul unei alerte emise în Sistemul de informații Schengen (SIS) în scopul de a i se refuza intrarea;
- e) să nu fie o persoană considerată o amenințare la adresa ordinii publice, a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale oricăruia dintre statele Schengen. Acesta poate fi cazul, în special, dacă nu a fost emisă nicio alertă într-o bază de date națională care să prevadă refuzarea intrării pentru persoana vizată.

** Temei juridic:*

- [Codul Frontierelor Schengen \(articolul 6\)](#)
- [Regulamentul \(UE\) nr. 265/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 martie 2010 de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și a Regulamentului \(CE\) nr. 562/2006 în ceea ce privește circulația persoanelor care dețin o viză de lungă ședere](#)
- [Regulamentul \(UE\) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație](#)
- [Decizia nr. 565/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de introducere a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către Bulgaria, Croația, Cipru și România a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora pentru tranzitul sau șederea](#)

preconizată pe teritoriile lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile și de abrogare a Deciziilor nr. 895/2006/CE și nr. 582/2008/CE

Link:

-Lista țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină vize pentru trecerea frontierelor externe și a celor ai căror resortisanți sunt exceptați de la obligativitatea vizei.

-Informații privind derogările naționale de la obligativitatea vizei

-Lista comună a țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză de tranzit aeroportuar atunci când traversează zona de tranzit internațional a aeroporturilor situate pe teritoriul statelor membre

-Lista țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să fie în posesia unei vize de tranzit aeroportuar atunci când se deplasează prin zonele de tranzit internațional ale unor aeroporturi situate pe teritoriul unui stat membru

-Lista permiselor de ședere care conferă titularilor dreptul de tranzit prin aeroporturile statelor membre fără să li se solicite să dețină o viză de tranzit aeroportuar

3.2. Resortisanții țărilor terțe trebuie să fie supuși unei verificări amănunțite, care trebuie efectuată astfel cum se descrie mai jos. Cu toate acestea, se aplică reguli speciale pentru următoarele categorii de persoane:

- a) șefi de state și membrii delegațiilor lor ([secțiunea I punctul 5.1](#));
- b) piloți de aeronave și alți membri ai echipajului ([secțiunea I punctul 5.2](#));
- c) marinari ([secțiunea I punctul 5.3](#));
- d) titulari ai pașapoartelor diplomatice, oficiale sau de serviciu și membrii organizațiilor internaționale ([secțiunea I punctul 5.4](#));
- e) locuitorii din zonele de frontieră care beneficiază de regimul specific micului trafic de frontieră ([secțiunea I punctul 5.5](#));
- f) minori ([secțiunea I punctul 5.6](#));
- g) elevi din țări terțe care locuiesc într-un stat UE sau într-o țară terță și care nu au obligativitatea de a deține vize ([secțiunea I punctul 5.7](#));
- h) lucrători transfrontalieri ([secțiunea I punctul 5.8](#));

- i) turiști SDA ([secțiunea I punctul 5.9](#));
- j) servicii de salvare, poliție, pompieri și polițiști de frontieră ([secțiunea I punctul 5.10](#));
- k) lucrători offshore ([secțiunea I punctul 5.11](#)).

Verificările în cazul **apatrizilor** și al **refugiaților** sunt efectuate, în general, în același mod ca pentru resortisanții țărilor terțe (a se vedea secțiunea I punctul 12 privind solicitanții de azil).

Polițistul de frontieră va prelua și va transmite rapid datele amprentelor fiecărui resortisant al unei țări terțe sau apatrid care este reținut în legătură cu trecerea neregulamentară a frontierei externe a unui stat Schengen, dacă acesta are cel puțin 14 ani și dacă nu a fost expulzat.

NB: pentru verificările resortisanților țărilor terțe care nu sunt membri ai familiilor cetățenilor UE, SEE sau CH (persoane care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii), a se vedea [secțiunea I punctul 2.8](#).

** Temei juridic:*

- [Regulamentul \(UE\) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale \(articolul 14\)](#)

** Link:*

- [Documente eliberate apatrizilor și refugiaților de către statele Schengen](#)

- [Informații privind derogările naționale de la obligativitatea vizei](#)

3.3. Polițiștii de frontieră trebuie **să verifice în mod sistematic** resortisanții țărilor terțe prin consultarea următoarelor baze de date:

- SIS (secțiunea privind documentele și secțiunea relevantă pentru a evalua dacă persoanele respective pot reprezenta o amenințare pentru ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau pentru relațiile internaționale ale statelor Schengen);
- SLTD;
- bazele de date naționale care conțin informații privind documentele de călătorie furate, deținute fără drept, pierdute și anulate.

Polițiștii de frontieră pot consulta, de asemenea, alte baze de date naționale și ale Interpolului.

- 3.4. Verificările prin consultarea bazelor de date relevante pot fi efectuate în prealabil pe baza datelor despre pasageri primite în conformitate cu Directiva 2004/82/CE a Consiliului sau în conformitate cu altă legislație a Uniunii sau națională. În cazul în care aceste verificări se desfășoară în prealabil pe baza unor astfel de informații privind pasagerii, datele primite în prealabil se verifică la punctul de trecere a frontierei în raport cu datele din documentul de călătorie. Se verifică, de asemenea, identitatea și cetățenia persoanei în cauză, precum și autenticitatea și valabilitatea documentului de călătorie folosit pentru trecerea frontierei.
- 3.5. Pentru pașapoartele și documentele de călătorie care conțin un suport de stocare, se verifică autenticitatea datelor înscrise în cip, sub rezerva disponibilității unor certificate valabile. Autenticitatea și integritatea datelor stocate în microcip ar trebui să fie examinate la verificarea pașapoartelor biometrice. Pentru a verifica dacă datele de pe cip au fost introduse de către o autoritate autorizată și dacă au fost modificate, conținutul cipului ar trebui să fie autentificat prin autentificarea pasivă. Certificatul privind semnarea documentului (Document Signer) ar trebui să fie verificat în raport cu certificatul CSCA de încredere din țara emitentă. Dacă acest tip de autentificare este posibilă din punct de vedere tehnic, ar trebui să se utilizeze autentificarea cu cip pentru a verifica dacă cipul este autentic.
- 3.6. Resortisanții țărilor terțe trebuie să facă obiectul unei verificări amănunțite.

La intrare, verificarea amănunțită constă în verificarea îndeplinirii tuturor condițiilor de intrare, și anume:

- verificarea faptului că resortisantul țării terțe este în posesia unui [document sau a unor documente valabile care permit trecerea frontierei](#) și care nu au expirat și a faptului că documentele sunt însoțite, după caz, de [viza](#), [permisul de ședere](#) sau viza de lungă ședere necesare.

Un resortisant al unei țări terțe care are obligația de a deține viză poate călători cu două pașapoarte, și anume, cu un pașaport valabil (fără viză) și cu un pașaport anulat care conține o viză valabilă;

- verificarea sistematică a bazelor de date relevante ([a se vedea secțiunea I punctul 1.5 a patra liniuță](#)) și dacă mijlocul său de transport și obiectele pe care le transportă pot pune în pericol ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale oricăruia dintre statele Schengen. Această verificare trebuie să includă consultarea directă a datelor și a alertelor cu privire la persoane și a obiectelor incluse în Sistemul de informații Schengen (SIS) și în bazele de date naționale, precum și, după caz, a măsurii ce urmează să fie întreprinse în urma unei alerte;
- examinarea ștampilelor de intrare și de ieșire din documentul de călătorie al resortisantului unei țări terțe vizat pentru a verifica, comparând datele de intrare și de ieșire, dacă persoana a depășit durata maximă a șederii autorizate în zona fără controale la frontierele interne sau pe teritoriul Bulgariei, Croației, Ciprului sau României, luate separat - și anume, 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere;
- verificarea punctelor de plecare și de destinație ale resortisantului țării terțe în cauză, precum și a scopului șederii prevăzute și, după caz, verificarea documentelor justificative corespunzătoare;
- verificarea faptului că resortisantul țării terțe în cauză dispune de mijloace de subzistență suficiente pentru durata și scopul șederii preconizate, pentru reîntoarcerea sa în țara de origine sau tranzitul către o țară terță sau a faptului că poate obține aceste mijloace în mod legal. Pentru a evalua mijloacele de subzistență, trebuie să fie luate în calcul sumele de referință, stabilite de fiecare stat Schengen;
- verificarea mijloacelor suficiente de subzistență se poate baza pe posesia de numerar, cecuri de călătorie și cărți de credit aflate în posesia resortisantului țării terțe. Declarațiile de sponsorizare, atunci când sunt prevăzute de legislația internă, [și scrisorile de garanție/invitație din partea gazdelor](#), definite de legislația internă,

în cazul resortisanților țărilor terțe cazați la o gazdă, pot constitui, de asemenea, o dovadă a mijloacelor suficiente de subzistență;

- valabilitatea cărții de credit poate fi verificată contactând societatea emitentă sau utilizând alte facilități disponibile la punctul de trecere a frontierei (de exemplu, birouri de schimb valutar);
- invitația din partea gazdelor poate fi verificată contactând direct gazda sau verificând buna-credință a gazdei prin intermediul punctelor de contact naționale ale statului Schengen de rezidență a gazdei;

*** Orientări privind noțiunea de „amenințare la adresa sănătății publice” în vederea refuzării intrării:**

Această noțiune acoperă „orice boală cu potențial epidemic, astfel cum este definită de Regulamentul Sanitar Internațional (RSI) al Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), precum și alte boli infecțioase sau parazitare contagioase, cu condiția să facă obiectul dispozițiilor de protecție cu privire la resortisanții statelor Schengen”.

În scopul prezentului manual, orice amenințare la adresa sănătății cetățenilor europeni, precum și deciziile privind măsurile efective care trebuie întreprinse, vor fi evaluate și decise prin rețeaua comunitară înființată în temeiul Deciziei 1082/2013/UE, prin sistemul său de alertă precoce și răspuns rapid (SAPR), precum și prin ECDC, înființat prin Regulamentul (CE) nr. 851/2004 de creare a unui Centru European de prevenire și control al bolilor. Autoritățile SAPR includ autoritățile din domeniul sănătății publice din statele membre ale UE, acestea conlucrând la nivel național împreună cu institute naționale de supraveghere recunoscute. ECDC efectuează evaluarea riscului amenințării (ecdc.europa.eu).

Prin urmare, autoritățile din fiecare stat membru al UE care au competența de a pune în aplicare măsuri în materie de sănătate ar trebui să fie întotdeauna asociate, în conformitate cu legislația națională și a Uniunii în materie de sănătate publică și cu procedurile stabilite de fiecare stat Schengen, cu evaluarea riscului pentru sănătatea publică în scopul permiterii sau refuzării intrării la frontieră.

*** Orientări privind calcularea duratei șederii:**

Pentru cele 90 de zile într-o perioadă de 180 de zile, ziua de intrare este calculată ca prima zi a șederii în zona fără controale la frontierele interne, iar ziua ieșirii este calculată ca fiind ultima zi de ședere în această zonă. Pentru Bulgaria, Croația, Cipru și România, acestea corespund cu ziua de intrare pe teritoriul fiecăruia dintre aceste state Schengen și de ieșire de pe teritoriul acestora. Termenul „orice” presupune aplicarea unei perioade de referință „mobile” de 180 de zile; aceasta înseamnă că trebuie calculată retroactiv fiecare zi de ședere din ultima perioadă de 180 de zile, pentru a verifica dacă cerința privind durata de ședere de 90 de zile în decursul unei perioade de 180 de zile continuă să fie îndeplinită. Astfel, o absență pentru o perioadă neîntreruptă de 90 zile permite o nouă ședere de până la 90 de zile. A se vedea: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/border-crossing/docs/short_stay_schengen_calculator_user_manual_en.pdf

„Calculatorul pentru șederile de scurtă durată” de pe site-ul internet al Comisiei Europene/DG HOME (https://ec.europa.eu/home-affairs/content/visa-calculator_en sau care poate fi descărcat din CIRCA) poate fi utilizat pentru a calcula perioada de ședere permisă în temeiul noilor norme. Ghidul utilizatorului conține informații referitoare la noile norme, modul de utilizare a calculatorului și exemple practice. A se vedea: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/border-crossing/index_en.htm

Această modalitate de calculare a șederilor de scurtă durată, care se aplică începând cu 18 octombrie 2013, nu se aplică acordurilor de exceptare de la obligativitatea vizelor încheiate între UE și Antigua și Barbuda, Bahamas, Barbados, Brazilia, Saint Kitts și Nevis, Mauritius și Seychelles, în cazul cărora se aplică definiția („3 luni într-o perioadă de 6 luni după data primei intrări”). Durata șederii cetățenilor din afara UE care călătoresc cu o viză eliberată în conformitate cu acordurile de facilitare a eliberării vizelor încheiate de UE cu anumite țări terțe trebuie calculată potrivit noii metode de calcul, întrucât în aceste acorduri se face trimitere la „90 de zile în fiecare perioadă de 180 de zile”.

Perioadele de ședere autorizate în temeiul unui permis de ședere sau al unei vize de lungă ședere nu sunt luate în considerare la calcularea duratei de ședere (atunci când se evaluează respectarea regulii de 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile). Prin urmare, această dispoziție permite resortisanților țărilor terțe cărora li se aplică regimul de călătorii fără

viză să rămână în mod legal pe teritoriul statelor Schengen care aplică integral *acquis-ul* și să viziteze *alte* state Schengen decât cel care a eliberat viza de lungă ședere/permisul de ședere. Cu toate acestea, reglementarea situațiilor de ședere continuă, neîntreruptă în statul Schengen, care depășesc 90 de zile într-un stat Schengen, nu intră sub incidența *acquis-ului* Schengen. Aceste situații intră sub incidența dreptului intern sau al acordurilor bilaterale și, în aceste cazuri, statul Schengen vizat ar trebui să își respecte normele naționale privind prelungirea/extinderea șederii.

3.6.1. Verificările amănunțite la ieșire constau în:

- verificarea dacă resortisantul țării terțe deține un document valabil pentru a trece frontiera;
- examinarea documentului de călătorie, în căutarea unor indicii de falsificare sau contrafacere;
- verificarea, prin intermediul verificărilor sistematice obligatorii prin consultarea bazelor de date relevante, dacă resortisantul țării terțe nu este considerat o amenințare la adresa ordinii publice, a securității interne sau a relațiilor internaționale ale unui stat Schengen;
- Pentru pașapoartele și documentele de călătorie care conțin un suport de stocare, se verifică autenticitatea datelor înscrise în cip, sub rezerva disponibilității unor certificate valabile. Autenticitatea și integritatea datelor stocate în microcip ar trebui să fie examinate la verificarea pașapoartelor biometrice. Pentru a verifica dacă datele de pe cip au fost introduse de către o autoritate autorizată și dacă au fost modificate, conținutul cipului ar trebui să fie autentificat prin autentificarea pasivă. Certificatul privind semnarea documentului (Document Signer) ar trebui să fie verificat în raport cu certificatul CSCA de încredere din țara emitentă. Dacă acest tip de autentificare este posibilă din punct de vedere tehnic, ar trebui să se utilizeze autentificarea cu cip pentru a verifica dacă cipul este autentic.

3.6.2. Alte verificări la ieșire pot include:

- verificarea ca persoana să dețină o viză valabilă, dacă este necesar, cu excepția cazului în care deține un permis de ședere valabil, eliberat de un stat Schengen, sau

o viză de lungă ședere sau alte documente care autorizează o ședere sau o reintrare pe teritoriul acestuia;

- verificarea ca persoana să nu fi depășit durata maximă a șederii autorizate.

3.7. Ca regulă generală, resortisanților țărilor terțe care dețin un permis de ședere valabil nu ar trebui să li se ceară să facă dovada scopului șederii preconizate și nici a deținerii mijloacelor de subzistență. Celelalte verificări – și, în special, examinarea documentelor de călătorie și de rezidență, căutările în SIS și în bazele de date naționale – trebuie, totuși, să fie efectuate astfel cum se explică la [punctul 1.2.](#) și în [secțiunea I punctul 3.6.2.](#)

3.8. Pentru a nu încetini procedurile de verificare la cabinele de intrare/ieșire din prima linie, precum și în cazurile în care sunt necesare verificări suplimentare, verificările amănunțite menționate mai sus pot fi efectuate într-un loc separat de cabine („verificările în a doua linie”).

Dacă resortisantul țării terțe solicită acest lucru și dacă există facilități adecvate, aceste verificări amănunțite trebuie să fie efectuate într-o zonă închisă publicului, desemnată în acest scop. În cazul verificărilor în a doua linie, resortisantului țării terțe vizat trebuie să i se furnizeze informații scrise cu privire la scopul acestor verificări, precum și cu privire la procedură. Aceste informații pot fi prezentate sub forma unui poster sau al unui pliant care trebuie înmănat persoanei. Posterul sau pliantul trebuie să fie disponibil în toate limbile oficiale ale Uniunii și în limba (limbile) țărilor învecinate cu statele Schengen vizate.

** Temei juridic:*

- [Codul Frontierelor Schengen \(articolele 7 și 8, anexele I și IV\)](#)
- [Decizia nr. 1082/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate și de abrogare a Deciziei nr. 2119/98/CE Text cu relevanță pentru SEE](#)
- Regulamentul (CE) nr. 851/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 de creare a unui Centru european de prevenire și control al bolilor
- Regulamentul nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre

4. CĂUTĂRI ÎN SISTEMUL DE INFORMAȚII SCHENGEN (SIS) ȘI ÎN BAZA DE DATE PRIVIND DOCUMENTELE DE CĂLĂTORIE FURATE ȘI PIERDUTE (SLTD)

4.1. Toate persoanele și documentele lor de călătorie trebuie să fie verificate și prin consultarea SIS cu ocazia controalelor la frontieră. Aplicațiile naționale de control la frontiere oferă, de obicei, o verificare integrată a persoanelor și a documentelor de călătorie prin consultarea bazelor de date relevante. SIS conține alerte cu privire la persoanele și obiectele care se încadrează în una dintre următoarele categorii de alerte:

- refuzul intrării sau al șederii [articolul 24 din Regulamentul (CE) nr. 1987/2006], această categorie de alerte acoperă resortisanților țărilor terțe care nu au dreptul de intrare sau de ședere pe teritoriul zonei fără controale la frontierele interne, al României sau al Bulgariei²²;
- persoanele căutate pentru a fi arestate (articolul 26 din Decizia 2007/533/JAI a Consiliului) - această categorie de alerte include persoanele pentru care a fost emis un mandat european de arestare sau o cerere de extrădare (țări asociate);
- persoanele dispărute (articolul 32 din Decizia 2007/533/JAI a Consiliului) - scopul acestei categorii de alerte este de a găsi persoanele dispărute, inclusiv copiii și minorii neînsoțiți, și de a le plasa sub protecție, dacă acest lucru este legal și necesar;
- persoanele căutate în vederea participării la o procedură judiciară (articolul 34 din Decizia 2007/533/JAI a Consiliului) - scopul acestei categorii de alerte este de a identifica reședința sau domiciliul persoanelor căutate în vederea participării la o procedură judiciară (de exemplu, martori);
- persoanele și obiectele în scopul unor controale discrete sau specifice (articolul 36 din Decizia 2007/533/JAI a Consiliului) - scopul acestei alerte este de a obține informații cu privire la persoanele și obiectele aferente în scopul urmăririi penale și pentru prevenirea amenințărilor la adresa securității publice sau naționale;

²²

O alertă privind un resortisant al unei țări terțe care este membru al familiei unui cetățean UE ar trebui să fie tratată în conformitate cu articolul 25 din Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 (a se vedea secțiunea VIII punctul 8.3).

- obiectele căutate pentru a fi confiscate sau folosite ca probe în acțiuni penale (articolul 38 din Decizia 2007/533/JAI a Consiliului) - această alertă acoperă obiectele (de exemplu, vehicule, documente de călătorie, cărți de credit, plăci cu numărul de înmatriculare și echipamente industriale) care sunt căutate pentru a fi confiscate sau folosite ca probe în proceduri penale.

Cu ocazia unei căutări în SIS, este posibil să se găsească mai multe alerte pentru aceeași persoană. Această situație se datorează faptului că mai multe state Schengen pot emite o alertă pentru aceeași persoană. În cazul unui astfel de răspuns pozitiv, toate cererile de acțiune vor fi afișate pe ecran. Atât timp cât cererile de acțiune sunt compatibile, va fi necesar să se întreprindă toate acțiunile în ceea ce privește persoana respectivă. În cazul cererilor de acțiune incompatibile (de exemplu, de a aresta o persoană, dar și de a-i refuza intrarea), trebuie să se contacteze biroul SIRENE pentru mai multe instrucțiuni. Trebuie menționat că alertele privind persoanele căutate pentru a fi arestate au cea mai mare prioritate în SIS.

Dacă există un răspuns pozitiv cu privire la o alertă SIS și la o „alertă” a Interpolului în același timp, trebuie să se urmeze procedura SIS, întrucât alertele SIS au prioritate. Rapoartele privind răspunsurile pozitive trebuie să fie trimise biroului SIRENE, nu biroului național central al Interpolului.

4.2. Acțiuni care trebuie întreprinse în cazul unui răspuns pozitiv în SIS

În cazul unui răspuns pozitiv în SIS cu privire la o persoană sau un obiect, acțiunea care trebuie întreprinsă va fi afișată pe ecranul polițistului de frontieră.

- 4.2.1. Persoanele căutate pentru a fi arestate trebuie să fie reținute și predate autorităților competente în vederea luării unei decizii cu privire la custodia temporară în scopul extradării sau predării către statul UE sau Schengen solicitant.
- 4.2.2. Resortisanților țărilor terțe a căror intrare este refuzată trebuie să li se refuze intrarea și să fie returnați în locul din care provin sau în țara lor de origine cât mai repede posibil, dacă circumstanțele permit acest lucru. Aceste persoane trebuie să rămână sub supravegherea polițiștilor de frontieră până la plecarea lor de pe teritoriul statului Schengen. În cazul unei alerte privind refuzul intrării și al șederii în ceea ce privește resortisantul țării terțe care este titularul unui permis de ședere, ar trebui să se acorde o atenție deosebită verificării autenticității și valabilității permisului de ședere. În plus,

biroul național SIRENE ar trebui să fie contactat imediat în vederea lansării procedurii de consultare stabilite la punctul 4.5.1 din Manualul SIRENE.

În cazul resortisanților țărilor terțe care sunt membri ai familiilor cetățenilor UE, a se vedea dispozițiile specifice care se aplică acestora ([a se vedea secțiunea VIII punctul 8.3](#)).

- 4.2.3. Unui adult trebuie să i se ceară acordul prealabil înainte de a fi informată partea care l-a raportat ca persoană dispărută.
- 4.2.4. Minorilor (însoțiți sau neînsoțiți) trebuie să li se acorde o atenție specială. Măsurile ulterioare pot fi luate doar după consultarea autorităților competente.
- 4.2.5. Datele incluse în scopurile verificărilor discrete sau specifice ar trebui să permită obținerea unor informații precum:
 - locul, data sau motivul verificării;
 - ruta și destinația călătoriei;
 - persoanele care însoțesc persoana în cauză sau ocupanții vehiculului, ai ambarcațiunii sau ai aeronavei;
 - vehiculul, ambarcațiunea, aeronava sau containerul utilizat;
 - obiectele transportate;
 - împrejurările în care s-a găsit persoana, vehiculul, ambarcațiunea, aeronava sau containerul.

În timpul colectării acestor informații, ar trebui să se mențină caracterul discret al verificării.

În timpul verificărilor specifice, persoanele, vehiculele, ambarcațiunile, aeronavele, containerele și obiectele transportate pot fi verificate pentru a se obține informațiile menționate mai sus.

În cazul în care alerta indică faptul că sunt necesare „acțiuni imediate”, informațiile menționate mai sus sunt comunicate fără întârziere biroului național SIRENE.

*** Cerere de informații privind o alertă SIS**

În cazul în care o persoană solicită informații cu privire la prelucrarea datelor sale personale în SIS și a drepturilor sale de acces, polițistul de frontieră ar trebui să furnizeze persoanei în cauză coordonatele [autorităților naționale competente, inclusiv ale autorităților competente în domeniul protecției datelor](#), pe lângă care aceasta își poate exercita drepturile.

4.2.6. Printre obiectele căutate pentru a fi confiscate sau folosite ca probe în cursul unor proceduri penale se numără:

- (a) autovehicule cu o capacitate cilindrică de peste 50 de centimetri cubi, ambarcațiuni și aeronave care au fost furate, deturnate sau pierdute;
- (b) remorci cu o greutate fără încărcătură de peste 750 kg, rulote, echipament industrial, motoare suspendate și containere care au fost furate, deturnate sau pierdute;
- (c) arme de foc care au fost furate, deturnate sau pierdute;
- (d) documente oficiale în alb care au fost furate, deturnate sau pierdute;
- (e) documente de identitate eliberate, de tipul pașapoartelor, cărților de identitate, permiselor de conducere, permiselor de reședință și documentelor de călătorie furate, însușite ilegal, pierdute sau anulate;
- (f) certificate de înmatriculare ale vehiculelor sau plăci cu numărul de înmatriculare care au fost furate, deturnate, pierdute sau anulate;
- (g) bancnote (bancnote înregistrate);
- (h) valori mobiliare și mijloace de plată, cum ar fi cecuri, cărți de credit, obligațiuni și acțiuni, care au fost furate, însușite ilegal, pierdute sau anulate.

*** Bune practici – confiscarea documentelor de călătorie**

Polițiștii de frontieră ar trebui să confişte toate documentele de călătorie care sunt înregistrate în SIS ca fiind furate, deturnate, pierdute sau anulate, în special în ceea ce priveşte un document care a fost anulat în scopuri de călătorie.

Se poate întâmpla ca titularul unui document înregistrat în SIS în scopul confiscării să poată dovedi că este titularul de drept al documentului respectiv, că documentul respectiv a

fost înregistrat în SIS deoarece a fost raportat ca fiind pierdut sau furat, dar că persoana în cauză a regăsit documentul și a uitat să raporteze acest lucru autorităților competente. Într-un astfel de caz, identitatea titularului documentului de călătorie și dreptul său de a utiliza documentul în scopuri de călătorie ar trebui să fie întotdeauna verificate pe lângă autoritățile competente și, după caz, biroul național SIRENE.

Pentru mai multe informații cu privire la măsurile care trebuie luate în cazul unei alerte în SIS, polițiștii de frontieră ar trebui să contacteze biroul național SIRENE și să consulte procedurile naționale privind acțiunile de monitorizare în cazul unui răspuns pozitiv în SIS.

** Temei juridic:*

- [Regulamentul 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen din a doua generație \(SIS II\), articolele 24-26](#)
- [Decizia 2007/533 a Consiliului din 12 iunie 2007 privind înființarea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen de a doua generație \(SIS II\), capitolele V-IX](#)
- [Manualul SIRENE: Decizia de punere în aplicare \(UE\) 2017/1528 a Comisiei din 31 august 2017 de înlocuire a anexei la Decizia de punere în aplicare 2013/115/UE privind Manualul SIRENE și alte măsuri de punere în aplicare a Sistemului de informații Schengen de a doua generație \(SIS II\) \[notificată cu numărul C\(2017\) 5893\]](#)

- 4.3. Documentele de călătorie ale tuturor persoanelor trebuie să fie verificate și prin consultarea bazei de date SLTD a Interpolului cu ocazia verificărilor la frontieră. SLTD conține detalii privind pașapoartele furate și pierdute, astfel cum sunt înregistrate în baza de date SLTD de către țara care a eliberat documentele. În cazul existenței unui răspuns pozitiv în SLTD, polițistul de frontieră ar trebui să ia măsura solicitată/recomandată în temeiul dreptului național.

5. **DISPOZIȚII SPECIALE REFERITOARE LA VERIFICAREA ANUMITOR CATEGORII DE PERSOANE**

5.1. **Șefii de stat**

Se permite ca șefii de stat și membrii delegațiilor lor, ale căror sosiri și plecări au fost comunicate oficial prin canale diplomatice polițiștilor de frontieră, să nu fie supuși verificărilor la frontieră.

** Temei juridic:*

- [Codul Frontierelor Schengen \(anexa VII\)](#)

5.2. **Piloții de aeronave**

5.2.1. Piloții de aeronave și alți membri ai echipajului pot trece frontiera în interes de serviciu pe baza brevetelor de pilot sau a certificatului de membru al echipajului, astfel cum este prevăzut în anexa 9 la Convenția din 7 decembrie 1944 privind aviația civilă internațională (Convenția de la Chicago), atunci când:

- (a) se îmbarcă sau debarcă într-un aeroport de escală sau de destinație situat pe teritoriul unui stat Schengen;
- (b) intră pe teritoriul localității unui aeroport de escală sau de destinație situat pe teritoriul unui stat Schengen;
- (c) călătoresc prin orice mijloc de transport către un aeroport situat pe teritoriul unui stat Schengen pentru a se îmbarca pe o aeronavă care urmează să plece de pe respectivul aeroport.

În toate celelalte cazuri, trebuie să fie îndeplinite condițiile generale de intrare pentru resortisanții țărilor terțe.

- 5.2.2. De fiecare dată când este posibil, cu ocazia verificărilor în aeroporturi, ar trebui să se acorde prioritate verificării echipajelor aeronavelor, adică aceștia ar trebui să fie verificați fie înaintea pasagerilor, fie în locuri special destinate. Echipajele cunoscute de personalul responsabil de controalele la frontieră în îndeplinirea sarcinilor lor pot fi supuse doar unor verificări aleatorii.

** Temei juridic:*

- [Codul Frontierelor Schengen \(anexa VII\)](#)
- [Convenția de la Chicago](#)

5.3. **Marinarii**

- 5.3.1. Statele Schengen pot autoriza marinarii care dețin un carnet de marinar eliberat în conformitate cu Convențiile Organizației Internaționale a Muncii (OIM) nr. 108 (1958) sau nr. 185 (2003) privind actele de identitate ale personalului navigant, Convenția privind facilitarea traficului maritim internațional (Convenția FAL) și cu dreptul intern relevant să intre pe teritoriul statelor Schengen și să meargă la țărm în zona portului unde face escală nava sau în localitățile limitrofe sau să iasă din statele Schengen, întorcându-se pe nava lor, fără să se prezinte la un punct de trecere a frontierei, cu condiția să figureze pe lista echipajului navei lor, care a fost în prealabil transmisă pentru verificare de către autoritățile competente.

Cu toate acestea, pe baza analizei de risc legată de securitatea internă și de migrația ilegală, marinarii fac obiectul unui control al polițiștilor de frontieră, înainte de a coborî la țărm, în conformitate cu articolul 8.

- 5.3.2. Marinarii care își planifică șederea în afara localităților situate în vecinătatea porturilor trebuie să respecte condițiile generale de intrare pe teritoriul statelor Schengen.

Cu toate acestea, titularii unui carnet de marinar sau al unui act de identitate pentru personalul navigant valabil pot fi autorizați să intre pe teritoriul unui stat Schengen chiar dacă nu se află în posesia unei vize valabile și/sau nu pot demonstra deținerea unor mijloace suficiente de subzistență în circumstanțele prezentate mai jos:

- îmbarcarea pe o navă care a ancorat deja sau urmează să ajungă într-un port dintr-un stat Schengen;

- tranzitul către o țară terță sau reîntoarcerea în țara de origine;
- situații de urgență sau cazuri de necesitate (boală, concediere, încetarea contractului etc.).

În astfel de cazuri, titularilor unui carnet de marinar sau ai unui act de identitate pentru personalul navigant care au obligația să dețină o viză din cauza cetățeniei lor și nu dețin o viză la intrarea pe teritoriul unui stat Schengen li se poate elibera o viză la frontieră ([secțiunea I punctul 9](#)).

** Temei juridic:*

- [Codul Frontierelor Schengen \(anexa VII\)](#)
- [Convenția OIM nr. 185](#)
- [Convenția FAL](#)

5.4. Titularii pașapoartelor diplomatice, oficiale sau de serviciu, precum și membrii organizațiilor internaționale

5.4.1. Având în vedere privilegiile sau imunitățile speciale de care beneficiază titularii pașapoartelor diplomatice, oficiale sau de serviciu eliberate de state terțe și de guvernele lor recunoscute de statele Schengen, care călătoresc în interes de serviciu, aceștia pot avea prioritate în fața altor călători la verificările la frontieră, chiar dacă pot face obiectul, când este cazul, obligației de a obține o viză. Nu este obligatoriu ca titularilor respectivelor permise să li se ceară să facă dovada deținerii unor mijloace suficiente de subzistență.

5.4.2. În cazul în care o persoană se prezintă la frontiera externă invocând privilegii, imunități și exonerări, polițistul de frontieră solicită ca respectiva persoană să facă dovada calității sale prin prezentarea documentelor corespunzătoare, în special certificate eliberate de statul acreditant, sau prin prezentarea unui pașaport diplomatic sau printr-un alt mijloc. Dacă există îndoieli, polițistul de frontieră poate, în cazuri urgente, să apeleze direct la Ministerul Afacerilor Externe.

De asemenea, polițiștii de frontieră nu au dreptul de a refuza intrarea pe teritoriul statelor Schengen a titularilor pașapoartelor diplomatice, oficiale sau de serviciu, fără să fi consultat în prealabil autoritățile naționale competente. Acest lucru este valabil și în cazul în care a fost introdusă o alertă în SIS pentru persoana în cauză.

- 5.4.3. Membrii acreditați ai misiunilor diplomatice și ai reprezentanțelor consulare, precum și familiile lor, pot intra pe teritoriul statelor Schengen pe baza prezentării unui permis eliberat de ministerele afacerilor externe ale statelor Schengen și a unui document care îi autorizează să treacă frontiera.

Verificarea condițiilor de intrare nu este necesară atunci când diplomatul intră pe teritoriul statului Schengen în care este acreditat și în care are dreptul la ședere de lungă durată.

- 5.4.4. Diplomații care sunt acreditați în afara teritoriului statelor Schengen trebuie să respecte cerințele generale de intrare atunci când călătoresc în scopuri private.
- 5.4.5. Atunci când există un risc și o suspiciune justificată a unui fapt ilegal sau a unei activități infracționale săvârșite de către diplomați, Ministerul de Externe al țării vizate trebuie să fie informat imediat.
- 5.4.6. În conformitate cu Convenția de la Viena cu privire la relațiile diplomatice din 18 aprilie 1961, diplomații beneficiază de inviolabilitate și de alte imunități doar în țara în care sunt acreditați și în țările pe care le tranzitează pentru a-și prelua postul sau a reveni la acesta sau atunci când se reîntorc în țara lor de origine. Aceasta nu se aplică atunci când călătoresc în scopuri private.
- 5.4.7. Membrii organizațiilor internaționale care sunt titularii unor documente eliberate de organizațiile internaționale enumerate mai jos și care își îndeplinesc atribuțiile pot, după caz, să beneficieze de tratament preferențial în timpul verificărilor la frontieră.

Trebuie luate în considerare, în special următoarele documente:

- permis de liberă trecere al Națiunilor Unite, eliberat pentru personalul Națiunilor Unite și al agențiilor subordonate, în temeiul Convenției privind privilegiile și imunitățile instituțiilor specializate, adoptată la New York la 21 noiembrie 1947, de către Adunarea Generală a Națiunilor Unite;
- permis de liberă trecere al Uniunii Europene (UE);
- certificat de legitimare eliberat de secretarul general al Consiliului Europei;
- documente eliberate în virtutea articolului III alineatul (2) din Convenția dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forțelor

lor armate (cărți de identitate militare însoțite de un ordin de misiune, de o foaie de drum, de un ordin de misiune individual sau colectiv) și documente eliberate în cadrul Parteneriatului pentru Pace.

Ca regulă generală, titularii acestor documente nu au obligația să dovedească faptul că dețin mijloace suficiente de subzistență.

** Temei juridic:*

- [Codul Frontierelor Schengen \(anexa VII\)](#)
- [Convenția de la Viena cu privire la relațiile diplomatice din 18 aprilie 1961](#)

Link:

- [Informații privind derogările naționale de la obligativitatea vizei](#)

5.5. **Locuitorii din zonele de frontieră care beneficiază de regimul specific micului trafic de frontieră**

5.5.1. Locuitorii din zonele de frontieră dintr-o țară terță care dețin un permis de mic trafic de frontieră eliberat în cadrul unui regim specific micului trafic de frontieră, pe baza unui acord bilateral între un stat Schengen și țara terță vizată, beneficiază de tratament special la trecerea frontierei, și anume:

- nu sunt obligați să fie în posesia unei vize dacă dețin un permis de mic trafic de frontieră eliberat de statul Schengen a cărui frontieră intenționează să o treacă. Este posibil să li se solicite să fie în posesia unui pașaport, pe lângă permisul de mic trafic de frontieră, dacă acest lucru este prevăzut în acordurile bilaterale cu țara terță vizată;
- după evaluarea valabilității și a autenticității permisului de mic trafic de frontieră care dovedește statutul de locuitor din zona de frontieră a persoanei respective, nu ar mai trebui să fie efectuate ale verificări în scopul călătoriei sau asupra deținerii mijloacelor de subzistență;
- nici permisul de mic trafic de frontieră, nici pașaportul, atunci când sunt necesare, nu ar trebui să fie ștampilate la intrare sau la ieșire.

- 5.5.2. Trecerea frontierei pentru titularii acestor permise ar putea fi facilitată în continuare, în cadrul acordurilor bilaterale încheiate între un stat Schengen și o țară terță, în conformitate cu [secțiunea II punctul 3.](#)

** Temei juridic:*

- [Regulamentul \(CE\) nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a normelor referitoare la micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre și de modificare a dispozițiilor Convenției Schengen;](#)

- [Acordurile bilaterale încheiate de statele Schengen cu privire la micul trafic de frontieră](#)

5.6. **Minorii**

- 5.6.1. Minorii merită o atenție deosebită din partea polițiștilor de frontieră, indiferent dacă aceștia călătoresc însoțiți sau nu. Toți minorii ar trebui să fie tratați în conformitate cu principiul „interesului superior al copilului” cu ocazia procedurilor la frontieră. Minorilor ar trebui să li se acorde prioritate cu ocazia procedurilor la frontieră și ar trebui să se asigure întotdeauna un tratament și o atmosferă favorabile copilului. Polițiștii de frontieră au obligația de a furniza informații și de a explica procedurile la frontieră într-un mod adaptat copiilor (de exemplu, să utilizeze interpreți sau să deseneze imagini) și de a se asigura că minorii înțeleg. Aceasta include o stabilire inițială a unei posibile nevoi de protecție internațională în cazul migranților minori care sosesc în UE în mod neregulamentar și trimiterea lor rapidă către autoritățile naționale de protecție a copilului, în funcție de vârsta și de nevoile lor.

În cazurile în care există îndoieli cu privire la vârsta reală a persoanei, persoana respectivă ar trebui să fie tratată ca un copil până când procedura de evaluare va indica altfel. În astfel de cazuri și, în special, atunci când există posibilitatea ca persoana să fie minoră, persoana respectivă ar trebui să fie trimisă cât mai curând posibil la autoritățile competente pentru preluarea minorilor, inclusiv pentru efectuarea unei evaluări a vârstei. Dacă există motive serioase de a suspecta că există posibilitatea ca copiii să fi fost luați în mod ilegal din grija persoanei căreia i-au fost încredințați în mod legal, sau în orice caz de suspiciune a unui abuz sau a unor rele tratamente, autoritățile naționale de protecție a copilului ar trebui să fie contactate cât mai repede posibil.

- 5.6.2. Cu ocazia verificărilor la frontieră, în cazul minorilor neînsoțiți, polițistul de frontieră trebuie să verifice dacă persoanelor care însoțesc minorii li s-au încredințat copiii, în special în cazurile în care minorii sunt însoțiți doar de un singur adult. În astfel de situații, polițistul de frontieră va trebui să facă toate investigațiile necesare pentru a împiedica răpirea sau, în orice caz, îndepărtarea ilegală a minorului.

Pentru a evita dispariția copiilor, înregistrarea trebuie să se facă în cel mai scurt timp posibil, în special în cazurile copiilor fără forme legale.

- 5.6.3. Minorii neînsoțiți trebuie să facă obiectul unui control, prin intermediul unei verificări aprofundate a documentelor lor de călătorie și însoțitoare, pentru a se asigura că nu intră sau ies de pe teritoriu împotriva dorinței persoanei (persoanelor) căreia (căroră) i-au (le-au) fost încredințați copiii. În toate contactele cu minorii ar trebui utilizat un limbaj adaptat copilului, potrivit vârstei și maturității minorului, aceasta putând include asistența unui interpret sau a unui mediator cultural, dacă este necesar.

- 5.6.4. În cazul în care există îndoieli dacă un minor, care este un cetățean UE sau un resortisant al unei țări terțe care locuiește în mod legal în UE, este autorizat să treacă frontiera la ieșire, ar trebui să fie contactat punctul de contact național privind minorii din UE sau din statul Schengen de cetățenie sau rezidență al minorului.

Dacă se primesc informații care indică posibilitatea de răpire sau suspiciunea unei ieșiri neautorizate a unui minor care este un cetățean UE sau un resortisant al unei țări terțe care locuiește în mod legal în UE, polițistul de frontieră ar trebui:

- să refuze ieșirea minorului sau
- în situațiile în care există motive suficiente pentru a refuza ieșirea unui minor dar există îndoieli cu privire la drepturile părintești asupra copilului, să colecteze informații cu privire la persoana care însoțește minorul și destinația acesteia. În conformitate cu legislația națională aplicabilă, aceste informații ar trebui să fie transmise imediat punctului național de contact privind minorii din UE sau din statul Schengen de cetățenie sau rezidență al minorului.

În contextul procedurii menționate mai sus, sarcinile punctelor naționale de contact privind minorii ar trebui să includă:

- atunci când este posibil, furnizarea informațiilor privind identitatea (numele, cetățenia și data nașterii) minorului și a persoanei care însoțește minorul, precum și privind relația dintre ei;
- alertarea altor agenții naționale vizate de cazurile de minori care constituie motive de îngrijorare și informarea acestora cu privire la toate măsurile de precauție privind minorii;
- oferirea de recomandări și asistență altor state UE sau Schengen cu privire la procedurile naționale și cerințele privind documentele.

** Temei juridic:*

- [Codul Frontierelor Schengen \(anexa VII\)](#)

** Link:*

- [Lista punctelor naționale de contact care trebuie consultate privind minorii](#)

- [Lista punctelor de contact din statele membre în ceea ce privește problemele de gestionare a frontierelor](#)

- [Manualul VEGA: Copiii în aeroporturi Situații de risc la care pot fi supuși copiii aflați în aeroporturi: ghid pentru polițiștii de frontieră](#)

5.7. Elevii din țări terțe care locuiesc într-un stat membru al UE sau într-o țară terță și care nu fac obiectul obligativității vizei²³

5.7.1. Elevii care sunt resortisanți ai unei țări terțe supuse obligativității vizei, dar care locuiesc în mod legal într-un stat membru al UE și călătoresc în cadrul unei excursii școlare, nu au obligația de a fi în posesia unei vize de tranzit sau de scurtă ședere pe teritoriul unui alt stat membru al UE, cu condiția ca următoarele condiții să fie îndeplinite:

- (a) să fie însoțiți de un profesor din cadrul școlii în cauză, care să fie în posesia unui document de călătorie valabil și a unei vize, după caz;

²³

Această secțiune nu se aplică Norvegiei, Islandei, Elveției și Liechtensteinului.

- (b) profesorul poate prezenta un [formular](#), eliberat de școală, care permite identificarea tuturor elevilor care participă la excursie și care specifică în mod clar scopul și circumstanțele șederii sau ale tranzitului;
- (c) elevii dețin un document valabil pentru a trece frontiera.

Totuși, această ultimă cerință – deținerea unui document de călătorie valabil – nu se aplică dacă:

- formularul menționat mai sus conține o fotografie recentă a elevilor care nu se pot identifica prin intermediul unei cărți de identitate care include o fotografie;
- autoritatea competentă din statul membru al UE în care locuiesc elevii confirmă statutul de rezident al acestora, precum și dreptul lor de a reîntra pe teritoriul său și garantează că formularul este autentificat în mod corespunzător (de exemplu, cu ștampila autorității naționale competente);
- statul membru al UE în care locuiesc elevii a notificat alte state membre ale UE că dorește ca listele sale să fie recunoscute ca documente de călătorie valabile.

5.7.2. Dispozițiile de mai sus nu scutesc elevii sau profesorul (profesorii) care îi însoțesc (însoțesc) de la verificările la frontieră în conformitate cu normele generale (secțiunea I punctul 1).

Intrarea sau tranzitul le pot fi refuzate dacă există motive în acest sens, în conformitate cu [secțiunea I, punctul 8](#).

5.7.3. Excepția de la regimul obligativității vizelor poate fi extinsă și în cazul elevilor care participă la o excursie școlară și care sunt resortisanți ai țărilor terțe supuse obligației de a deține viză, dar care locuiesc într-o țară terță care este scutită de acea obligație (de exemplu, elevi cu cetățenie turcă, cu reședința legală în Muntenegru).

** Temei juridic:*

- [94/795/JAI: Decizia Consiliului din 30 noiembrie 1994 privind o acțiune comună adoptată de Consiliu în temeiul articolului K.3 alineatul \(2\) litera \(b\) din Tratatul privind Uniunea Europeană în ceea ce privește facilitățile de călătorie pentru elevii resortisanți ai unor țări terțe care au reședința într-un stat membru](#)

- [Regulamentul \(UE\) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație](#)

5.8. **Lucrătorii transfrontalieri**

Lucrătorii transfrontalieri și alte categorii de persoane care traversează în mod regulat frontiera, care sunt cunoscuți de polițiștii de frontieră întrucât trec frecvent frontiera pe la același punct de trecere al frontierei și care, în baza verificărilor inițiale, nu fac obiectul unei alerte nici în SIS, nici în bazele naționale de date, trebuie să facă obiectul verificărilor doar în mod aleatoriu, pentru a verifica dacă dețin un document valabil care îi autorizează să treacă frontiera și dacă îndeplinesc condițiile necesare pentru intrare. Verificările aleatorii trebuie să fie efectuate în conformitate cu procedurile aplicabile, respectiv asupra resortisanților țărilor terțe, în general, și asupra persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii.

Inopinat și la intervale neregulate, respectivele persoane trebuie să facă obiectul unor verificări amănunțite.

** Temei juridic:*

- [Codul Frontierelor Schengen \(anexa VII\)](#)

5.9. **Turiștii SDA**

Memorandumul de înțelegere dintre Comunitatea Europeană și Administrația Națională a Turismului din Republica Populară Chineză cu privire la vizele și aspectele conexe referitoare la grupurile de turiști din Republica Populară Chineză (statut de destinație aprobată) reglementează în mod specific deplasările grupurilor de turiști cetățeni chinezi din China către teritoriul Uniunii.

Participanții la aceste grupuri chineze de turiști („turiștii SDA”), care ar trebui să fie formate din cel puțin cinci persoane, trebuie să intre pe teritoriul Uniunii și să iasă de pe acesta în grup. De asemenea, ei trebuie să se deplaseze pe teritoriul Uniunii în grup, în conformitate cu programul de călătorie stabilit.

De regulă, turiștii SDA trebuie să fie însoțiți de un însoțitor de grup, care trebuie să se asigure că aceștia intră pe teritoriul Uniunii și îl părăsesc în grup.

Pentru grupurile de turiști SDA trebuie să fie efectuate procedurile obișnuite de verificare (a se vedea [secțiunea I](#) punctul 1.2). Verificările pot include, de asemenea, verificarea statutului SDA, care ar trebui să fie indicat, în orice caz, pe autocolantul de viză. Vizele care poartă mențiunea „SDA” sunt întotdeauna vize individuale. De asemenea, însoțitorul de grup trebuie să facă obiectul procedurilor de verificare obișnuite, care includ verificarea statutului său de însoțitor de grup.

Polițistul de frontieră poate să solicite, de asemenea, documentele însoțitoare și dovedirea statutului SDA și de însoțitor de grup.

** Temei juridic:*

- [Decizia Consiliului din 8 martie 2004 privind încheierea Memorandumului de înțelegere dintre Comunitatea Europeană și Administrația Națională a Turismului din Republica Populară Chineză privind vizele și aspectele conexe referitoare la grupurile de turiști din Republica Populară Chineză \(SDA\).](#)

5.10. Serviciile de salvare, poliție, pompieri și polițiști de frontieră

Înțelegerile privind intrarea și ieșirea membrilor serviciilor de salvare, a poliției, a pompierilor care acționează în situații de urgență, precum și a polițiștilor de frontieră care trec frontiera în exercitarea atribuțiilor de serviciu sunt prevăzute de dreptul intern.

5.11. Lucrătorii offshore

Lucrători offshore care se întorc în mod regulat pe teritoriul statelor Schengen fără a fi staționat pe teritoriul unei țări terțe nu fac obiectul controalelor sistematice. Cu toate acestea, se ia în considerare analiza de risc referitoare la de migrația ilegală în vederea determinării frecvenței controalelor care trebuie efectuate.

5.12. Persoanele transferate în cadrul aceleiași companii

Sistemul de mobilitate în interiorul UE stabilit prin Directiva 2014/66/UE prevede norme autonome care conferă titularilor unui permis acordat persoanei transferate în cadrul aceleiași companii (ICT) - inclusiv titularilor unui permis ICT eliberat de un stat Schengen care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen - dreptul de a-și exercita dreptul de

mobilitate, de intrare, ședere și muncă într-un al doilea stat membru al UE care intră sub incidența dispozițiilor directivei respective sau în mai multe astfel de state membre (adică toate statele membre ale UE, cu excepția Danemarcei, Irlandei și Regatului Unit).

Mobilitatea pe termen scurt (până la 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile în fiecare stat membru al UE care intră sub incidența directivei): Titularii unui permis ICT nu au obligația de a fi în posesia unei vize valabile dacă fac dovada faptului că se deplasează către un al doilea stat membru al UE care intră sub incidența directivei în contextul mobilității în interiorul UE autorizate în temeiul directivei respective. Această dovadă se face prin:

- (a) o copie a notificării transmise de entitatea-gazdă din primul stat membru al UE care intră sub incidența directivei, în conformitate cu articolul 21 alineatul (2) din directivă; *sau*
- (b) o scrisoare din partea entității-gazdă din cel de al doilea stat membru al UE care intră sub incidența directivei în care se specifică cel puțin detalii privind durata mobilității în interiorul UE și amplasamentul entității sau entităților-gazdă din cel de al doilea stat membru al UE care intră sub incidența directivei.

Perioada cumulată maximă admisă a șederilor de scurtă durată în cel de al doilea stat membru al UE care intră sub incidența directivei în temeiul normelor privind mobilitatea ICT poate depăși 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile: Șederile de scurtă durată ulterioare de până la 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile pentru fiecare stat membru al UE care intră sub incidența directivei în diferite state membre ale UE care intră sub incidența directivei sunt autorizate și pot reprezenta o parte semnificativă a duratei maxime globale de reședință a persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii (trei ani pentru cadre de conducere și specialiști; un an pentru angajații stagiaari) în funcție de circumstanțele fiecărui caz individual. Normele privind mobilitatea pe termen scurt sunt direct aplicabile începând cu 29 noiembrie 2016.

*** Exemplu:**

Un cadru de conducere indian care deține un permis ICT croat are drept de ședere de 170 de zile (mobilitate pe termen scurt de 90 de zile în Italia, urmată de o mobilitate pe termen scurt de 80 de zile în Germania) într-o perioadă de 180 de zile, fără încălcarea

normelor Schengen.

Mobilitatea pe termen lung (mai mult de 90 de zile în fiecare stat membru al UE care intră sub incidența directivei): Normele privind mobilitatea pe termen lung depind de alegerea făcută la transpunerea directivei de al doilea stat membru al UE relevant care intră sub incidența directivei (a se vedea tabelul de mai jos). Al doilea stat membru al UE care intră sub incidența directivei poate solicita eliberarea unui permis de ședere „mobil ICT” (procedura de solicitare) de către cel de al doilea stat membru al UE care intră sub incidența directivei sau poate alege să aplice normele privind mobilitatea pe termen scurt. În primul caz, este necesar permisul de ședere „mobil ICT”; în ultimul caz, se aplică regulile descrise mai sus.

Rezumat - proceduri alese pentru mobilitatea pe termen scurt și lung

(nicio procedură/notificare/aplicare) (ultima actualizare primită la 26.6.2018; informațiile prezentate între paranteze indică statele membre care nu au notificat încă transpunerea integrală)

	Mobilitatea pe termen scurt	Mobilitatea pe termen lung
BE	(notificare)	(aplicare)
BG	nicio procedură	aplicare
CZ	nicio procedură	aplicare
DE	notificare	aplicare
EE	notificare	notificare
EL	notificare	notificare
ES	notificare	notificare
FR	notificare	aplicare
HR	nicio procedură	aplicare
IT	nicio procedură	aplicare
CY	notificare	aplicare
LV	nicio procedură	aplicare

LT	nicio procedură	aplicare
LU	notificare	aplicare
HU	notificare	aplicare
MT	notificare	aplicare
NL	notificare	aplicare
AT	nicio procedură	aplicare
PL	notificare	aplicare
PT	nicio procedură	aplicare
RO	notificare	aplicare
SI	notificare	aplicare
SK	notificare	notificare
FI	notificare	aplicare
SE	nicio procedură	aplicare

** Temei juridic:*

- [Directiva 2014/66/UE privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii \(articolele 20-23\)](#)

5.13. Cercetătorii și membrii familiilor lor

Sistemul de mobilitate în interiorul UE stabilit prin Directiva (UE) 2016/801 prevede norme autonome care conferă cercetătorilor și membrilor familiilor lor care dețin un permis de ședere sau o viză de ședere pe termen lung eliberată de un stat membru al UE care intră sub incidența dispozițiilor directivei respective - inclusiv celor care dețin un permis de ședere sau o viză de ședere pe termen lung eliberată de un stat Schengen care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen - dreptul de a-și exercita dreptul de mobilitate, de intrare și de ședere într-un al doilea stat membru al UE care intră sub incidența dispozițiilor directivei respective sau în mai multe astfel de state membre (adică toate statele membre ale UE, cu excepția Danemarcei, Irlandei și Regatului Unit).

Mobilitatea pe termen scurt (până la 180 de zile în orice perioadă de 360 de zile pentru fiecare stat membru al UE care intră sub incidența directivei)

Titularii unui permis de cercetător sau ai unei vize de lungă ședere nu sunt obligați să fie în posesia unei vize sau a unui permis de ședere valabil eliberat de statul membru UE în care intră dacă fac dovada că se deplasează într-un al doilea stat membru al UE care intră sub incidența directivei în contextul mobilității în interiorul UE autorizate în temeiul directivei respective. Această dovadă se face prin:

- (a) o copie a notificării trimise autorităților competente din primul și al doilea stat membru al UE care intră sub incidența directivei în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din directivă; sau
- (b) o copie a acordului de găzduire care să specifice detaliile privind mobilitatea cercetătorului sau, în cazul în care detaliile privind mobilitatea nu sunt specificate în acordul de găzduire, o scrisoare din partea organizației de cercetare din cel de al doilea stat membru care intră sub incidența directivei, în care se specifică cel puțin durata mobilității în interiorul UE și amplasamentul organizației de cercetare în cel de al doilea stat membru.

De asemenea, membrii familiei cercetătorului care dețin un permis de ședere nu au obligația de a fi în posesia unei vize sau a unui permis de ședere valabil eliberat de statul membru al UE în care intră, dacă fac dovada că însoțesc cercetătorul care se deplasează într-un al doilea stat membru al UE care intră sub incidența directivei în contextul mobilității în interiorul UE autorizate în temeiul directivei. Această dovadă se face prin intermediul unui permis de ședere valabil eliberat de primul stat membru al UE care intră sub incidența directivei și fie prin

- (a) o copie a notificării trimise autorităților competente din primul și al doilea stat membru al UE care intră sub incidența directivei în conformitate cu articolul 30 alineatul (2) din directivă, fie prin
- (b) dovada faptului că însoțesc cercetătorul.

Cercetătorii și membrii familiei lor au drept de ședere într-un al doilea stat membru al UE care intră sub incidența directivei pentru o durată de până la 180 de zile în orice perioadă de 360 de zile. Șederile ulterioare de scurtă durată de până la 180 de zile în orice perioadă de 360 de zile pentru fiecare stat membru al UE care intră sub incidența directivei în diferite

state membre ale UE care intră sub incidența directivei sunt autorizate și pot reprezenta o parte semnificativă a duratei totale de ședere a cercetătorului și a membrilor familiei sale, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte. Normele privind mobilitatea pe termen scurt sunt direct aplicabile începând cu data de 24 mai 2018.

*** Exemplu:**

Un cercetător nigerian care deține un permis de ședere bulgar sau o viză de lungă ședere bulgară are drept de ședere de 250 de zile (mobilitate pe termen scurt de 150 de zile în Italia, urmată de mobilitate pe termen scurt de 100 de zile în Germania) fără să încalce normele Schengen.

Mobilitatea pe termen lung (mai mult de 180 de zile în fiecare stat membru al UE care intră sub incidența directivei): Normele privind mobilitatea pe termen lung depind de alegerea făcută de al doilea stat membru al UE relevant care intră sub incidența directivei la momentul transpunerii directivei (a se vedea tabelul de mai jos). Al doilea stat membru care intră sub incidența directivei poate fie să solicite un permis de ședere sau o viză de ședere pe termen lung cu mențiunea „mobilitatea cercetătorilor” (procedura de solicitare), care să fie eliberată de statul membru al UE care intră sub incidența directivei, fie să opteze să aplice normele privind mobilitatea pe termen scurt. În primul caz, sunt necesare permisul de ședere sau viza de ședere pe termen lung, cu mențiunea „mobilitatea cercetătorilor”; în ultimul caz, se aplică regulile descrise mai sus. Procedura pentru membrii familiei este identică cu cea aplicată în cazul cercetătorului.

Rezumat - proceduri alese pentru mobilitatea pe termen scurt și lung

(nicio procedură/notificare/aplicare) (ultima actualizare primită la 4.7.2019 - informațiile prezentate între paranteze se referă la statele membre care nu au notificat încă transpunerea integrală)

	Mobilitatea pe termen scurt	Mobilitatea pe termen lung
BE	(notificare)	(aplicare)
BG		
CZ	(nicio procedură)	(nicio procedură)
DE	notificare	aplicare
EE	notificare	notificare
EL	(notificare)	(notificare)
ES	notificare	notificare
FR	(notificare)	(notificare)
HR	notificare	aplicare
IT	notificare	aplicare
CY	notificare	aplicare
LV	nicio procedură	aplicare
LT	nicio procedură	aplicare
LU	notificare	aplicare
HU	notificare	aplicare
MT	notificare	aplicare
NL	notificare	aplicare
AT	nicio procedură	aplicare
PL	notificare	aplicare
PT	nicio procedură	aplicare

RO	notificare	aplicare
SI	(notificare)	(aplicare)
SK	notificare	notificare
FI	notificare	notificare
SE		

** Temei juridic:*

- [Directiva \(UE\) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair \(reformare\)](#) (articolele 27, 28, 29, 30 și 32)

5.14. **Studenții**

Sistemul de mobilitate în interiorul UE stabilit prin Directiva (UE) 2016/801 prevede norme autonome care conferă titularilor de permise de ședere pentru studenți sau de vize de ședere pe termen lung eliberate de un stat membru al UE care intră sub incidența dispozițiilor directivei respective - inclusiv celor care dețin un permis de ședere sau o viză de ședere pe termen lung eliberată de un stat Schengen care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen și care intră sub incidența unui program al Uniunii sau multilateral care include măsuri privind mobilitatea sau a unui acord între două sau mai multe instituții de învățământ superior - dreptul de a-și exercita dreptul de mobilitate, de intrare, de ședere și de urmare a unui ciclu de studii într-un al doilea stat membru al UE care intră sub incidența dispozițiilor directivei respective sau în mai multe astfel de state membre (adică toate statele membre ale UE, cu excepția Danemarcei, Irlandei și Regatului Unit) pentru o perioadă de până la 360 de zile pentru fiecare stat membru care intră sub incidența dispozițiilor directivei.

Titularii permiselor de ședere pentru studenți sau de vize de ședere pe termen lung privind un anumit program sau acord nu au obligația de a fi în posesia unei vize sau a unui permis de ședere valabil eliberat de statul membru în care intră dacă fac dovada faptului că se deplasează într-un al doilea stat membru al UE care intră sub incidența directivei în

contextul mobilității în interiorul UE autorizate în temeiul directivei. Această dovadă se face prin:

- (a) o copie a notificării trimise autorităților competente din primul și al doilea stat membru al UE care intră sub incidența directivei în conformitate cu articolul 31 alineatul (2) din directivă; sau
- (b) dovada faptului că studentul urmează o parte a studiilor în al doilea stat membru care intră sub incidența directivei în cadrul unui program al Uniunii sau multilateral care include măsuri privind mobilitatea sau al unui acord între două sau mai multe instituții de învățământ superior.

Șederile ulterioare de până la 360 de zile pentru fiecare stat membru al UE care intră sub incidența directivei în diferite state membre ale UE care intră sub incidența directivei sunt autorizate și pot reprezenta o parte semnificativă a duratei totale maxime de ședere a studenților, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte. Normele privind mobilitatea studenților sunt direct aplicabile începând cu data de 24 mai 2018.

*** Exemplu:**

Un student american care deține un permis de ședere românesc pentru studenți și care participă în cadrul programului Erasmus + într-o universitate din Germania are drept de ședere de până la 360 de zile în Germania fără să încalce normele Schengen.

Rezumat - procedură aleasă pentru mobilitatea studenților

(nicio procedură/notificare) (ultima actualizare primită la 4.7.2019 - informațiile prezentate între paranteze se referă la statele membre care nu au notificat încă transpunerea integrală)

	Mobilitatea studenților
BE	(notificare)
BG	
CZ	(nicio procedură)
DE	notificare
EE	nicio procedură

EL	(notificare)
ES	notificare
FR	(notificare)
HR	notificare
IT	notificare
CY	notificare
LV	nicio procedură
LT	nicio procedură
LU	notificare
HU	notificare
MT	notificare
NL	notificare
AT	nicio procedură
PL	notificare
PT	notificare
RO	notificare
SI	(notificare)
SK	notificare
FI	notificare
SE	

** Temei juridic:*

- [Directiva \(UE\) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair \(reformare\)](#) (articolele 27, 31 și 32).

6. ȘTAMPILAREA DOCUMENTELOR DE CĂLĂTORIE

6.1. Documentele de călătorie ale tuturor resortisanților țărilor terțe trebuie să fie șampilate sistematic la intrare și la ieșire. Ștampila nu constituie dovada faptului că a fost efectuată o verificare amănunțită; doar face posibilă stabilirea, cu certitudine, a datei și locului de trecere a frontierei. De asemenea, ștampilarea are scopul de a asigura că, în timpul verificărilor la intrare și ieșire, se poate verifica dacă durata maximă admisă a șederii resortisantului țării terțe în zona fără controale la frontierele interne sau pe teritoriul Bulgariei, Croației, Ciprului și României, luate separat – 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile – a fost respectată.

6.2. **În următoarele cazuri nu trebuie să se aplice ștampilă de intrare sau de ieșire:**

- a) pe documentele de călătorie ale resortisanților statelor membre ale UE, Norvegiei, Islandei, Liechtensteinului și Elveției;
- b) pe documentele de călătorie ale șefilor de stat și ale demnitarilor a căror sosire a fost anunțată oficial în prealabil pe cale diplomatică;
- c) pe brevetele de pilot sau certificatele membrilor echipajului unei aeronave;
- d) pe documentele de călătorie ale marinarilor, prezenți pe teritoriul unui stat Schengen doar pe perioada escalei navei în zona portului de escală;
- e) pe documentele de călătorie ale echipajului și ale pasagerilor unei nave de croazieră, care nu fac obiectul verificărilor la frontiere, în cazurile prevăzute în [secțiunea IV punctul 2](#);
- f) pe documentele care permit resortisanților din Andorra, Monaco și San Marino să treacă frontiera;
- g) pe documentele locuitorilor din zonele de frontieră care beneficiază de regimul specific micului trafic de frontieră ([secțiunea II punctul 3](#)).
- h) pe documentele de călătorie ale personalului de trenuri de pasageri și de mărfuri din trenurile internaționale;
- i) pe documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe care prezintă un permis de ședere menționat în Directiva 2004/38/CE.

Documentele de călătorie ale membrilor familiilor cetățenilor UE, SEE și CH care sunt resortisanți ai țărilor terțe trebuie, de asemenea, să fie șampilate, cu excepția cazului în care prezintă un permis de ședere eliberat în conformitate cu Directiva 2004/38/CE, prezentat în conformitate cu articolul 39 din Codul Frontierelor Schengen, sau care indică altfel, în mod clar, că persoana respectivă este membru al familiei unui cetățean UE sau membru al familiei unui cetățean SEE sau CH.

*** Exemple:**

1) Un resortisant ucrainean, a cărui soție este cetățean german, titularul unui permis de ședere neerlandez (în care se menționează calitatea sa de membru al familiei unui cetățean UE) și care este însoțit de soția cetățean german sau care se alătură acesteia ulterior, exercitându-și, astfel, dreptul la libera circulație: documentul de călătorie al acestei persoane **nu trebuie** să fie șampilat.

2) Un resortisant moldovean, a cărui soție este resortisant italian, care se află în posesia unui permis de ședere irlandez (în care se menționează statutul său de membru al familiei unui cetățean UE) și care este însoțit de soția cetățean UE: documentul de călătorie al acestei persoane **nu trebuie** să fie șampilat.

3) Un resortisant indian, a cărui soție este cetățean francez, titularul unei vize Schengen dar nu (încă) și al unui permis de ședere, care se alătură soției cetățean francez în Germania: în acest caz, documentul de călătorie al acestei persoane **trebuie** să fie șampilat²⁴.

6.3. În mod excepțional, la solicitarea unui resortisant al unei țări terțe, dacă aplicarea șampilei de intrare/ieșire ar putea cauza dificultăți serioase pentru persoana respectivă, aceasta poate fi aplicată pe o foaie separată. Foaia trebuie să fie predată resortisantului țării terțe.

6.4. De asemenea, în practică, se poate întâmpla ca documentul care permite unui resortisant al unei țări terțe să treacă frontiera să nu poată fi șampilat, întrucât nu mai există pagini libere. Într-un astfel de caz, resortisantului țării terțe ar trebui să i se recomande să solicite un pașaport nou, astfel încât să poată fi aplicate în continuare șampile.

²⁴

Trebuie menționat că interpretarea referitoare la obligația exactă privind șampilarea este evaluată, în prezent, de serviciile Comisiei.

Cu toate acestea, ca o excepție - și, în special, în cazul persoanelor care traversează în mod regulat frontiera - se poate utiliza o foaie separată, pe care pot fi aplicate în continuare ștampile. Foaia trebuie să fie predată resortisantului țării terțe.

În orice caz, **lipsa paginilor goale într-un pașaport nu este, în sine, un motiv valabil și suficient pentru refuzul intrării unei persoane** (a se vedea [secțiunea I punctul 8](#) cu privire la motivele de refuz).

*** Practica recomandată:**

Foaia menționată la punctele 6.4 și 6.5 ar trebui să conțină următoarele detalii, ca cerință minimă:

- numele și locul posturilor de inspecție la frontieră;
- data eliberării;
- numele titularului documentului de călătorie;
- numărul documentului de călătorie;
- ștampila și sigiliul oficial al punctului de trecere a frontierei;
- numele și semnătura polițistului de frontieră.

- 6.5. În cazul intrării și al ieșirii resortisanților țărilor terțe care fac obiectul obligativității vizei, ștampila se aplică, în general, pe pagina opusă celei pe care este aplicată viza. În cazul în care trebuie să se aplice mai multe ștampile (de exemplu, în cazul unei vize cu intrări multiple), acestea trebuie să se aplice pe pagina opusă celei pe care a fost aplicată viza. În cazul în care respectiva pagină nu este utilizabilă, ștampila se aplică pe pagina următoare. Ștampila nu se aplică pe banda de citire optică; de asemenea, ștampilele nu pot fi aplicate pe datele personale și pe alte pagini unde există note oficiale originale.

*** Practici recomandate:**

- dacă este posibil, ștampilele ar trebui aplicate în ordine cronologică, pentru a identifica mai ușor data la care persoana a traversat ultima dată frontiera;
- ștampila de ieșire ar trebui aplicată lângă ștampila de intrare;
- ștampila ar trebui aplicată în poziție orizontală, astfel încât să poată fi citită cu ușurință;

- nu ar trebui aplicate ștampile peste ștampilele existente, inclusiv pe cele aplicate de alte țări.

- 6.6. Se utilizează tipuri de ștampile diferite pentru a face dovada intrării și a ieșirii (o ștampilă dreptunghiulară pentru intrare, o ștampilă dreptunghiulară cu colțuri rotunjite pentru ieșire). Aceste ștampile conțin litera (literele) care indică țara și postul de inspecție la frontieră, data, numărul verificării și o pictogramă care indică modul de călătorie utilizat la intrare și la ieșire (terestru, aerian sau maritim).

Întrebările referitoare la ștampilele de intrare și de ieșire, precum și la documentația privind ștampilele modificate, falsificate, pierdute sau aplicate incorect, pot fi adresate [punctului de contact](#) stabilit de fiecare stat Schengen în acest sens.

- 6.7. Fiecare punct de trecere a frontierei trebuie să țină o evidență a ștampilelor de intrare și de ieșire predate fiecărui polițist de frontieră care efectuează verificările și returnate de către aceștia. Aceasta va include, de asemenea, referința fiecărei ștampile, care ar putea fi utilizată ulterior în scopuri comparative.

Atunci când ștampilele nu sunt utilizate, acestea trebuie să fie încuiate, iar accesul la ele trebuie să fie limitat polițiștilor de frontieră autorizați.

- 6.8. Codurile de securitate ale ștampilelor trebuie să fie modificate la intervale regulate, care nu depășesc o lună.
- 6.9. Dacă, la ieșire, se observă că documentul de călătorie al unui resortisant al unei țări terțe nu are aplicată o ștampilă de intrare, polițistul de frontieră poate presupune că titularul a intrat în mod ilegal în zona fără controale la frontierele interne sau pe teritoriul unui stat Schengen care nu aplică încă integral acquis-ul și/sau a depășit durata maximă a șederii. În astfel de cazuri, se poate impune o sancțiune prevăzută de dreptul intern.

** Temei juridic:*

- [Codul Frontierelor Schengen \(articolul 11 și anexa IV\)](#)
- [Directiva 2004/38/CE \(articolul 5\)](#) coroborată cu [Comunicarea Comisiei COM \(2009\) 313 final](#);
- [Convenția Schengen \(articolul 21\)](#).

- [Lista punctelor de contact pentru schimbul de informații privind codurile de securitate ale ștampilelor de intrare și de ieșire](#)

7. RELAXAREA VERIFICĂRIILOR

- 7.1. Verificările la frontierele externe sau interne în cazul cărora nu au fost încă eliminate controalele pot face obiectul unei relaxări în cazul unor circumstanțe excepționale și neprevăzute. Respectivele circumstanțe excepționale și neprevăzute sunt reprezentate de evenimente imprevizibile care provoacă o intensificare a traficului astfel încât timpul de așteptare la punctul de trecere a frontierei devine excesiv de îndelungat și au fost epuizate toate resursele în ceea ce privește personalul, mijloacele și organizarea. Printre astfel de evenimente s-ar putea număra, de exemplu, inundații sau alte dezastre naturale grave care împiedică trecerea frontierei la alte puncte de trecere a frontierei și din cauza cărora fluxurile de trafic ale mai multor puncte de trecere a frontierei sunt deviate către unul singur.
- 7.2. În caz de relaxare a verificărilor la frontieră, verificările la frontieră pentru intrare trebuie să fie, în principiu, prioritare în raport cu verificările la frontieră pentru ieșire. Decizia de relaxare a verificărilor trebuie să fie luată de polițistul de frontieră care este responsabil de punctul de trecere a frontierei. Această relaxare a verificărilor trebuie să fie temporară, adaptată circumstanțelor care o justifică și trebuie să fie pusă în aplicare progresiv.
- 7.3. Chiar și în cazul relaxării verificărilor la frontieră, polițistul de frontieră trebuie să ștampileze documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe la intrare și la ieșire, în conformitate cu [secțiunea I punctul 6](#), și trebuie să realizeze cel puțin o verificare prin care să determine identitatea resortisantului țării terțe.

** Temei juridic:*

- [Codul Frontierelor Schengen \(articolul 9\)](#)

8. REFUZUL INTRĂRII

- 8.1. Intrarea resortisanților țărilor terțe trebuie să fie refuzată în următoarele cazuri:
- a) nu dețin niciun document de călătorie valabil;

- b) dețin un document de călătorie fals (falsificat/modificat);
- c) nu dețin o viză valabilă, atunci când aceasta este necesară, un permis de ședere sau o viză de lungă ședere valabilă eliberată de un stat Schengen²⁵;
- d) se află în posesia unor vize sau a unor permise de ședere false (falsificate/modificate);
- e) nu dețin o documentație corespunzătoare care să justifice scopul și condițiile șederii;
- f) au beneficiat deja de dreptul de ședere de 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile (ceea ce implică luarea în considerare a ultimei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere) în zona fără controale la frontierele interne sau pe teritoriul Bulgariei, Croației, Ciprului sau României;
- g) nu dispun de mijloace suficiente de subzistență corespunzătoare perioadei și condițiilor de ședere sau de mijloace pentru întoarcerea în țara de origine sau pentru tranzit;
- h) sunt persoane care fac obiectul unei alerte emise în SIS²⁶ sau în bazele de date naționale în scopul refuzării intrării;
- i) sunt considerați a fi o amenințare la adresa ordinii publice, securității interne, sănătății publice sau relațiilor internaționale ale unuia sau ale mai multor state Schengen.

*** Exemple:**

1) O echipă de bicicliști din Nigeria merge în Ucraina, susținând că vor participa la o cursă de ciclism organizată acolo. Aterizează pe aeroportul din Varșovia (PL), susținând că vor merge în Ucraina cu autobuzul. În timpul verificării în prima linie se constată că, deși dețin o viză valabilă pentru tranzitul către Polonia, nu sunt în posesia unei vize valabile pentru a intra în Ucraina. În linia a doua are loc o interogare mai amănunțită, în timpul căreia

²⁵ Permisele de ședere și vizele de ședere de lungă durată eliberate de Bulgaria, Croația, Cipru sau România nu sunt valabile pentru intrarea pe teritoriul zonei fără controale la frontierele interne.

²⁶ Polițiștii de frontieră bulgari, croați și români nu sunt obligați să refuze intrarea resortisanților țărilor terțe care fac obiectul unei alerte emise în SIS în scopul de a li se refuza intrarea.

prezintă un document care confirmă participarea la cursă și susțin că nu va exista nicio problemă la obținerea vizelor la frontiera ucraineană. Cu toate acestea, bicicliștii nici nu dețin bicicletele necesare pentru cursă, nici nu pot explica în mod convingător unde și cum vor intra în posesia lor după ce ajung în Ucraina. După consultări cu polițiștii de frontieră ucraineni cu privire la acest aspect și ținând seama de avizul lor negativ cu privire la posibilitatea eliberării unei vize la frontieră într-un astfel de caz, se ia decizia refuzului intrării.

2) Un cetățean moldovean ajunge la frontiera ungaro-ucraineană cu mașina, susținând că se deplasează către Germania în scopuri turistice. La verificarea în prima linie se constată că acest călător nu poate prezenta niciun document (rezervare la hotel, scrisoare de invitație etc.) prin care să justifice că va sta în Germania, nici nu poate dovedi că dispune de mijloace suficiente de subzistență pentru a acoperi cheltuielile din timpul șederii și pentru reîntoarcere. Într-un astfel de caz, se ia decizia refuzului intrării.

3) Un cetățean tunisian aterizează pe aeroportul Schiphol (NL). Scopul călătoriei lui este de a-și vizita rudele (frați și surori) care locuiesc în Bruxelles (BE). El deține o viză Schengen valabilă, un bilet de întoarcere și o scrisoare de invitație/garanție din partea gazdelor sale care locuiesc în Belgia. Totuși, această scrisoare nu este autentificată de autoritățile belgiene competente (astfel cum este prevăzut în dreptul belgian). Într-un astfel de caz, înainte de a lua decizia cu privire la permiterea sau refuzarea intrării, ar trebui să se facă verificări suplimentare, cum ar fi: analizarea pașaportului pentru a verifica dacă persoanei în cauză i-au mai fost eliberate vize Schengen înainte și dacă le-a utilizat în mod legal; compararea ștampilelor de intrare/de ieșire precedente pentru a verifica dacă persoana a depășit în trecut durata de ședere permisă în zona fără controale la frontierele interne; contactarea autorităților belgiene competente pentru a le solicita să efectueze verificările necesare cu privire la gazde. Aceste verificări vizează verificarea bunei credințe a persoanei; se va lua o decizie doar pe baza rezultatului acestor verificări.

4) Un avion din Shanghai aterizează pe aeroportul Vantaa din Helsinki

(FI). OMS a declarat o urgență de sănătate publică, de interes internațional (pe baza riscului SARS), care necesită luarea unor măsuri stricte de precauție în cazul tuturor pasagerilor care sosesc din China. Tuturor pasagerilor li se solicită să completeze un card de localizare, care include locul din avion și datele de contact în cazul în care vor trebui să fie localizați ulterior. În terminal, toți pasagerii trec printr-un coridor special desemnat în acest sens, în care sunt instalate echipamente medicale. Unii resortisanți chinezi și UE prezintă simptomele SARS și sunt contagioși. După consultări cu medicii, se ia decizia de a se refuza intrarea resortisanților chinezi și de a spitaliza imediat resortisanții UE, din cauza amenințării serioase de răspândire a bolii. Alți pasageri din avion sunt contactați cu ajutorul datelor de pe cardurile de localizare și li se solicită să consulte un medic. Aceasta nu exclude posibilitatea luării unor măsuri alternative, cum ar fi carantina, acolo unde este necesar și justificat din rațiuni de sănătate publică.

5) Un grup de suporterii ai unei echipe de fotbal din Ucraina sosește la frontiera polono-ucraineană. Ei călătoresc cu autocarul. În timpul verificărilor la frontieră se constată că sunt în posesia unor instrumente periculoase, precum bâte de baseball, *nunchaku*, cuțite și alte obiecte care ar putea fi utilizate împotriva altor persoane. În acest caz, intrarea trebuie să fie refuzată din rațiuni de ordine publică, cu excepția cazului în care călătorii acceptă să predea echipamentele periculoase înainte de trecerea frontierei polone.

6) Un grup de tineri marocani care călătoresc cu feribotul din Tanger sosesc în portul Alicante (ES). Itinerariul grupului include două orașe din Spania (Barcelona și Madrid) și mai multe orașe din Franța. Se vor întoarce în Maroc cu avionul, de pe aeroportul Charles de Gaulle din Paris; dețin bilete valabile pentru călătoria de întoarcere. În timpul verificării la frontieră, unul dintre ei nu deține o viză Schengen valabilă și susține că acest fapt se datorează lipsei de timp. Se verifică scopul călătoriei, iar turiștii dețin mijloace suficiente de subzistență. Cu toate acestea, persoana nu poate dovedi în niciun fel că nu a putut solicita o viză în prealabil, nici că există motive neprevăzute sau imperative pentru a-i permite intrarea. Într-un astfel de caz, în absența unor

motive umanitare și/sau legate de obligații internaționale, persoanei fără viză trebuie să i se refuze intrarea.

7) O familie rusă trece frontiera estoniană cu mașina. Totuși, se pare că vehiculul are o problemă mecanică gravă (și anume, frânele nu funcționează), ceea ce ar putea pune alte persoane în pericol. În aceste condiții, turiștilor nu li se poate permite să intre cu acea mașină până când nu rezolvă problema. Cu toate acestea, dacă toate celelalte condiții sunt îndeplinite, trebuie să li se permită să intre pe teritoriul țării pe jos sau cu alte mijloace.

8) Un cetățean somalez, care deține un pașaport somalez simplu și un permis de ședere eliberat de un alt stat Schengen care aplică integral acquis-ul Schengen, dorește să intre pe teritoriul Republicii Cehe în scopuri de tranzit pentru a ajunge în celălalt stat Schengen. Persoana nu este inclusă în bazele de date naționale în scopul refuzului intrării acesteia. Republica Cehă nu recunoaște pașapoartele simple somaleze. Condițiile de intrare stabilite la articolul 6 alineatul (1) din Codul Frontierelor Schengen includ deținerea unui document de călătorie valabil care să permită titularului să treacă frontiera externă. Totuși, nu există nicio ierarhie oficială a acestor condiții de intrare; excepțiile prevăzute la articolul 6 alineatul (5) din Codul Frontierelor Schengen se aplică tuturor condițiilor stabilite la articolul 6 alineatul (1) din Codul Frontierelor Schengen. Aceasta înseamnă că orice resortisant al unei țări terțe care nu îndeplinește toate condițiile menționate la articolul 6 alineatul (1) din Codul Frontierelor Schengen, dar care deține un permis de ședere sau o viză de ședere pe termen lung, este autorizat să intre în scopul tranzitului pe teritoriul celorlalte state membre pentru a putea ajunge pe teritoriul statului Schengen care aplică integral acquis-ul Schengen, care a eliberat permisul de ședere sau viza de ședere pe termen lung, cu excepția cazului când acel resortisant se află pe lista națională a persoanelor semnalate ca inadmisibile a statului membru la ale cărui frontiere externe se prezintă și în cazul în care alerta respectivă este însoțită de instrucțiuni cu privire la interdicția de intrare sau de tranzit. În cazul cetățeanului somalez, Republica Cehă autorizează persoana să intre pe teritoriul Republicii Cehe în scopul tranzitului pentru a putea ajunge pe

teritoriul statului Schengen care aplică integral acquis-ul Schengen, care a eliberat permisul de ședere.

8.2. Statul Schengen nu refuză intrarea și îi permite resortisantului unei țări terțe să intre pe teritoriul său în următoarele cazuri:

- a) din motive umanitare, de interes național sau în temeiul unor obligații internaționale;
- b) dacă persoana care nu se află în posesia unei vize îndeplinește criteriile pentru a-i fi eliberată o viză la frontieră ([secțiunea I punctul 9](#));
- c) doar pentru că persoana deține o viză cu intrări multiple eliberată de un alt stat membru;
- d) doar pentru că persoana deține o viză cu intrări multiple, dar călătorește pentru un scop diferit decât cele care ar putea fi indicate în secțiunea „observații” de pe autocolantul de viză. Observațiile naționale utilizate de unele state membre pot fi legate de scopul (principal) pentru care s-a solicitat viza. O astfel de mențiune pe autocolantul de viză nu împiedică titularul să utilizeze o viză cu intrări multiple valabilă pentru a călători în alte scopuri (a se vedea, de asemenea, secțiunea I punctul 8.6);
- e) dacă persoana deține un permis de ședere sau o viză de ședere pe termen lung valabilă eliberată de un stat Schengen care aplică integral acquis-ul Schengen, dar nu îndeplinește toate condițiile de intrare stabilite la articolul 6 alineatul (1) din Codul Frontierelor Schengen, persoana respectivă este autorizată să intre pe teritoriul celui alt stat Schengen în scopul tranzitului, pentru a ajunge pe teritoriul statului Schengen care aplică integral acquis-ul și care a eliberat permisul de ședere sau viza de ședere pe termen lung. Cu toate acestea, tranzitul poate fi refuzat în cazul în care persoana face obiectul unei alerte emise în bazele de date naționale ale unui stat Schengen la ale cărui frontiere externe se prezintă și în cazul în care alerta respectivă este însoțită de instrucțiuni cu privire la interdicția de intrare sau de tranzit. În cazul în care titularul permisului de ședere face obiectul unei alerte privind interdicția de

intrare sau de ședere, ar trebui să fie contactat imediat biroul național SIRENE pentru a lansa procedura de consultare prevăzută la punctul 4.5.1 din Manualul SIRENE.

*** Temei juridic:**

- [Codul Frontierelor Schengen \(articolele 1, 4, 6, 8, 14 și anexa V\)](#)
- [Codul de vize \(articolele 32, 35 și anexa VI\)](#)
- [Decizia nr. 565/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de introducere a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către Bulgaria, Croația, Cipru și România a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora pentru tranzitul sau șederea preconizată pe teritoriile lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile și de abrogare a Deciziilor nr. 895/2006/CE și nr. 582/2008/CE](#)
- [Mențiunile adăugate la nivel național în zona „observații” a autocolantului de viză](#)

8.3. Persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii li se poate refuza intrarea doar din motive ce țin de ordinea publică sau de siguranța publică, astfel cum este prevăzut în temeiul Directivei 2004/38/CE, și anume atunci când conduita persoanei constituie o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă la adresa unui interes fundamental al societății.

8.3.1. Prin urmare, chiar și o alertă emisă în SIS nu poate fi considerată, în sine, un motiv suficient pentru refuzul automat al intrării acestor persoane; într-un astfel de caz, polițistul de frontieră trebuie să facă întotdeauna o evaluare amănunțită a situației și să o evalueze ținând seama de principiile de mai sus.

Dacă alerta a fost introdusă de un alt stat Schengen, polițistul de frontieră trebuie să contacteze imediat, prin intermediul rețelei de birouri SIRENE sau prin orice alt mijloc disponibil, autoritățile responsabile din statul Schengen care a introdus alerta. Statul Schengen care a introdus alerta trebuie să verifice, în special, motivul (motivele) pentru

care alerta a fost introdusă și dacă aceste motive sunt în continuare valabile. Aceste informații trebuie să fie transmise fără întârziere autorităților din statul Schengen solicitant.

Pe baza informațiilor primite, autoritățile competente vor face o evaluare ținând cont de criteriile explicate mai sus. Pe această bază, polițistul de frontieră va permite sau va refuza intrarea persoanei în cauză.

Dacă nu se pot obține informațiile într-un termen rezonabil, persoanei în cauză trebuie să i se permită să intre pe teritoriu. În acest caz, polițiștii de frontieră, precum și celelalte autorități naționale competente, pot efectua verificările necesare după intrarea persoanei pe teritoriu și, după caz, pot lua măsurile adecvate ulterior.

Dispozițiile de mai sus se pun în aplicare fără a aduce atingere altor măsuri care trebuie luate ca o consecință a alertei în SIS, cum ar fi arestarea persoanei, adoptarea măsurilor de protecție, informarea privind documentele pierdute și furate etc. În cazul în care o astfel de consultare dezvăluie o alertă în SIS referitoare la necesitatea de a confisca un document, acesta trebuie să fie confiscat imediat, iar biroul SIRENE trebuie să fie contactat, fără întârziere, pentru informații suplimentare.

** Temei juridic/Jurisprudență:*

- [Directiva 2004/38/CE \(articolele 27-33\)](#)
- [Decizia nr. 1082/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate și de abrogare a Deciziei nr. 2119/98/CE Text cu relevanță pentru SEE](#)
- [Regulamentul \(CE\) nr. 851/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 de creare a unui Centru european de prevenire și control al bolilor](#)
- [Hotărârea CJUE din 3 iulie 1980, cauza C 157/79, Regina/Stanislaus Pieck.](#)
- [Hotărârea CJUE din 31 ianuarie 2006, cauza C 503/03, Comisia/Spania.](#)

8.3.2. În cazul în care o persoană care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii nu posedă documentele de călătorie necesare sau, după caz, viza necesară, statul Schengen în cauză trebuie să acorde acestei persoane, înainte de a proceda la expulzarea acesteia, toate mijloacele rezonabile pentru a îi permite să obțină,

într-un termen rezonabil, documentele necesare sau pentru a confirma ori a dovedi prin alte mijloace că beneficiază de dreptul de liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii.

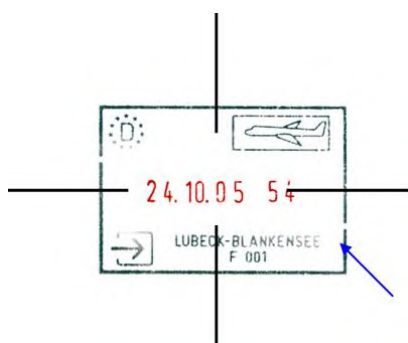
*** Temei juridic/Jurisprudență:**

- [Directiva 2004/38/CE \(articolele 5 și 27-33\)](#) coroborată cu [Comunicarea Comisiei COM \(2009\) 313 final](#)
- [Hotărârea CJUE din 25 iulie 2002, cauza C 459/99, MRAX/Belgia.](#)
- [Hotărârea CJUE din 17 februarie 2005, cauza C 215/03, Salah Oulane/Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.](#)

8.4. Atunci când se refuză intrarea resortisanților țărilor terțe, agentul responsabil de verificare trebuie să:

- a) completeze [formularul standard](#) pentru refuzul intrării, argumentând motivul (motivele) refuzului și să îl predea resortisantului țării terțe în cauză, care trebuie să semneze formularul și să primească un exemplar după semnare. În cazul în care resortisantul țării terțe refuză să semneze, polițistul de frontieră va indica refuzul în formular, la rubrica „Observații”;
- b) aplice pe pașaport o șampilă de intrare, barată de o cruce cu cerneală neagră indelebilă, și să scrie lângă aceasta, în partea dreaptă, de asemenea cu cerneală indelebilă, literele corespunzătoare motivelor de refuz al intrării, astfel cum sunt enumerate în formularul de refuz al intrării (a se vedea mai jos).

Exemplu de șampilă utilizată în cazul refuzului intrării:

Litera care indică motivul de refuz al intrării, în conformitate cu formularul standard

- 8.5. În cazul în care polițistul de frontieră responsabil de verificare constată că titularul unei vize a făcut obiectul unei alerte în SIS în scopul de a i se refuza intrarea, acesta trebuie să revoce viza prin aplicarea ștampilei cu mențiunea „REVOCATĂ”. Pentru mai multe detalii, [a se vedea secțiunea I punctul 10](#). Atunci când se revocă o viză, datele relevante sunt introduse în VIS. În ceea ce privește acțiunile care trebuie efectuate în VIS, a se vedea [anexa 32](#).

În cazul în care un stat membru a revocat o viză eliberată de un alt stat membru, se recomandă transmiterea informațiilor prin intermediul formularului prevăzut în [anexa 31](#).

- 8.6. Viza nu trebuie să fie anulată sau revocată doar din cauză că resortisantul țării terțe nu a putut prezenta [documentul sau documentele însoțitoare](#) solicitate pentru a justifica scopul călătoriei. În acest din urmă caz, polițistul de frontieră trebuie să solicite informații suplimentare pentru a evalua dacă persoana a obținut viza într-un mod fraudulos și reprezintă un risc în ceea ce privește imigrația neregulamentară. Dacă este necesar, se vor contacta autoritățile competente din statul Schengen care a eliberat viza. Viza va fi anulată de către polițistul de frontieră prin aplicarea ștampilei cu mențiunea „ANULATĂ” doar dacă se demonstrează că viza a fost obținută într-un mod fraudulos. Pentru mai multe detalii, [a se vedea secțiunea I punctul 10](#). [Atunci când se anulează o viză, datele relevante sunt introduse în VIS. În ceea ce privește acțiunile care trebuie efectuate în VIS, a se vedea anexa 32.](#)

Dacă un stat membru a anulat o viză eliberată de un alt stat membru, se recomandă transmiterea informațiilor prin intermediul formularului prevăzut în [anexa 30](#).

Bună practică: anularea unei ștampile de intrare sau de ieșire în alte cazuri decât refuzul intrării:

Pot exista cazuri în care o ștampilă care a fost deja aplicată pe un pașaport trebuie să fie anulată (de exemplu, dacă polițistul de frontieră a aplicat ștampila greșită). În astfel de cazuri, călătorul nu poartă nicio răspundere pentru aceasta și, prin urmare, ștampila nu poate fi anulată în același mod ca atunci când i se refuză intrarea unei persoane. Așadar, se recomandă anularea ștampilei prin trasarea a două linii paralele în colțul din stânga sus al acesteia, ca în exemplul de mai jos:

- 8.7. Toate persoanele cărora li s-a refuzat intrarea sau un titular de viză a cărui viză a fost anulată sau revocată au dreptul la o cale de atac, în conformitate cu dreptul intern. Resortisantul unei țări terțe trebuie să primească o indicație scrisă privind procedurile de atac și punctele de contact care pot furniza informații privind reprezentanții care au competența de a acționa în numele acestuia.

Atunci când o viză a fost anulată sau revocată, după caz, polițistul de frontieră trebuie să completeze formularul standard de notificare și motivare a anulării vizei, în care să precizeze motivul (motivele) anulării sau ale revocării, și să îl transmită resortisantului țării terțe în cauză (a se vedea [anexa 25](#)).

- 8.8. Dacă unei persoane care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii i se refuză intrarea, polițistul de frontieră trebuie să furnizeze întotdeauna persoanei în cauză o decizie scrisă. Decizia trebuie formulată în așa fel încât persoana în cauză să poată înțelege conținutul și implicațiile acesteia. Decizia trebuie să includă, de asemenea, indicații precise și complete cu privire la motivele de ordine publică sau de securitate publică pe baza cărora se ia decizia, cu excepția cazului în care acest lucru contravine intereselor securității statului. Totodată, decizia trebuie să precizeze instanța judecătorească sau autoritatea administrativă la care persoana în cauză poate introduce o cale de atac și termenul în care se poate introduce calea de atac.
- 8.9. Decizia de refuz al intrării trebuie să fie pusă în aplicare imediat.
- 8.10. Dacă resortisantul unei țări terțe a cărui intrare a fost refuzată a fost adus de către un operator de transport aerian, maritim sau terestru, transportatorul trebuie să fie obligat imediat să își asume din nou răspunderea pentru acesta. Transportatorul trebuie, în special, să fie obligat să-l returneze pe resortisantul unei țări terțe în statul terț din care acesta a fost transportat sau în statul terț care a eliberat documentul de călătorie cu care a efectuat călătoria sau într-un alt stat terț unde există certitudinea că va fi primit. Dacă

resortisantul unei țări terțe căruia i s-a refuzat intrarea nu poate fi primit înapoi imediat, transportatorul trebuie să suporte toate costurile necesare legate de călătoria de întoarcere. În cazul în care transportatorul nu poate returna resortisantul unei țări terțe, acesta trebuie să fie obligat să îi asigure returnarea prin orice alte mijloace (de exemplu, prin contactarea unui alt transportator).

- 8.11. Transportatorului trebuie să i se impună o sancțiune, în conformitate cu Directiva 2001/51/CE și cu dreptul intern.
- 8.12. Polițiștii de frontieră trebuie să ia toate măsurile corespunzătoare, în funcție de circumstanțele locale, în vederea evitării intrării ilegale pe teritoriu a resortisanților țărilor terțe cărora le-a fost refuzată intrarea (de exemplu, asigurându-se că aceștia rămân în zona de tranzit a unui aeroport sau interzicându-le acestora să coboare de pe navă într-un port maritim).

*** Temei juridic:**

- [Directiva 2004/38/CE \(articolele 5 și 27-33\)](#) coroborată cu [Comunicarea Comisiei COM \(2009\) 313 final](#)
- [Codul Frontierelor Schengen \(articolul 14 și anexa V\)](#)
- [Convenția Schengen \(articolul 26\);](#)
- [Directiva 2001/51/CE a Consiliului din 28 iunie 2001 de completare a dispozițiilor prevăzute la articolul 26 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985;](#)
- [Codul de vize \(articolul 34 și anexa VI\)](#)

9. VIZE SOLICITATE LA FRONTIERĂ, INCLUSIV PERSONALULUI NAVIGANT AFLAT ÎN TRANZIT, ȘI REFUZAREA ACORDĂRII ACESTOR VIZE

Politica comună a vizelor nu este încă aplicată de Bulgaria, Croația, Cipru și România. Vizele naționale eliberate de aceste patru țări nu sunt, prin urmare, valabile pentru a circula în zona fără controale la frontierele interne. Totuși, Bulgaria, Croația, Cipru și România

pot permite titularilor de vize uniforme eliberate de statele Schengen să intre sau să tranziteze pe teritoriul lor.

9.1. Tipuri de vize:

[A se vedea punctele 27-32 din prima parte - Definiții](#)

Pentru informații suplimentare cu privire la diferitele tipuri de vize, a se vedea [partea a doua punctul 8 din Manualul codului de vize](#)

Pentru informații suplimentare cu privire la eliberarea vizelor la frontieră, a se vedea [partea a patra din Manualul codului de vize](#)

Pentru informații suplimentare cu privire la normele specifice de eliberare a vizelor la frontieră pentru membrii familiilor cetățenilor UE/SEE și cetățenilor CH, a se vedea [partea a treia din Manualul codului de vize](#)

*** Temei juridic:**

- [Regulamentul \(UE\) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație](#)

- [Codul de vize \(articolul 2\)](#)

*** Linkuri:**

- [Completarea autocolantului de viză](#)

- [Exemple de autocolante de viză completate](#)

10. **ANULAREA ȘI REVOCAREA VIZELOR**

A se vedea [partea a cincea punctele 2 și 3 din Manualul codului de vize](#)

*** Temei juridic:**

- [Codul de vize \(articolul 34 și anexa VI\)](#)

11. REGIMURI SPECIALE DE TRANZIT

11.1. Documentul de facilitare a tranzitului (FTD) și documentul de facilitare a tranzitului feroviar (FRTD)

- 11.1.1. La 1 iulie 2003, a intrat în vigoare un nou regim de călătorie pentru tranzitul între Kaliningrad și Rusia continentală. Acesta a introdus două tipuri de documente – un document de facilitare a tranzitului (FTD) și un document de facilitare a tranzitului feroviar (FRTD) – necesare pentru traversarea teritoriului Lituaniei, pentru a permite și a facilita circulația resortisanților țărilor terțe care călătoresc între cele două părți ale propriei țări, care nu sunt contigue din punct de vedere geografic.
- 11.1.2. FTD permite tranzitul direct cu intrări multiple, prin orice mijloc de transport terestru pe teritoriul Lituaniei. Acesta este eliberat de autoritățile lituaniene și este valabil pentru maximum trei ani. Tranzitul pe baza FTD nu poate depăși 24 de ore.
- 11.1.3. FRTD este utilizat pentru călătorii dus-întors unice cu trenul și este valabil pentru maximum trei luni. Tranzitul pe baza unui FRTD nu poate depăși șase ore.
- 11.1.4. FTD și FRTD au aceeași valoare ca și o viză și trebuie eliberate într-un format uniform de autoritățile consulare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 693/2003 al Consiliului și cu Regulamentul (CE) nr. 694/2003 al Consiliului. Aceste documente nu pot fi eliberate la frontieră.

*** Temei juridic:**

- [Regulamentul \(CE\) nr. 693/2003 al Consiliului din 14 aprilie 2003 de stabilire a unui document de facilitare a tranzitului \(FTD\), a unui document de facilitare a tranzitului feroviar \(FRTD\) și de modificare a Instrucțiunilor consulare comune și a Manualului comun;](#)
- [Regulamentul \(CE\) nr. 694/2003 al Consiliului din 14 aprilie 2003 privind modele uniforme pentru documentul de facilitare a tranzitului \(FTD\) și documentul de facilitare a tranzitului feroviar \(FRTD\) prevăzute de Regulamentul \(CE\) nr. 693/2003.](#)

11.2. **Tranzitul pe teritoriul statelor Schengen care nu pun încă în aplicare integral acquis-ul Schengen²⁷**

11.2.1. Până la data la care Bulgaria, Croația, Cipru și România se vor alătura zonei fără controale la frontierele interne, aceste state pot recunoaște: vizele valabile pentru două intrări sau pentru intrări multiple; vizele de ședere pe termen lung; și permisele de ședere eliberate de un stat Schengen;

ca fiind echivalente cu vizele lor naționale în scopul tranzitului pe teritoriul lor sau al șederilor preconizate pe teritoriul lor care nu depășesc 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile.

11.2.2. Titularii documentelor menționate mai sus trebuie să facă obiectul procedurilor de verificare obișnuite (secțiunea I punctul 1).

*** Temei juridic:**

- [Decizia nr. 565/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de introducere a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către Bulgaria, Croația, Cipru și România a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora pentru tranzitul sau șederea preconizată pe teritoriile lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile și de abrogare a Deciziilor nr. 895/2006/CE și nr. 582/2008/CE](#)

12. **SOLICITANȚII DE AZIL/SOLICITANȚII DE PROTECȚIE INTERNAȚIONALĂ²⁸**

*** Principii generale:**

Toate cererile de protecție internațională, inclusiv cele făcute la frontieră, trebuie să fie analizate de statele membre ale UE pentru a stabili dacă sunt admisibile și/sau dacă solicitantul se califică fie pentru statutul de refugiat, în conformitate cu Convenția de la

²⁷ Acest paragraf se aplică doar Bulgariei, Croației, Ciprului și României.

²⁸ Prezenta secțiune se aplică Danemarcei, Irlandei, Regatului Unit, Norvegiei, Islandei, Liechtensteinului și Elveției în ceea ce privește stabilirea statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de azil și Eurodac. Prezenta secțiune se aplică Irlandei și Regatului Unit în măsura în care aceste state aplică Directiva 2005/85/CE.

Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, completată de Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967, fie pentru statutul conferit prin protecția subsidiară, pe baza criteriilor stabilite în Directiva 2011/95/UE din 13 decembrie 2011.

Statul membru al UE responsabil de examinarea cererii este stabilit în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 604/2013 din 26 iunie 2013 (Regulamentul Dublin III).

Procedura trebuie să fie în conformitate cu [Directiva 2013/32/UE](#).

- 12.1. Un resortisant al unei țări terțe trebuie să fie considerat un solicitant de azil/protecție internațională dacă își exprimă – în orice fel – teama de a fi supus persecuției sau de a suferi vătămări grave în cazul în care este returnat în țara sa de origine sau în țara în care a avut reședință obișnuită.

Nu este necesar ca dorința de protecție internațională să fie exprimată într-o anumită formă. Cuvântul „azil” nu trebuie să fie utilizat în mod expres; elementul definitoriu este exprimarea temerilor legate de ceea ce s-ar putea întâmpla la întoarcere. În cazul în care există îndoieli legate de faptul că o anumită declarație poate fi interpretată ca o dorință de a solicita azil sau o altă formă de protecție internațională, polițiștii de frontieră trebuie să se consulte cu autoritatea sau cu autoritățile naționale responsabile de examinarea cererilor de protecție internațională.

- 12.2. Tuturor resortisanților unei țări terțe care își exprimă dorința de a solicita azil/protecție internațională la frontieră (inclusiv în marea teritorială, la aeroport și în zonele de tranzit ale porturilor maritime) trebuie să li se ofere oportunitatea de a depune cererea în cel mai scurt timp posibil. În acest sens, autoritățile de frontieră trebuie să informeze solicitanții, într-o limbă pe care se presupune în mod rezonabil că o înțeleg, cu privire la procedura de urmat (cum și unde să depună cererea), precum și cu privire la drepturile și obligațiile lor, inclusiv cu privire la consecințele nerespectării obligațiilor lor și ale lipsei de cooperare cu autoritățile.

Pentru a evita neînțelegerile și pentru a se asigura că solicitanții sunt informați în mod corespunzător cu privire la drepturile și obligațiile lor, precum și cu privire la procedură, dacă un solicitant de protecție internațională nu cunoaște suficient limba vorbită în statul membru al UE în cauză, trebuie să se facă apel la serviciile unui interpret.

- 12.3. Autoritățile naționale competente desemnate de fiecare stat membru al UE în scopul examinării cererilor de protecție internațională trebuie să fie informate că s-a depus o cerere de protecție internațională.

Polițistul de frontieră nu trebuie să ia nicio decizie de a returna solicitantul înainte de a se consulta cu autoritatea națională competentă responsabilă de examinarea cererilor de protecție internațională.

- 12.4. Trebuie prelevate amprente digitale de la toate degetele tuturor solicitanților de azil cu vârsta peste 14 ani, în conformitate cu legislația națională a statului membru al UE, și trimise sistemului central Eurodac pentru ca verificările în sistemul EURODAC să poată fi efectuate.

** Temei juridic:*

- [Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951 și Protocolul de la New York;](#)
- [Regulamentul \(UE\) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului \(UE\) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid și privind cererile autorităților de aplicare a legii din statele membre și a Europol de comparare a datelor Eurodac în scopul asigurării respectării aplicării legii și de modificare a Regulamentului \(UE\) nr. 1077/2011 de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție;](#)
- [Regulamentul \(UE\) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid;](#)
- [Regulamentul de punere în aplicare \(UE\) nr. 118/2014 al Comisiei din 30 ianuarie 2014 de modificare a Regulamentului \(CE\) nr. 1560/2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului \(CE\) nr. 343/2003 al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor](#)

de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe;

- Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate;

- Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale;

- Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională;

- Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 4 (interzicerea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante), articolul 18 (dreptul de azil) și articolul 19 (protecția în caz de strămutare, expulzare sau extrădare).

13. **ÎNREGISTRAREA INFORMAȚIILOR LA FRONTIERĂ**

Ansamblul informațiilor de serviciu, precum și orice informație de interes special trebuie să se înregistreze manual sau electronic la toate punctele de trecere a frontierei. Informațiile care trebuie înregistrate trebuie să includă în special:

- numele polițistului de frontieră responsabil local de verificările la frontieră și numele celorlalți agenți din fiecare echipă;
- eventualele relaxări ale verificărilor asupra persoanelor;
- eliberarea, la frontieră, a vizelor și a documentelor care înlocuiesc pașapoartele și vizele;
- persoanele reținute și plângerile (infrațiuni și contravenții);
- refuzul intrării (motivele refuzului și cetățenia);
- codurile de securitate ale ștampilelor de intrare și de ieșire, identitatea polițiștilor de frontieră care utilizează ștampilele, la un moment dat sau pentru un anumit schimb, precum și informațiile privind ștampilele pierdute sau furate;

- plângeri ale persoanelor care au făcut obiectul verificărilor;
- alte măsuri polițienești și judiciare de interes deosebit;
- evenimente deosebite.

*** Temei juridic:**

- [Codul Frontierelor Schengen \(anexa II\)](#)

14. **COOPERAREA CU ALTE SERVICII**

Polițiștii de frontieră trebuie să coopereze îndeaproape cu toate autoritățile publice care acționează la frontieră - de exemplu, autorități vamale sau alte servicii competente în chestiuni legate de securitatea mărfurilor sau servicii responsabile de securitatea transporturilor.

15. **MARCAREA DOCUMENTELOR FRAUDULOASE**

În cazul în care un polițist de frontieră depistează, în timpul efectuării verificărilor la frontieră, un document care este fraudulos, acesta refuză intrarea resortisantului țării terțe și marchează documentul în conformitate cu Codul Frontierelor Schengen (părțile A și B din anexa V).

Polițistul de frontieră ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a împiedica utilizarea viitoare a documentului fraudulos. Pentru a îndeplini acest obiectiv, polițistul de frontieră ar trebui, în general, să confişte documentul.

În cazul în care este necesar să se predea documentul autorităților competente (de control la frontieră sau altele) din țara terță/țara de origine vizată (în mod direct, prin intermediul companiilor de transport sau prin canale diplomatice), polițistul de frontieră ar trebui să:

anuleze documentul - prin perforarea sau tăierea documentului pe banda de citire optică (MRZ), acolo unde acest lucru este posibil

sau, dacă acest lucru nu este posibil:

să marcheze documentul după cum urmează (doar în cazurile în care documentul nu este marcat astfel cum se descrie mai sus):

1) Hârtie

Marcarea colțului din stânga jos al ultimei pagini a pașaportului și, dacă este posibil, marcarea paginii pe care se regăsesc semnele falsificării sau ale contrafacerii, prin trasarea unui triunghi mic în jurul literei „F” cu un pix cu vârf gros de culoare roșie (cu excepția cazului în care pagina este plină, caz în care ar trebui să se utilizeze paginile alăturate);

2) Polimer

Marcarea unei zone goale pe un document pe bază de polimer de sine stătător, prin trasarea unui triunghi mic în jurul literei „F”, utilizând un pix cu cerneală UV, preferabil de culoare roșie;

sau (doar pentru documentele contrafăcute integral)

Marcarea unei zone goale pe un document contrafăcut pe bază de polimer de sine stătător, prin perforarea sau tăierea documentului în zona în care datele personale și imitațiile caracteristicilor de securitate nu sunt afectate.

În cazul specific de fraudă privind documente care par să fi fost eliberate de un alt stat Schengen, documentul confiscat ar trebui să fie returnat statului respectiv, imediat ce se finalizează procedurile naționale legate de confiscarea documentului.

16. **VERIFICAREA AUTENTICITĂȚII DATELOR STOCATE ÎNTR-UN PAȘAPORT BIOMETRIC**

Pentru a asigura eficacitatea verificărilor la frontieră, este necesar să se verifice autenticitatea și integritatea datelor stocate în microcip la verificarea pașapoartelor biometrice. Pentru a verifica dacă datele de pe cip au fost introduse de către o autoritate autorizată și dacă au fost modificate, conținutul cipului ar trebui să fie autentificat prin autentificarea pasivă. Certificatul privind semnarea documentului (Document Signer) ar trebui să fie verificat în raport cu certificatul CSCA de încredere din țara emitentă. Dacă acest tip de autentificare este posibilă din punct de vedere tehnic, ar trebui să se utilizeze autentificarea cu cip pentru a verifica dacă cipul este autentic.

17. VALABILITATEA ÎNREGISTRĂRII COPIILOR ÎN PAȘAPOARTELE PĂRINȚILOR

Regulamentul (CE) nr. 2252/2004²⁹, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 444/2009³⁰ prevede că, începând cu 26 iunie 2012, titularilor de pașapoarte eliberate de statele Schengen li se aplică următorul regim:

1. Copiii au nevoie de pașaport indiferent de vârstă;
2. Copiii nu pot călători doar pe baza înscrierii lor în pașapoartele părinților;
3. Pașapoartele părinților rămân valabile după data de 26 iunie 2012, chiar dacă includ menționarea numelor copiilor lor.

Cele de mai sus nu se aplică în cazul Regatului Unit și al Irlandei. De asemenea, nu se aplică pentru pașapoartele eliberate de alte țări terțe decât țările asociate spațiului Schengen.

Dispozițiile Directivei 2004/38/CE³¹ privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora se aplică atunci când familiile din UE/SEE călătoresc dintr-un stat membru al UE/SEE către alt stat membru, atunci când se deplasează către o țară terță sau când se întorc dintr-o țară terță către un stat membru al UE/SEE.

În conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din această directivă³², absența unui pașaport individual pentru copii incluși în pașaportul părinților lor nu ar trebui să conducă în mod automat la refuzul dreptului de a părăsi teritoriul unui stat Schengen sau de a intra pe teritoriul unui stat Schengen. Cu excepția cazului în care există îndoieli rezonabile cu privire la identitatea și cetățenia copiilor incluși în pașapoartele părinților lor, prezentarea pașaportului părintelui ar trebui să fie, în principiu, considerată ca o dovadă a faptului că copiii respectivi, în calitate de cetățeni ai UE, intră sub incidența dreptului la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, în conformitate cu directiva.

²⁹ JO L 385, 29.12.2004, p. 1.

³⁰ JO L 142, 6.6.2009, p. 1.

³¹ JO L 158, 30.4.2004, p. 77.

³² Articolul 5 alineatul (4) din Directiva 2004/38/CE: 4. În cazul în care un cetățean al Uniunii sau un membru al familiei acestuia care nu are cetățenia unui stat membru nu posedă documentele de călătorie necesare sau, după caz, viza necesară, statul membru în cauză acordă acestor persoane, înainte de a proceda la expulzarea acestora, toate mijloacele rezonabile pentru a le permite să obțină, într-un termen rezonabil, documentele necesare sau pentru a confirma ori a dovedi prin alte mijloace că beneficiază de dreptul de liberă circulație și ședere.

Cu toate acestea, dreptul cetățenilor UE, indiferent de vârstă, la liberă circulație și ședere nu ar trebui să fie utilizat pentru a eluda dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 2252/2004, în special în cazul în care există motive serioase pentru a suspecta că există posibilitatea ca un copil să fi fost sustras în mod ilegal din custodia persoanei (persoanelor) care își exercită în mod legal autoritatea părintească asupra acestuia.

SECȚIUNEA II: Frontiere terestre

1. VERIFICAREA TRAFICULUI RUTIER

- 1.1. Polițistul de frontieră aflat la comanda punctului de trecere a frontierei trebuie să se asigure că se efectuează verificări eficace asupra persoanelor și documentelor, garantând totodată siguranța și fluxul traficului rutier. În acest sens, ar trebui să se introducă îmbunătățiri tehnice, acolo unde este necesar, pentru a reduce timpii de răspuns pentru consultarea bazelor de date relevante. După caz, infrastructura tehnică a punctelor de trecere a frontierei ar trebui să fie îmbunătățită, inclusiv prin utilizarea sporită a cititoarelor de pașapoarte și a terminalelor mobile.
- 1.2. Dacă este posibil, ar trebui să existe benzi separate destinate persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii și altor resortisanți ai țărilor terțe, în conformitate cu normele generale privind separarea benzilor.
- 1.3. De fiecare dată când este posibil, verificările ar trebui să fie efectuate de către doi polițiști de frontieră.

*** Temei juridic:**

- [Codul Frontierelor Schengen \(articolul 8, articolul 10 și anexa VI\)](#)

*** Bune practici:**

- Mijlocul de transport ar trebui să facă obiectul unei percheziții atunci când:
 - a) există o suspiciune justificată că în interiorul vehiculului sunt ascunse persoane, droguri, materiale explozive și/sau arme;

- b) există o suspiciune justificată că pasagerii sau conducătorul auto al vehiculului au comis o infracțiune sau o contravenție;
- c) documentele vehiculului prezentate sunt incomplete sau false.

În orice caz, dreptul intern al statului Schengen în cauză se va aplica în cazul acestor percheziții.

- Ar trebui să se utilizeze câini detectivi pentru verificările aleatorii în vederea depistării materialelor explozive, a drogurilor și a persoanelor ascunse.

Verificări ale vehiculelor private:

- De fiecare dată când este posibil, verificările asupra persoanelor care călătoresc în vehicule private ar trebui să fie efectuate după cum urmează:

- a) conducătorul auto și pasagerii pot rămâne în interiorul vehiculului în timpul verificărilor;
- b) polițistul de frontieră verifică documentele și le compară cu persoanele care trec frontiera;
- c) un al doilea polițist de frontieră observă, în același timp, persoanele din mașină și îl asigură pe polițistul care efectuează verificările.

- Atunci când există suspiciunea că un document de călătorie, un permis de conducere, o asigurare sau un document de înmatriculare a fost falsificat, toți călătorii ar trebui să coboare din mașină. Mașina ar trebui să fie percheziționată amănunțit. Aceste activități ar trebui să fie efectuate în linia a doua de control.

Verificări ale autobuzelor:

- Verificările persoanelor care călătoresc cu autobuzul pot fi efectuate într-un terminal pentru pasageri sau în interiorul autobuzului, în funcție de circumstanțe. Dacă verificarea se efectuează în interiorul autobuzului, ar trebui să se ia următoarele măsuri, de fiecare dată când este posibil:

- a) verificarea documentelor ar trebui să înceapă cu verificarea conducătorului auto al autobuzului și al însoțitorului de grup, dacă este o călătorie organizată;
- b) dacă există îndoieli cu privire la documentul de călătorie sau la scopul călătoriei sau

în cazul în care există indicații că o persoană poate reprezenta o amenințare pentru ordinea publică, securitatea internă sau sănătatea publică a statelor Schengen, acesteia ar trebui să i se solicite să coboare din autobuz și ar trebui să facă obiectul unei verificări amănunțite în linia a doua; în același timp, un al doilea polițist de frontieră observă persoanele din interiorul autobuzului și îl asigură pe polițistul care efectuează verificările.

- În cazul în care traficul este intens, pasagerii autobuzelor de pe liniile locale regulate ar trebui să fie verificați mai întâi, dacă circumstanțele permit acest lucru.

La verificarea documentelor de călătorie în interiorul autobuzului, polițiștii ar trebui să utilizeze dispozitive electronice, în special pentru căutările în SIS.

Verificări ale camioanelor:

Verificările camioanelor ar trebui să se efectueze după cum urmează, în strânsă cooperare cu autoritățile vamale competente:

a) De fiecare dată când este posibil, ar trebui să existe o bandă specială pentru camioane, unde:

- camionul și conținutul acestuia pot fi percheziționate într-un mod convenabil;
- câinii detectivi pot fi utilizați fără nicio perturbare;
- se pot utiliza echipamente tehnice pentru percheziții (și anume, dispozitive cu raze X și detectoare de dioxid de carbon).

b) În timpul verificării camioanelor, polițistul de frontieră ar trebui să acorde o atenție deosebită camioanelor cu containere în care ar putea fi ascunse mașini furate, persoane traficate sau materiale periculoase. Toate documentațiile conținutului ar trebui să fie verificate cu atenție.

c) Toate camioanele ar trebui să fie percheziționate cu atenție în cazurile în care:

- sigiliul vamal a fost rupt;
- prelata a fost distrusă sau cusută;
- există o suspiciune că persoane, droguri, materiale periculoase și explozive ar putea fi ascunse în interior.

- Următoarele verificări suplimentare pot fi, de asemenea, efectuate:

- a) controlul traficului rutier, inclusiv respectarea dispozițiilor sociale (de exemplu, conformitatea tehnică a mașinii, perioada în care conducătorul auto se află la volan, asigurarea conducătorului auto);
- b) controlul transportului rutier (contractul de transport al mărfurilor, cu documente);
- c) controlul prezenței mărfurilor radioactive și periculoase.

Toate aceste controale suplimentare sunt efectuate în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii și cu reglementările naționale ale fiecărui stat Schengen.

- 1.4. Statele Schengen pot încheia sau menține acorduri bilaterale cu țările terțe vecine în ceea ce privește stabilirea punctelor comune de trecere a frontierei în care polițiștii lor de frontieră și polițiștii de frontieră ai țării terțe desfășoară unul după celălalt verificări la ieșire și la intrare în conformitate cu dreptul lor intern pe teritoriul celeilalte părți. Aceste puncte comune de trecere a frontierei pot fi situate atât pe teritoriul unui stat Schengen, cât și pe teritoriul unei țări terțe.

2. VERIFICAREA TRAFICULUI FEROVIAR

- 2.1. Polițistul de frontieră aflat la conducerea punctului de trecere a frontierei feroviar ar trebui să colecteze informații cu privire la orarul trenurilor și la numărul preconizat al pasagerilor feroviari pentru a asigura verificări eficiente la frontieră.
- 2.2. Verificările la frontieră, pentru care se aplică dispozițiile privind frontierele externe, pot fi efectuate în unul dintre cele trei moduri de mai jos:
- a) în prima gară de sosire sau în ultima gară de plecare,
 - b) în tren, în timpul tranzitului între ultima gară de plecare și prima gară de sosire, indiferent de direcție.
- 2.3. Verificarea la frontieră include o verificare a:
- a) echipajului trenului;
 - b) pasagerilor care merg în străinătate;
 - c) pasagerilor care vin din străinătate și care nu au fost verificați anterior;

- d) exteriorului trenului.
- 2.4. Controlul la frontieră a pasagerilor din trenurile de mare viteză poate fi efectuat în oricare dintre modurile de mai jos:
- a) în gările în care persoanele urcă în tren,
 - b) în gările de pe teritoriul statelor Schengen în care coboară persoanele respective,
 - c) în tren, în timpul tranzitului între gări, cu condiția ca persoanele să rămână în tren.
- 2.5. Pentru trenurile de mare viteză provenind din afara zonei fără controale la frontierele interne și care fac mai multe opriri pe teritoriul statelor Schengen, dacă operatorul de transport feroviar are posibilitatea să îmbarce pasageri exclusiv pentru restul traseului situat în zona fără controale la frontierele interne, acei pasageri trebuie să facă obiectul unor verificări de intrare, fie la bordul trenului, fie în gara de destinație, cu excepția cazului în care au fost efectuate verificări în gara în care s-au îmbarcat în tren.
- Într-un astfel de caz, persoanele care vor să ia trenul exclusiv pentru restul traseului trebuie să primească o notificare clară înainte de plecarea trenului, prin care să fie informate că vor face obiectul verificărilor la intrare în timpul călătoriei sau în gara de destinație.
- În direcția inversă, persoanele de la bordul trenului trebuie să facă obiectul unor verificări la ieșire, urmându-se o procedură similară.
- 2.6. Polițistul de frontieră poate inspecta spațiile goale din vagoane pentru a se asigura că persoanele sau obiectele care fac obiectul verificării la frontieră nu s-au ascuns în acele spații. Polițiștii de frontieră vor percheziționa întotdeauna trenul amănunțit atunci când există o suspiciune legată de existența unor materiale explozive sau droguri ascunse.
- 2.7. În cazul în care există motive să se considere că persoanele semnalate sau suspectate de comiterea unei infracțiuni sau resortisanți ai unor țări terțe care au intenția de a intra ilegal se ascund în tren, polițistul de frontieră, în cazul în care nu poate acționa în conformitate cu dispozițiile de drept intern, trebuie să notifice autoritățile **din statele Schengen către teritoriul cărora sau pe teritoriul cărora circulă trenul.**

*** Temei juridic:**

- [Codul Frontierelor Schengen \(articolul 8, anexa VI\)](#)

*** Bune practici:**

- În timpul verificării pe platforma din prima gară de sosire sau din ultima gară înainte de plecare, trenul ar trebui să fie păzit pentru a împiedica persoanele să eludeze verificarea la frontieră. Polițiștii de frontieră și agenții care păzesc trenul ar trebui să se afle în contact permanent.
- În timpul verificării pasagerilor la bordul trenului, pasagerilor nu ar trebui să le permită să se deplaseze în tren.
- Verificarea unui tren de mărfuri ar trebui să constea în verificarea documentelor echipajului trenului și examinarea vagoanelor trenului.
- În timpul controlului la frontieră al trenurilor de pasageri și de mărfuri, polițistul de frontieră ar trebui să acorde o atenție specială pasagerilor și obiectelor atunci când există un risc de transportare a unor materiale explozive. Pentru a efectua această sarcină în mod corect, ar trebui să se utilizeze câini detectivi.
- Verificarea la bordul trenului, la frontieră, ar trebui să fie finalizată înainte de gara convenită.
- Măsurile de control nu ar trebui, în principiu, să ducă la întârzieri în ora de plecare programată a trenurilor. Dacă, totuși, este cauzată o întârziere, șeful gării ar trebui să fie notificat în cel mai scurt timp.

3. MICUL TRAFIC DE FRONTIERĂ

- 3.1. Statele Schengen pot încheia acorduri bilaterale cu țări terțe învecinate pentru a stabili un regim facilitat al „micului trafic la frontieră” pentru locuitorii din zonele de frontieră. Acest regim se aplică resortisanților țărilor terțe care locuiesc în zona de frontieră (maximum 50 km) a unei țări terțe care se învecinează cu un stat Schengen, care, în

general, locuiesc cel puțin un an în zona respectivă (pot fi prevăzute excepții în [acordurile bilaterale](#)) și au motive legitime (legături de familie, motive economice, sociale sau culturale) pentru a traversa frontiera foarte frecvent. Potrivit acestui regim, locuitorilor din zona de frontieră li se permite să traverseze frontiera doar pentru a locui în zona de frontieră a unui stat Schengen pentru o perioadă neîntreruptă de maximum trei luni.

3.2. Acordurile bilaterale pot prevedea următoarele:

a) instituirea unor puncte de trecere a frontierei specifice, rezervate locuitorilor din zona de frontieră;

b) definirea benzilor specifice la punctele de trecere a frontierei, rezervate locuitorilor din zona de frontieră;

c) în cazuri excepționale, justificate de circumstanțele locale, autorizarea locuitorilor din zona de frontieră să treacă frontiera în afara punctelor de trecere a frontierei și a orarului stabilit. Acest lucru se aplică, de exemplu, în situațiile în care un fermier trebuie să traverseze frontiera frecvent pentru a lucra pe terenul său sau dacă frontiera trece printr-un oraș. În astfel de cazuri, locul în care se poate trece frontiera trebuie să fie specificat în permisul de mic trafic de frontieră (a se vedea secțiunea I punctul 5.5).

3.3. Locuitorii din zonele de frontieră care trec frontiera în conformitate cu punctele a) și b) de mai sus și pe care polițiștii de frontieră îi cunosc foarte bine deoarece trec frontiera foarte frecvent pot face, de obicei, doar obiectul unor verificări aleatorii. Cu toate acestea, inopinat și la intervale neregulate, respectivele persoane trebuie să facă obiectul unor verificări amănunțite.

3.4. Dacă facilitatea menționată la punctul 3.2 litera c) este prevăzută în acordul bilateral cu țara terță (și anume, pentru a permite trecerea frontierei în afara punctelor de trecere a frontierei autorizate), statul Schengen în cauză trebuie să efectueze verificări aleatorii și să mențină o supraveghere regulată de-a lungul frontierei pentru a împiedica trecerea neautorizată a frontierei.

3.5. Mai multe detalii privind verificările care trebuie efectuate asupra locuitorilor din zonele de frontieră care beneficiază de regimul micului trafic de frontieră se regăsesc în [secțiunea I punctul 5.5.](#)

*** Temei juridic:**

- [Regulamentul \(CE\) nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a normelor referitoare la micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre și de modificare a dispozițiilor Convenției Schengen](#)
- [Acorduri bilaterale privind micul trafic de frontieră](#)

SECȚIUNEA III: Frontiere aeriene

1. VERIFICĂRI ÎN AEROPORTURI

- 1.1. Pentru a asigura eficacitatea verificărilor la frontieră în aeroport, polițiștii de frontieră trebuie să colecteze toate informațiile necesare cu privire la orarul traficului aerian, pentru a dispune de personal suficient în conformitate cu fluxul de pasageri, ținând seama de faptul că ar trebui să se acorde prioritate pasagerilor care sosesc.

Infrastructura tehnică a punctelor de trecere a frontierei ar trebui să fie îmbunătățită, inclusiv prin utilizarea sporită a cititoarelor de pașapoarte, a sistemului de identificare biometrică a pasagerilor în aeroporturi și a terminalelor mobile.

Ar trebui să se introducă îmbunătățiri tehnice, acolo unde este necesar, pentru a reduce timpii de răspuns pentru consultarea bazelor de date relevante.

- 1.2. Trebuie să existe infrastructură adecvată pentru a separa zborurile interne (zborurile dintre aeroporturile situate în zona fără controale la frontierele interne) de zborurile externe și pentru a preveni circulația neautorizată a persoanelor și/sau a documentelor între aceste două zone.
- 1.3. De obicei, verificările la frontieră se vor efectua la punctul de trecere a frontierei din cadrul aeroportului; cu toate acestea, dacă există un risc legat de securitatea internă și de imigrația ilegală, verificarea la frontieră poate fi efectuată la bordul aeronavei sau la poartă.
- 1.4. Accesul la zona de tranzit internațional trebuie să fie controlat; de obicei, verificările nu vor fi efectuate în zona de tranzit, cu excepția cazului în care evaluarea riscurilor de migrație neregulamentară sau securitatea internă justifică acest lucru.

*** Bune practici:**

- Verificarea membrilor echipajului ar trebui să fie efectuată înaintea verificării pasagerilor, într-un loc separat.
- De fiecare dată când este posibil, ar trebui să se creeze un loc separat pentru verificările la frontieră în linia a doua.
- De fiecare dată când este posibil, ar trebui să existe o bandă separată pentru diplomați și pasagerii cu mobilitate redusă.
- Toate zonele aeroportului ar trebui să fie sub supraveghere strictă prin monitorizare și patrulare, în special zona în care pasagerii trec prin zona de check-in, zona de control al pașapoartelor și zona de tranzit. Din motive de securitate, orice bagaj abandonat de proprietarul său sau alte obiecte suspecte ar trebui să fie semnalate imediat autorităților de securitate.

- 1.5. Locul în care se efectuează verificări la frontieră trebuie să se stabilească în conformitate cu următoarea procedură:
- a) Pasagerii zborurilor provenind dintr-un aeroport din afara zonei fără controale la frontierele interne, cu destinația către un stat Schengen, trebuie să fie supuși verificărilor de intrare pe aeroportul de sosire al zborului respectiv. Pasagerii

zborurilor care operează în zona fără controale la frontierele interne și care se îmbarcă pe un zbor cu destinația în afara acestei zone (pasageri în transfer) trebuie să facă obiectul verificărilor de ieșire pe aeroportul de plecare al ultimului zbor.

*** Exemple:**

- în cazul unui zbor din Brazilia către Lisabona, cu o legătură în Lisabona către Paris, verificările de intrare se efectuează în Lisabona;
- în cazul unui zbor din Paris către Lisabona, cu un transfer către Brazilia, verificările de ieșire se efectuează în Lisabona.

b) În cazul zborurilor cu proveniența sau destinația în aeroporturi situate în afara zonei fără controale la frontierele interne, fără pasageri în transfer și zboruri cu escale multiple în aeroporturile din zona fără controale la frontierele interne, fără schimbarea aeronavei:

- (i) pasagerii zborurilor cu proveniența sau destinația într-un aeroport situat în afara zonei fără controale la frontiere interne, fără transfer anterior sau ulterior pe teritoriul zonei fără controale la frontierele interne, trebuie să facă obiectul verificărilor de intrare pe aeroportul de intrare și al verificărilor de ieșire pe aeroportul de ieșire;

*** Exemple:**

- în cazul unui zbor din New York către Berlin, verificările de intrare se efectuează în Berlin;
- în cazul unui zbor din Berlin către New York, verificările de ieșire se efectuează în Berlin.

- (ii) pasagerii zborurilor cu proveniența sau destinația într-un aeroport situat în afara zonei fără controale la frontiere interne, cu escale multiple pe teritoriul zonei fără controale la frontierele interne, fără schimbare de aeronavă (pasageri în tranzit), cu condiția ca pasagerii să nu se poată îmbarca în aeronavă pe tronsonul situat în zona fără controale la frontierele interne, trebuie să facă obiectul verificărilor de intrare pe aeroportul de destinație și al verificărilor de ieșire pe aeroportul de îmbarcare;

*** Exemple:**

- în cazul unui zbor între Beijing-Helsinki-Frankfurt-Paris, cu escale în Helsinki și Frankfurt doar pentru debarcarea pasagerilor (îmbarcarea pentru tronsonul rămas este interzisă), verificările de intrare se efectuează pentru pasagerii care debarcă în Helsinki, Frankfurt și, respectiv, Paris;
- în cazul unui zbor Paris-Frankfurt-Helsinki-Beijing, se fac escale în Frankfurt și Helsinki doar pentru debarcarea pasagerilor (îmbarcarea este interzisă). Verificările de ieșire se efectuează în Paris, Frankfurt și Helsinki.
- în cazul unui zbor Sofia-Helsinki-Frankfurt-Paris, cu escale în Helsinki și Frankfurt doar pentru debarcarea pasagerilor (îmbarcarea pentru tronsonul rămas este interzisă), verificările de intrare se efectuează pentru pasagerii care debarcă în Helsinki, Frankfurt și, respectiv, Paris;
- în cazul unui zbor Paris-Frankfurt-Helsinki-Sofia, se fac escale în Frankfurt și Helsinki doar pentru debarcarea pasagerilor (îmbarcarea este interzisă). Verificările de ieșire se efectuează în Paris, Frankfurt și Helsinki.

(iii) în cazul în care operatorul de transport aerian are posibilitatea, pentru zborurile cu proveniența dintr-un aeroport situat în afara zonei fără controale la frontierele interne și care fac escale multiple pe teritoriul zonei fără controale la frontierele interne, să poată îmbarca pasageri exclusiv pentru tronsonul rămas pe acest teritoriu, pasagerii în cauză trebuie să facă obiectul verificărilor de ieșire pe aeroportul de îmbarcare și al verificărilor de intrare pe aeroportul de destinație. Verificarea pasagerilor care, în timpul acestor escale, se află deja la bordul aeronavei și nu s-au îmbarcat în zona fără controale la frontierele interne, trebuie să se efectueze în conformitate cu litera (b) punctul (ii). În cazul în care țara de destinație este situată în afara zonei fără controale la frontierele interne, pentru această categorie de zboruri trebuie să se aplice procedura inversă.

*** Exemple:**

1. Zbor pe ruta New York-Paris-Frankfurt-Roma cu îmbarcarea autorizată la escalele din Paris și Frankfurt. Verificările de intrare se efectuează cu privire la pasagerii care coboară în Paris, Frankfurt (inclusiv cei care s-au îmbarcat în Paris) și Roma (inclusiv cei care s-au îmbarcat în Paris și Frankfurt).
2. Zbor pe ruta Hamburg-Bruxelles-Paris-Cairo cu îmbarcarea autorizată la escalele din Bruxelles și Paris. Verificările de ieșire se efectuează în Hamburg, Bruxelles și Paris.

- 1.6. Când un avion trebuie să aterizeze pe cea mai apropiată pistă de aterizare, care nu este un punct de trecere a frontierei, avionul își poate continua zborul după primirea autorizației din partea polițiștilor de frontieră și, în ceea ce privește verificările vamale, din partea administrațiilor vamale.

*** Bune practici:**

- După aterizarea unui avion, un polițist de frontieră ar trebui să se prezinte la locul de parcare a avionului înainte de debarcarea pasagerilor atunci când:
 - a fost comisă o infracțiune sau o contravenție la bord;
 - există o amenințare pentru securitatea internă;
 - există un risc de migrație neregulamentară;
 - există persoane expulzate din alte țări;
 - există necesitatea de a colecta toate informațiile necesare de la echipaj.
- Toți pasagerii cărora le-a fost refuzată intrarea ar trebui să fie separați de ceilalți pasageri. Dacă nu pot fi aduși imediat la locul de îmbarcare, ar trebui să rămână, până la plecarea lor, în zone separate, sub supravegherea polițiștilor de frontieră.
- Persoanele care au comis o infracțiune sau o contravenție ar trebui să fie transportate direct de la aeronavă către locurile special desemnate și predate autorităților competente.

*** Temei juridic:**

- [Codul Frontierelor Schengen \(anexa VI\)](#)

- 1.7. După caz, infrastructura tehnică a punctelor de trecere a frontierei ar trebui să fie îmbunătățită, inclusiv prin utilizarea sporită a cititoarelor de pașapoarte, a sistemului de identificare biometrică a pasagerilor în aeroporturi și a terminalelor mobile.

Ar trebui să se introducă îmbunătățiri tehnice, acolo unde este necesar, pentru a reduce timpii de răspuns pentru consultarea bazelor de date relevante.

- 1.8. Informațiile prelabile referitoare la pasageri (API), colectate și transmise de transportatorii aerieni în conformitate cu Directiva 2004/82/CE a Consiliului, care permit efectuarea unor verificări mai punctuale asupra tuturor pasagerilor (inclusiv cetățeni UE) din zborurile de sosire care traversează frontierele externe, ar trebui să fie utilizate în mod mai regulat. Ține de competența autorităților naționale să stabilească zborurile din afara zonei Schengen pentru care trebuie transmise datele API, în conformitate cu evaluarea riscurilor actuală și actualizată. Statele Schengen pot utiliza datele API și în scopul aplicării legii.

În temeiul dreptului intern, statele Schengen pot solicita transportatorilor aerieni să transmită datele API și pentru zborurile dintre statele Schengen care aplică integral acquis-ul Schengen și cele care nu îl aplică încă integral.

2. VERIFICĂRI PE AERODROMURI

- 2.1. Trebuie să se asigure că persoanele fac în mod egal obiectul verificărilor în conformitate cu normele generale, în aeroporturile care nu au statut de aeroport internațional în temeiul dreptului intern relevant („aerodromuri”), dar pentru care sunt autorizate zboruri cu proveniența sau cu destinația într-un aeroport situat în afara zonei fără controale la frontierele interne.
- 2.2. Nu este necesar să se amplaseze, în aerodromuri, structuri destinate separării fizice a fluxurilor de pasageri pentru zborurile interne de cele pentru alte zboruri, fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 2320/2002 de instituire a unor norme comune în domeniul siguranței aviației civile. În afară de aceasta, în cazul în care volumul de trafic nu impune aceasta, nu este necesar ca polițiștii de frontieră să fie prezenți în permanență, în măsura în care se garantează că, în caz de necesitate, se poate trimite personal la fața locului în timp util.

- 2.3. În cazul în care prezența polițiștilor de frontieră nu este asigurată în permanență pe un aerodrom, administratorul aerodromului informează în prealabil polițiștii de frontieră cu privire la sosirea sau plecarea unei aeronave cu proveniența sau destinația într-un aeroport situat în afara zonei fără controale la frontierele interne.

*** Temei juridic:**

- [Codul Frontierelor Schengen \(anexa VI\)](#)
- [Regulamentul \(CE\) nr. 300/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2008 privind norme comune în domeniul securității aviației civile și de abrogare a Regulamentului \(CE\) nr. 2320/2002 \(Text cu relevanță pentru SEE\)](#)

3. MODALITĂȚI DE VERIFICARE A PERSOANELOR DIN ZBORURILE PRIVATE

- 3.1. Comandantul de bord al unui avion privat cu proveniența sau destinația într-un aeroport situat în afara zonei fără controale la frontierele interne trebuie să transmită polițiștilor de frontieră din statul Schengen de destinație și, după caz, din statul Schengen de primă intrare, înainte de decolare, o declarație generală conținând, în principal, planul de zbor în conformitate cu anexa 2 la Convenția privind aviația civilă internațională, precum și informații privind identitatea pasagerilor.
- 3.2. În cazul în care zborurile private provenite din afara zonei fără controale la frontierele interne și cu destinația într-un stat din această zonă fac escală pe teritoriul altor state din zona fără controale la frontierele interne, autoritățile competente ale statului de intrare în această zonă trebuie să efectueze verificările la frontiere și să aplice ștampila de intrare pe declarația generală.
- 3.3. În cazul în care nu se poate stabili cu certitudine că un zbor are proveniența sau destinația exclusiv în zona fără controale la frontierele interne, fără aterizarea în afara acestei zone, autoritățile competente trebuie să efectueze verificări asupra persoanelor în aeroporturi și aerodromuri, în conformitate cu normele generale.

- 3.4. Regimul de intrare și de ieșire a planoarelor, a aeronavelor foarte ușoare, a elicopterelor și a aeronavelor de fabricație artizanală, care nu permit decât parcurgerea unor distanțe scurte, precum și a baloanelor dirijabile, se stabilește în dreptul intern și, după caz, prin acordurile bilaterale.

*** Temei juridic:**

- [Codul Frontierelor Schengen \(anexa VI\)](#)
- [Convenția de la Chicago](#)

SECȚIUNEA IV: Frontiere maritime

1. PROCEDURI GENERALE DE VERIFICĂRI A TRAFICULUI MARITIM

- 1.1. Polițistul de frontieră aflat la comanda unui punct de trecere a frontierei trebuie să asigure că sunt efectuate verificări eficace cu privire la pasageri și echipajele navelor. Verificările se vor baza pe analiza riscurilor și constau în supravegherea constantă și completă a zonei maritime.
- 1.2. Verificarea navelor se efectuează în portul de sosire sau de plecare sau într-o zonă prevăzută în acest scop, situată în imediata apropiere a navei sau la bordul navei aflate în apele teritoriale, astfel cum au fost definite de Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării. Cu toate acestea, în conformitate cu acordurile încheiate în materie, verificările pot fi efectuate, de asemenea, în cursul traversării sau la sosirea navei în zona fără controale la frontierele interne sau la plecarea navei din această zonă.
- Nu se efectuează verificări la frontiere în mod sistematic asupra persoanelor aflate la bord. Cu toate acestea, se efectuează o percheziție a navei și verificări cu privire la persoanele aflate la bordul acesteia în cazul în care acest lucru se justifică pe baza unei analize de risc din rațiuni de securitatea internă și de migrația neregulamentară.
- 1.3. Comandantul navei, agentul maritim sau o altă persoană autorizată în mod corespunzător întocmește o listă a echipajului și a eventualilor pasageri, care cuprinde informațiile solicitate în formularele 5 (lista echipajului) și 6 (lista pasagerilor) din

Convenția privind facilitarea traficului maritim internațional (Convenția FAL), precum și, după caz, numărul vizei sau al permisului de ședere.

Membrii echipajului includ orice persoană angajată la bord pe parcursul călătoriei, în scopul asigurării funcționării sau a întreținerii navei și care este inclusă în lista echipajului.

- 1.4. Lista/listele de mai sus trebuie să fie predate polițiștilor de frontieră sau altor autorități fără întârziere sau cu cel puțin 24 de ore înainte de sosirea în port sau cel târziu în momentul în care nava părăsește portul anterior, dacă durata cursei este mai scurtă de 24 de ore sau dacă portul de escală nu este cunoscut sau este schimbat în timpul cursei, de îndată ce aceste informații sunt disponibile.
- 1.5. O confirmare de primire (o copie semnată a listei/listelor sau o confirmare de primire în format electronic) este înmănată comandantului, care o prezintă, la cerere, atunci când nava se află în port.
- 1.6. Orice modificare a listelor cu echipajul sau pasagerii trebuie notificată imediat polițiștilor de frontieră de către căpitan sau de către agentul maritim.
- 1.7. Comandantul navei este obligat să informeze polițiștii de frontieră cu privire la prezența unor pasageri clandestini pe nava sa cu cel puțin 24 de ore înainte de sosirea în port sau cel târziu în momentul în care nava părăsește portul anterior, dacă durata cursei este mai scurtă de 24 de ore sau dacă portul de escală nu este cunoscut sau este schimbat în timpul cursei, de îndată ce aceste informații sunt disponibile. Pasagerii clandestini rămân sub responsabilitatea comandantului.
- 1.8. Căpitanul trebuie să informeze polițiștii de frontieră cu privire la plecarea navei. Atunci când acest lucru este imposibil, acesta trebuie să informeze autoritatea portuară competentă și să îi transmită acesteia a doua copie a listei completate și semnate anterior.

*** Temei juridic:**

- [Codul Frontierelor Schengen \(anexa VI\)](#)

2. VERIFICĂRI ALE NAVELOR DE CROAZIERĂ

- 2.1. Navele de croazieră sunt navele care urmează un itinerar dat, potrivit unui program prestabilit, care include un program de activități turistice în diverse porturi și care, în mod normal, nu îmbarcă și nu permite debarcarea pasagerilor în cursul călătoriei.
- 2.2. Comandantul navei de croazieră transmite polițiștilor de frontieră itinerarul și programul croazierei, de îndată ce acestea au fost stabilite și cu cel puțin 24 de ore înainte de sosirea în port sau cel târziu în momentul în care nava părăsește portul anterior, dacă durata cursei este mai scurtă de 24 de ore sau dacă portul de escală nu este cunoscut sau este schimbat în timpul cursei, de îndată ce aceste informații sunt disponibile.
- 2.3. În cazul în care itinerarul navei de croazieră conține exclusiv porturi situate pe teritoriul zonei fără controale la frontierele interne, nu se efectuează nicio verificare la frontieră iar nava de croazieră poate acosta în porturi care nu sunt puncte de trecere a frontierei. Cu toate acestea, se efectuează verificări ale echipajului și pasagerilor respectivelor nave numai atunci când acest lucru se justifică pe baza unei analize de risc din rațiuni de securitatea internă și de imigrația ilegală.
- 2.4. În cazul în care itinerarul navei de croazieră conține atât porturi situate pe teritoriul zonei fără controale la frontierele interne, cât și porturi situate în afara zonei respective, verificările la frontieră trebuie să se efectueze după cum urmează:
 - a) în cazul în care nava de croazieră sosește dintr-un port situat în afara zonei fără controale la frontierele interne și efectuează prima escală într-un port situat pe teritoriul unui stat Schengen, echipajul și pasagerii trebuie să facă obiectul verificărilor de intrare pe baza listelor nominale cu membrii echipajului și cu pasagerii.

*** Exemplu:**

- o navă de croazieră care navighează de la Sankt Petersburg la Stockholm.

Pasagerii care coboară de pe navă trebuie să facă obiectul verificărilor de intrare în conformitate cu normele generale, cu excepția cazului în care o analiză a riscurilor din

rațiuni de securitate și de imigrația neregulamentară demonstrează că nu este necesară efectuarea verificărilor;

- b) în cazul în care nava de croazieră sosește dintr-un port situat în afara zonei fără controale la frontierele interne și face din nou escală într-un port situat în această zonă, echipajul și pasagerii trebuie să facă obiectul verificărilor de intrare pe baza listelor nominale cu membrii echipajului și cu pasagerii menționate mai sus, cu condiția ca aceste liste să fi fost modificate după escala în portul precedent situat pe teritoriul unui stat Schengen;

*** Exemplu:**

- traseul unei nave de croazieră este: de la Istanbul la Atena, apoi către Tunis și apoi către Barcelona.

Pasagerii care coboară de pe navă trebuie să facă obiectul verificărilor de intrare în conformitate cu normele generale, cu excepția cazului în care o analiză a riscurilor din rațiuni de securitate și de imigrația neregulamentară demonstrează că nu este necesară efectuarea verificărilor. Dacă nu s-au făcut modificări în lista nominală, nu este necesar să se identifice fiecare pasager prin intermediul documentului de călătorie. Cu toate acestea, pasagerii care debarcă trebuie să fie în orice moment în posesia documentelor lor de călătorie și să le prezinte polițiștilor de frontieră la cerere;

- c) în cazul în care nava de croazieră sosește dintr-un port situat pe teritoriul zonei fără controale la frontierele interne și efectuează o escală într-un astfel de port, pasagerii care coboară de pe navă trebuie să facă obiectul verificărilor de intrare în conformitate cu normele generale în cazul în care o evaluare a riscurilor din rațiuni de securitate și de imigrația ilegală impune acest lucru;

*** Exemplu:**

- o navă de croazieră pleacă din Sankt Petersburg și acostează, succesiv, în porturile din Helsinki, Stockholm și Copenhaga. În acest caz, verificările efectuate în Stockholm și Copenhaga ar trebui să țină seama de faptul că nava de croazieră a făcut deja obiectul verificărilor în Helsinki.

- d) în cazul în care o navă de croazieră părăsește un port situat într-un stat Schengen și are ca destinație un port situat în afara zonei fără controale la frontierele interne, echipajul și pasagerii trebuie să facă obiectul verificărilor de ieșire pe baza listelor nominale cu membrii echipajului și cu pasagerii. În cazul în care o evaluare a riscurilor din rațiuni de securitate și de imigrația ilegală impune acest lucru, pasagerii care se îmbarcă trebuie să facă obiectul verificărilor de ieșire în conformitate cu normele generale;

*** Exemplu:**

- o navă de croazieră care navighează de la Helsinki la Sankt Petersburg.

- e) în cazul în care o navă de croazieră părăsește un port situat în zona fără controale la frontierele interne și are ca destinație un alt astfel de port, nu trebuie să se efectueze nicio verificare de ieșire. Cu toate acestea, se efectuează verificări ale echipajului și pasagerilor respectivelor nave numai atunci când acest lucru se justifică pe baza unei analize de risc din rațiuni de securitatea internă și de imigrația ilegală.

*** Exemplu:**

- o navă de croazieră care navighează de la Stockholm la Helsinki, continuând apoi în afara zonei fără controale la frontierele interne (de exemplu, Sankt Petersburg). În acest caz, în general, nu ar trebui să se efectueze verificări de ieșire în Stockholm, întrucât aceste verificări ar trebui să se efectueze în Helsinki, înainte de ieșirea navei din zona fără controale la frontierele interne.

- 2.5. Listele cu membrii echipajelor și cu pasagerii trebuie să fie transmise polițiștilor de frontieră respectivi de către căpitanul navei de croazieră, sau, în lipsa acestuia, de către agentul maritim, cu cel puțin 24 de ore înainte de sosirea în port sau cel târziu în momentul în care nava părăsește portul anterior, dacă durata cursei este mai scurtă de 24 de ore, sau dacă portul de escală nu este cunoscut sau este schimbat în timpul cursei, de îndată ce aceste informații sunt disponibile. O confirmare de primire (o copie semnată a listei/listelor sau o confirmare de primire în format electronic) este înmănată comandantului, care o prezintă, la cerere, atunci când nava se află în port.

- 2.6. În cazurile în care, pe baza evaluării riscurilor din rațiuni de securitatea internă și de migrația neregulamentară, polițiștii de frontieră decid că nu este necesar să se efectueze verificări ale pasagerilor de pe nava de croazieră, în conformitate cu normele generale privind verificările la frontieră, nu există nicio cerință de ștampilare a documentelor de călătorie.
- 2.7. În cadrul evaluării riscurilor legate de securitate și de migrație, polițiștii de frontieră ar trebui să ia în considerare, printre altele, următoarele elemente: cetățenia călătorilor, orice informație disponibilă cu privire la compania de transport și fiabilitatea acesteia, orice raport asupra situației și informații relevante aflate în posesia lor, inclusiv informații obținute de la alte state Schengen sau de la țările terțe învecinate.

*** Temei juridic:**

- [Codul Frontierelor Schengen \(anexa VI\)](#)

3. VERIFICĂRI ALE NAVIGAȚIEI DE AGREMENT

- 3.1. Navigație de agrement este utilizarea navelor de agrement în scopuri sportive sau turistice.
- 3.2. Persoanele aflate la bordul navelor de agrement cu proveniența sau destinația într-un port situat într-un stat Schengen nu trebuie să facă obiectul verificărilor la frontiere și pot intra într-un port care nu este punct de trecere a frontierei.

Cu toate acestea, în funcție de analiza riscurilor legate de imigrația ilegală și, în special, în cazul în care coasta unui stat care nu face parte din zona fără controale la frontierele interne este situată în imediata apropiere a teritoriului statului Schengen în cauză, trebuie să se efectueze verificări asupra persoanelor și/sau percheziții ale navei de agrement.

- 3.3. O navă de agrement venind din afara zonei fără controale la frontierele interne poate, în mod excepțional, să intre într-un port care nu este punct de trecere a frontierei. În aceste cazuri, persoanele aflate la bord trebuie să informeze autoritățile portuare în vederea autorizării intrării în portul respectiv. Autoritățile portuare trebuie să ia legătura cu autoritățile portului cel mai apropiat desemnat ca punct de trecere a frontierei în vederea semnalării sosirii navei. Declarația privind pasagerii trebuie să se facă prin depunerea la

autoritățile portuare a listei persoanelor aflate la bord. Această listă trebuie să fie pusă la dispoziția polițiștilor de frontieră, cel mai târziu în momentul sosirii. În același fel, în cazul în care, din motive de forță majoră, nava de agrement venind din afara zonei fără controale la frontierele interne trebuie să acosteze într-un alt port decât cel care este punct de trecere a frontierei, autoritățile portuare trebuie să ia legătura cu autoritățile portului celui mai apropiat desemnat ca punct de trecere a frontierei în vederea semnalării prezenței navei respective.

- 3.4. Un document care conține toate caracteristicile navei și numele persoanelor care se află la bord trebuie să fie prezentat cu ocazia acestor verificări. Un exemplar al acestui document trebuie să fie înmănat autorităților porturilor de intrare și de ieșire. Atât timp cât nava rămâne în apele teritoriale ale unui stat Schengen care aplică integral acquis-ul, un exemplar din această listă trebuie să figureze printre documentele aflate la bord.
- 3.5. Trebuie să se efectueze verificări aleatorii asupra navelor de agrement, indiferent de evaluarea riscurilor legate de imigrația ilegală.

*** Temei juridic:**

- [Codul Frontierelor Schengen \(anexa VI\)](#)

4. VERIFICĂRI ALE PESCUITULUI DE COASTĂ

- 4.1. Pescuitul de coastă reprezintă activitățile de pescuit efectuate cu ajutorul navelor care intră zilnic sau în termen de 36 ore într-un port situat în zona fără controale la frontierele interne fără să facă escală într-un port situat în afara acestei zone.
- 4.2. Echipajul navelor de pescuit de coastă care intră zilnic sau în interval de 36 de ore în portul de înmatriculare sau în orice alt port situat pe teritoriul zonei fără controale la frontierele interne, fără a intra într-un port situat în afara acestei zone, nu trebuie să facă obiectul verificărilor sistematice.
- 4.3. Dacă există un risc legat de imigrația neregulamentară, în special, în cazul în care coasta unui stat terț este situată în imediata apropiere a teritoriului statului Schengen în cauză, trebuie să se efectueze verificări asupra persoanelor și/sau percheziții ale navei.
- 4.4. Echipajul navelor de pescuit de coastă, care nu sunt înmatriculate într-un port situat în zona fără controale la frontierele interne trebuie să facă obiectul verificărilor în

conformitate cu dispozițiile privind marinarii ([secțiunea I punctul 5.3](#)). Căpitanul navei trebuie să informeze autoritățile competente cu privire la orice modificare a listei echipajului său și a eventualei prezențe a pasagerilor.

*** Temei juridic:**

- [Codul Frontierelor Schengen \(anexa VI\)](#)

5. VERIFICĂRI ALE CONEXIUNILOR CU FERIBOTURI

5.1. Trebuie să se efectueze verificări ale persoanelor aflate la bordul feriboturilor care efectuează curse spre porturi situate în afara zonei fără controale la frontierele interne. Trebuie să se aplice următoarele dispoziții:

- a) în funcție de posibilități, trebuie să se amenajeze culoare separate pentru cetățenii statelor membre ale UE, ale SEE și ai Elveției;
- b) pasagerii pietoni trebuie să facă separat obiectul unor verificări;
- c) verificările asupra pasagerilor din vehicule trebuie să se efectueze în timp ce aceștia se află în vehicul;
- d) pasagerii autocarelor trebuie tratați la fel ca pasagerii pietoni. Acești pasageri trebuie să coboare din autocar pentru a face obiectul verificărilor;
- e) verificările asupra șoferilor de camioane și asupra eventualilor însoțitori trebuie să se efectueze în timp ce persoanele respective se află în vehicul. În principiu, aceste verificări se organizează separat de verificările celorlalți pasageri;
- f) pentru a garanta rapiditatea verificărilor, trebuie să se prevadă un număr suficient de posturi de control;
- g) mijloacele de transport utilizate de pasageri și, după caz, încărcătura și alte obiecte transportate trebuie să facă obiectul perchezițiilor aleatorii, în special pentru a detecta imigranții ilegali;
- h) membrii echipajului navelor feribot trebuie să fie tratați la fel ca membrii echipajului navelor comerciale;

- i) [secțiunea IV punctul 1.3](#) (obligația de a transmite lista cu pasagerii și cu membrii echipajului) nu se aplică. În cazul în care trebuie redactată lista persoanelor aflate la bord în conformitate cu Directiva 98/41/CE a Consiliului privind înregistrarea persoanelor care călătoresc la bordul navelor de pasageri care operează în porturile de destinație sau de plecare din statele membre ale Comunității, comandantul înmânează autorității competente din primul port de sosire pe teritoriul statelor Schengen o copie a acestei liste în maximum 30 de minute de la plecarea navei dintr-un port situat în afara zonei fără controale la frontierele interne.

*** Temei juridic:**

- [Codul Frontierelor Schengen \(anexa VI\)](#)

- 5.2. În cazul în care un feribot venind din afara zonei fără controale la frontierele interne și care face mai mult de o escală în această zonă îmbarcă pasageri exclusiv pentru tronsonul rămas pe teritoriul respectiv, pasagerii în cauză fac obiectul unei verificări de ieșire în portul de plecare și al unei verificări de intrare în portul de destinație. Asupra persoanelor care pe timpul acestor escale se află deja la bordul feribotului și nu s-au îmbarcat în zona fără controale la frontierele interne se efectuează verificări în portul de destinație. În cazul în care țara de destinație nu face parte din zona fără controale la frontierele interne, se aplică procedura inversă.

6. LEGĂTURILE DE TRANSPORT DE MĂRFURI ÎNTRE PORTURILE SITUATE PE TERITORIUL ZONEI FĂRĂ CONTROALE LA FRONTIERELE INTERNE

- 6.1. Nu se efectuează verificări la frontieră asupra legăturilor de transport de mărfuri între aceleași două sau mai multe porturi situate în zona fără controale la frontierele interne, care nu fac escală în niciun port din afara acestei zone și care constau în transport de mărfuri.

Cu toate acestea, se efectuează controlul asupra echipajului și pasagerilor respectivelor nave numai atunci când acest lucru se justifică pe baza unei analize de risc legată de securitatea internă și de migrația ilegală.

SECȚIUNEA V: Verificări ale navigației pe apele interne

1. NAVIGAȚIA PE APELE INTERNE

- 1.1. Navigația pe apele interne ce implică trecerea frontierelor externe cuprinde utilizarea, în scopuri profesionale sau de agrement, a tuturor tipurilor de nave sau de ambarcațiuni de pe fluvii, râuri, canale și lacuri.
- 1.2. Verificările care trebuie efectuate asupra navigației pe apele interne sunt identice cu cele care trebuie efectuate asupra traficului maritim în general.
- 1.3. În ceea ce privește navele utilizate în scopuri profesionale, căpitanul și persoanele angajate la bord, care apar pe lista echipajului, precum și membrii familiei acestor persoane care locuiesc la bordul navei trebuie să fie considerați membri ai echipajului sau echivalenți.

*** Temei juridic:**

- [Codul Frontierelor Schengen \(anexa VI\)](#)

PARTEA A TREIA: SUPRAVEGHEREA FRONTIERELOR

1. OBIECTIVUL SUPRAVEGHERII

1.1. Principalele obiective ale supravegherii frontierelor externe, în alte locuri decât punctele de trecere a frontierei, și ale supravegherii acestor puncte de trecere în afara orarului de funcționare sunt:

- a) prevenirea și descurajarea traversării frauduloase a frontierei;
- b) combaterea criminalității transfrontaliere;
- c) aplicarea sau luarea de măsuri împotriva persoanelor care au trecut ilegal frontiera;
- d) menținerea unei conștientizări a situației și a unei capacități de reacție fiabile;
- e) sprijinirea identificării și a înregistrării persoanelor care trec frontiera ilegal.

1.2. Agentul aflat la comandă trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a preveni trecerea frauduloasă a frontierei și să aloce personalul și alte resurse în funcție de evaluarea riscurilor din rațiuni de imigrație nereglementară ilegală și de criminalitate transfrontalieră.

Resursele utilizate ar trebui să fie selectate în funcție de tipul și natura frontierei (pământ, ape interne sau mare).

2. METODELE DE SUPRAVEGHERE

2.1. Supravegherea poate fi efectuată de unități fixe sau mobile, care își îndeplinesc misiunea prin:

- a) patrulare;
- b) prezența în locuri cunoscute sau percepute ca fiind sensibile.

2.2. Perioadele și metodele de supraveghere ar trebui să fie modificate frecvent și brusc, astfel încât să se detecteze în mod eficient trecerile frauduloase ale frontierei.

2.3. Principalele misiuni ale patrulării sunt:

- a) monitorizarea terenului pe care se operează;
- b) asigurarea faptului că nu există niciun risc pentru ordinea publică și pentru securitatea internă în zona de patrulare;
- c) verificarea documentelor persoanelor prezente în zonă și care nu sunt cunoscute de către echipa de patrulare;
- d) oprirea tuturor persoanelor suspecte care nu dețin documente și solicitarea ca acestea să explice în detaliu motivele pentru care se află în zona respectivă;
- e) oprirea și predarea persoanelor care au trecut sau au încercat să treacă frontiera ilegal celui mai apropiat post de poliție de frontieră pentru identificare, înregistrare și amprentare, în sensul Regulamentului EURODAC, a persoanelor care trec frontiera în mod fraudulos și a solicitanților de azil cu vârsta de cel puțin 14 ani;
- f) securizarea tuturor dovezilor legate de trecerile frauduloase ale frontierei sau alte incidente la frontieră.

În timpul patrulării, ar trebui să se utilizeze câini din cadrul serviciilor speciale pentru monitorizare. De asemenea, ar trebui să se utilizeze elicoptere, ambarcațiuni de patrulare și vehicule de teren pentru îmbunătățirea patrulării și a monitorizării frontierei.

2.4. Principalele misiuni ale prezenței sunt:

- a) observarea locurilor care sunt percepute a fi sensibile pentru trecerea frauduloasă a frontierei sau pentru contrabandă;
- b) oprirea sau predarea la postul de trecere a frontierei a persoanelor care au trecut frontiera în mod fraudulos sau care au încercat să facă acest lucru.

- 2.5. Potrivit informațiilor obținute, ar trebui să se organizeze operațiuni speciale pentru a prinde persoanele traficate și traficanții.
- 2.6. Supravegherea ar trebui să fie sprijinită de sisteme și echipamente tehnice integrate, mobile și portabile de supraveghere (și anume, radare, drone, TVCI, diferiți senzori și camere cu infraroșu sau camere cu termoviziune pentru a asigura capacitatea de vedere pe timp de noapte).

*** Temei juridic:**

- [Codul Frontierelor Schengen \(articolul 13\)](#)

PARTEA A PATRA: LISTA ACTELOR JURIDICE RELEVANTE

• Legislația Uniunii:

- [Convenția de punere în aplicare a acordului Schengen din 14 iunie 1985](#) între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnată la Schengen la 19 iunie 1990 ([JO L 239, 22.9.2000, p. 19](#));
- [94/795/JAI: Decizia Consiliului din 30 noiembrie 1994 privind o acțiune comună adoptată de Consiliu în temeiul articolului K.3 alineatul \(2\) litera \(b\) din Tratatul privind Uniunea Europeană în ceea ce privește facilitățile de călătorie pentru elevii resortisanți ai unor țări terțe care au reședința într-un stat membru](#) (JO L 327, 19.12.1994, p. 1);
- [Regulamentul \(CE\) nr. 1683/95 al Consiliului din 29 mai 1995](#) de instituire a unui model uniform de viză ([JO L 164, 14.7.1995, p. 1](#)), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 334/2002 al Consiliului din 18 februarie 2002 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1683/95 din 29 mai 1995 al Consiliului de instituire a unui model uniform de viză (JO L 53, 23.2.2002, p. 7);
- [Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene](#) (JO C 364, 18.12.2000, p. 1);
- [Directiva 2001/51/CE a Consiliului din 28 iunie 2001](#) de completare a dispozițiilor prevăzute la articolul 26 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 ([JO L 187 7. 7.2001, p. 45](#));
- [Regulamentul \(CE\) nr. 333/2002 al Consiliului din 18 februarie 2002](#) de stabilire a unui model uniform de formular pentru aplicarea unei vize eliberate de statele membre titularilor unui document de călătorie nerecunoscut de statul membru care emite formularul respectiv ([JO L 53, 23.2.2002, p. 4](#));
- [Regulamentul \(CE\) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002](#) de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe ([JO L 157, 15.6.2002, p. 1](#));
- [Regulamentul \(CE\) nr. 693/2003 al Consiliului din 14 aprilie 2003](#) de stabilire a unui document de facilitare a tranzitului (FTD), a unui document de facilitare a tranzitului feroviar (FRTD) și de modificare a Instrucțiunilor consulare comune și a Manualului comun ([JO L 099, 17.4.2003, p. 8](#));
- [Regulamentul \(CE\) nr. 694/2003 al Consiliului din 14 aprilie 2003](#) privind modele uniforme pentru documentul de facilitare a tranzitului (FTD) și documentul de facilitare a tranzitului feroviar (FRTD) prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 693/2003 ([JO L 099, 17.4.2003, p. 15](#));
- [Decizia Consiliului din 8 martie 2004](#) privind încheierea Memorandumului de înțelegere dintre Comunitatea Europeană și Administrația Națională a Turismului din Republica Populară Chineză privind vizele și aspectele conexe

- referitoare la grupurile de turiști din Republica Populară Chineză (SDA) ([JO L 83, 20.3.2004, p. 12](#));
- [Regulamentul \(CE\) nr. 851/2004](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 de creare a unui Centru European de prevenire și control al bolilor ([JO L 142, 30.4.2004, p. 1](#));
 - [Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004](#) privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora ([JO L 229, 29.6.2004, p. 35](#));
 - [Regulamentul \(CE\) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004](#) privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre ([JO L 385, 29.12.2004, p. 1](#));
 - [Decizia nr. 896/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006](#) de stabilire a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către statele membre a anumitor permise de ședere eliberate de Elveția și de Liechtenstein în scopul tranzitului pe teritoriul lor ([JO L 167, 20.6.2006, p. 8](#));
 - [Regulamentul \(CE\) nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006](#) de stabilire a normelor referitoare la micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre și de modificare a dispozițiilor Convenției Schengen ([JO L 405, 30.12.2006](#); rectificare [JO L 29, 3.2.2007, p. 3](#));
 - [Regulamentul \(CE\) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen din a doua generație \(SIS II\)](#) ([JO L 381, 28.12.2006, p. 4](#));
 - [Decizia 2007/533 din 12 iunie 2007 privind înființarea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen de a doua generație \(SIS II\), capitolele V-IX](#) ([JO L 2015, 7.8.2007, p. 63](#));
 - [Decizia nr. 2007/801/CE a Consiliului din 6 decembrie 2007](#) privind aplicarea integrală a dispozițiilor acquis-ului Schengen în Republica Cehă, în Republica Estonia, în Republica Letonia, în Republica Lituania, în Republica Ungară, în Republica Malta, în Republica Polonă, în Republica Slovenia și în Republica Slovacă ([JO L 323, 8.12.2007, p. 34](#));
 - [Regulamentul \(CE\) nr. 300/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2008 privind norme comune în domeniul securității aviației civile și de abrogare a Regulamentului \(CE\) nr. 2320/2002 \(Text cu relevanță pentru SEE\)](#) ([JO L 97, 9.4.2008, p. 72](#));
 - [Regulamentul \(CE\) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele \(VIS\) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere \(Regulamentul VIS\)](#) ([JO L 218, 13.8.2008, p. 60](#));

- Decizia nr. 2008/903/CE Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea integrală a dispozițiilor acquis-ului Schengen în Confederația Elvețiană ([JO L 327, 5.12.2008, p. 15](#))
- [Regulamentul \(CE\) nr. 810/2009 din 13 iulie 2009](#) privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) ([JO L 243, 15.9.2009, p. 1](#))
- [Regulamentul \(UE\) nr. 265/2010 din 25 martie 2010](#) de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 în ceea ce privește circulația persoanelor care dețin o viză de lungă ședere ([JO L 85, 31.3.2010, p. 1](#))
- [Decizia Comisiei din 19 martie 2010 \[C\(2010\)1620 final\]](#) de stabilire a Manualului privind prelucrarea cererilor de viză și modificarea vizelor eliberate.
- [Decizia 2011/842/UE a Consiliului din 13 decembrie 2011](#) privind aplicarea integrală a dispozițiilor acquis-ului Schengen în Principatul Liechtenstein ([JO L 334, 16.12.2011, p. 27](#))
- [Directiva 2011/95/UE din 13 decembrie 2011](#) privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, 20.12.2011, p. 9).
- [Directiva 2013/32/UE din 26 iunie 2013](#) privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, 29.6.2013, p. 60).
- [Directiva 2013/33/UE din 26 iunie 2013](#) de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L 180, 29.6.2013, p. 96).
- [Regulamentul \(UE\) nr. 604/2013 din 26 iunie 2013](#) de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (Regulamentul Dublin) (JO L 180 din 26.6.2013, p. 31).
- [Regulamentul \(UE\) nr. 603/2013 din 26 iunie 2013](#) privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid și privind cererile autorităților de aplicare a legii din statele membre și a Europol de comparare a datelor Eurodac în scopul asigurării respectării aplicării legii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1077/2011 de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție (JO L 180, 29.6.2013, p. 1).
- [Decizia nr. 1082/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate](#)

- și de abrogare a Deciziei nr. 2119/98/CE Text cu relevanță pentru SEE (JO L 293, 5.11.2013, p. 1)
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 118/2014 al Comisiei din 30 ianuarie 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1560/2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO L 39, 8.2.2014, p. 1).
 - Decizia nr. 565/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de introducere a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către Bulgaria, Croația, Cipru și România a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora pentru tranzitul sau șederea preconizată pe teritoriile lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile și de abrogare a Deciziilor nr. 895/2006/CE și nr. 582/2008/CE (JO L 157, 27.5.2014, p. 23).
 - Directiva 2014/66/UE din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii (JO L 157, 27.5.2014, p.1)
 - Regulamentul (UE) 2016/399 din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1);
 - Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), JO L 119, 4.5.2016, p.1;
 - Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului, JO L 119, 4.5.2016, p. 89;
 - Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair (reformare) (JO L 132, 21.5.2016, p. 21);
 - Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (JO L 303, 28.11.2018, p. 39).

- **Legislația internațională:**

- [Convenția din 7 decembrie 1944 privind aviația civilă internațională \(Convenția ICAO, anexele 2 și 9\);](#)
- [Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului din 4 noiembrie 1950 și protocoalele la aceasta;](#)
- [Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967;](#)
- [Convenția de la Viena din 18 aprilie 1961 cu privire la relațiile diplomatice](#)
- [Convenția privind facilitarea traficului maritim internațional \(FAL\) din 9 aprilie 1965;](#)
- [Acord între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor \(JO L 114, 30.4.2002, p. 6\);](#)
- [Convenția OIM privind actele de identitate ale navigatorilor \(nr. 185\) din 19 iunie 2003;](#)
- [Acorduri bilaterale privind micul trafic de frontieră.](#)

APENDICELE A

PROCEDURA DE NOTIFICARE

Când un stat membru³³ intenționează să efectueze verificări punctuale asupra persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2a) din Codul Frontierelor Schengen, acesta notifică fără întârziere aplicarea preconizată a acestor verificări punctuale:

1- celorlalte state membre,

2- Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și

3- Comisiei.

Statul membru în cauză poate decide să clasifice notificarea sau părți ale acesteia.

În notificare sunt explicate, după cum urmează, motivele, amploarea și durata derogării, pentru a asigura efectul util al notificării și, în special, pentru a permite celorlalte state membre, Comisiei și agenției să își exprime eventualele preocupări.

Motivele sunt susținute de elemente obiective relevante pentru derogarea de la verificările sistematice la anumite puncte de trecere a frontierei.

În special, statul membru în cauză ar trebui să prezinte:

- principalele caracteristici ale fluxului la punctul (punctele) de trecere a frontierei în cauză, cum ar fi categoriile de persoane care trec frontiera;

- ponderea estimată a resortisanților țărilor terțe și ponderea persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii care trec respectiva frontieră;

un indiciu potrivit căruia presupusa creștere a timpului de așteptare este cauzată de verificările sistematice (și nu, de exemplu, de lucrări rutiere care au loc în zona adiacentă punctului de trecere a frontierei). O trimitere generală la o viitoare perioadă de vacanță nu este suficientă în această privință. Nu există un indicator universal al impactului disproporționat asupra fluxului de trafic aplicabil tuturor statelor membre sau tuturor punctelor de trecere a frontierei. Evaluarea efectului disproporționat asupra timpului de așteptare trebuie să țină seama de timpul mediu de așteptare sau de întârzierile înregistrate anterior;

- de modul în care derogarea va remedia impactul disproporționat asupra fluxului de trafic la punctul (punctele) de trecere a frontierei în cauză.

³³ În prezentul text, „stat membru” trebuie înțeles ca incluzând cele patru țări asociate spațiului Schengen.

Se vor specifica punctele de trecere a frontierei vizate.

Durata prevăzută a derogării este proporțională și nu depășește ceea ce este necesar. Pentru fiecare punct de trecere a frontierei, trebuie să se indice data preconizată la care se încheie derogarea. Nu se acceptă derogări cu durată nedeterminată. În conformitate cu articolul 15 din Codul frontierei Schengen, statele membre se angajează să aloce personal și resurse corespunzătoare și suficiente pentru efectuarea verificărilor sistematice prin consultarea bazelor de date relevante.

Statul membru ar trebui să indice în notificare data transmiterii către agenție a evaluării riscurilor, astfel cum prevede articolul 8 alineatul (2a) din Codul Frontierei Schengen, și să explice principalele elemente din evaluarea riscurilor care să permită destinatarilor unei astfel de notificări să ia o poziție în cunoștință de cauză.

În cazul în care alte state membre, agenția sau Comisia își exprimă îngrijorarea cu privire la intenția de a face o derogare de la regula verificărilor sistematice prin consultarea bazelor de date, acestea informează statul membru în cauză în legătură cu aceste îngrijorări în termen de două săptămâni de la primirea notificării. Statul membru ia în considerare aceste îngrijorări.

Statele membre își instituie propriile canale interne de comunicare și informează celelalte state membre și Comisia în acest sens, prin intermediul reprezentanței lor permanente, trimițând notificarea către punctul de contact din cadrul reprezentanței permanente și, respectiv, la căsuța poștală funcțională (HOME-BORDERS@ec.europa.eu).

APENDICELE B

PROCEDURĂ PRIVIND PUNEREA ÎN APLICARE A UNEI DEROGĂRI DE LA PRINCIPIUL VERIFICĂRILOR SISTEMATICE PRIN CONSULTAREA BAZELOR DE DATE RELEVANTE ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 8 DIN CODUL FRONTIERELOR SCHENGEN (ASTFEL CUM A FOST MODIFICAT PRIN REGULAMENTUL 2017/458), CARE INCLUDE EVALUAREA RISCURILOR

Articolul 8 alineatul (2a) din Regulamentul 2017/458 permite statelor membre să acorde derogări de la principiul verificărilor sistematice prin consultarea bazelor de date relevante în ceea ce privește persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, care trec frontierele externe, doar în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ două condiții:

1. Statul membru vizat trebuie să demonstreze impactul disproporționat asupra fluidității traficului legat de efectuarea verificărilor sistematice asupra persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii („În cazul în care verificările prin consultarea bazelor de date menționate la alineatul (2) literele (a) și (b) ar avea un **impact disproporționat asupra fluidității traficului** [...]”).
2. Înainte de a lua o decizie cu privire la derogare, statul membru vizat trebuie să efectueze o evaluare a riscurilor prin care să demonstreze că efectuarea verificărilor în mod punctual asupra persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii nu ar conduce la un risc legat de securitate („[...] **ca urmare a unei evaluări a riscurilor** legate de ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale oricăruia dintre statele membre.”).

Pentru a asigura efectul util al dispozițiilor privind derogarea temporară, ar trebui clarificate următoarele aspecte cu privire la evaluarea riscurilor presupuse de efectuarea verificărilor punctuale și la măsurile subsecvente unei notificări a intenției de a face o derogare, după cum se menționează în continuare:

A. Evaluarea riscurilor

1. Statul membru care dorește să acorde o derogare pregătește o evaluare a riscurilor, în conformitate cu metodologia CIRAM.

Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, în strânsă cooperare cu statele membre, va elabora un formular standardizat de raportare care va exploata sinergiile cu alte evaluări ale riscurilor și evaluări ale vulnerabilității, deja existente, și va oferi acces online la acesta.

2. Evaluarea riscurilor în care se concluzionează că amenințarea este scăzută [sau medie] este transmisă agenției înainte de punerea în aplicare efectivă a derogării, utilizându-se formularul standardizat de raportare. În situații excepționale (de exemplu, un aflux excepțional și neprevăzut de pasageri UE/SEE/CH la un anumit punct de trecere a frontierei), evaluarea

riscurilor poate fi transmisă simultan cu punerea în aplicare a derogării numai dacă notificarea în sine a furnizat deja informații detaliate pentru a demonstra impactul imediat disproporționat asupra fluidității traficului în ceea ce privește punctul de trecere a frontierei în cauză.

Potrivit articolului 8 alineatul (2a) al doilea paragraf: „Evaluarea riscurilor expune motivele reducerii temporare la verificările punctuale prin consultarea bazelor de date, ținând seama, printre altele, de impactul disproporționat asupra fluidității traficului și furnizează statistici privind pasagerii și incidentele legate de criminalitatea transfrontalieră”. Întrucât derogările se pot aplica doar în cazul persoanelor care beneficiază de dreptul de liberă circulație în temeiul Uniunii, evaluarea riscurilor ar trebui să se concentreze asupra evaluării riscurilor cauzate de persoanele care beneficiază de dreptul de liberă circulație în temeiul Uniunii la punctele de trecere a frontierei în cauză.

Concret, evaluarea riscurilor efectuată de statul membru, astfel cum este stabilit la articolul 8 alineatul (2a) din Codul Frontierelor Schengen, pregătită în conformitate cu metodologia CIRAM și modelul includ:

- I. descrierea motivelor reducerii temporare a numărului de verificări punctuale prin consultarea bazelor de date și furnizarea de date cantitative (de exemplu, fluxul estimat de pasageri, timpul de prelucrare per pasager sau alte aspecte similare) care să demonstreze un impact disproporționat asupra fluidității traficului la punctul (punctele) de trecere a frontierei ales(e) după epuizarea opțiunilor de consolidare a capacităților;
- II. o pondere estimată a numărului total și a profilurilor dominante ale călătorilor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii care ar putea reprezenta o amenințare pentru ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale oricăruia dintre statele membre în intervalul de timp în care se va aplica derogarea de la verificările sistematice;
- III. o evaluare a impactului posibil al derogării asupra securității, și anume ordinea publică, securitatea internă etc. din statele membre, inclusiv evaluarea impactului posibil al derogării asupra legăturilor de transport către alte state membre.

O evaluare a riscurilor care concluzionează că riscurile legate de ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale oricăruia dintre statele membre sunt ridicate nu va conduce la o derogare.

Pe baza unei evaluări a riscurilor în care s-a concluzionat că riscurile legate de ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale oricăruia dintre statele membre sunt scăzute [sau medii], statul membru în cauză ar trebui să demonstreze că riscurile identificate pentru fiecare punct de trecere a frontierei sunt atenuate prin strategii și mijloace adecvate. Aceste strategii și mijloace vor fi descrise în evaluarea riscurilor care se transmite agenției.

3. Agenția examinează, într-un interval de timp convenit cu statul membru în cauză, evaluarea riscurilor transmise. Agenția poate utiliza propriile resurse și informații, în special informațiile colectate prin intermediul evaluărilor vulnerabilității, pentru a examina evaluarea riscurilor prezentată de statele membre. Aceasta poate solicita avizul Europol sau al altor agenții ale UE.

A. În cazul în care evaluarea riscurilor este incompletă sau informațiile furnizate nu sunt relevante, agenția contactează statul membru în cauză, cât mai curând posibil, pentru a solicita informații/justificări suplimentare.

În cazul în care evaluarea completă a riscurilor nu este transmisă în termenul convenit cu agenția, aceasta ar trebui să avertizeze celelalte state membre și Comisia cu privire la situație, după o ultimă cerere transmisă statului membru în cauză.

B. În cazul unui dezacord între statul membru în cauză și agenție privind exhaustivitatea și relevanța evaluării riscurilor transmise, se va căuta, pe bază bilaterală, o înțelegere comună, într-un interval de timp rezonabil (în termen de maximum două săptămâni).

Dacă divergențele persistă, agenția avertizează Comisia și celelalte state membre. Poate fi convocată o reuniune între agenție, statul membru în cauză, Comisia și, dacă este cazul, alte state membre. Într-un astfel de caz, Comisia organizează reuniunea și invită părțile interesate relevante să participe.

Opinia agenției este comunicată pentru observații mai întâi statului membru care a transmis evaluarea riscurilor. Agenția informează Comisia și celelalte state membre cu privire la punctele sale de vedere.

4. Statul membru în cauză actualizează periodic evaluarea riscurilor. În acest demers, ar trebui urmate, de asemenea, punctele A.1 - A.3, după caz.

B. Notificarea intenției de a face o derogare și măsurile subsecvente unei astfel de notificări:

1. Statul membru în cauză notifică altor state membre, Comisiei și agenției intenția de a face o derogare. Notificarea ar trebui să îndeplinească cerințele minime stabilite în anexa A la prezentul Manual practic pentru polițiștii de frontieră.

2. Statele membre, agenția sau Comisia, în cazul în care au preocupări legate de intenția de a efectua verificări punctuale prin consultarea bazelor de date, notifică fără întârziere aceste preocupări statului membru în cauză. Celelalte state membre sau Comisia pot solicita agenției să verifice dacă motivele preocupărilor lor sunt justificate.

Statele membre care au preocupări pot, de asemenea, să informeze agenția, Comisia și celelalte state membre cu privire la preocupările lor. Preocupările ar trebui clarificate, în

principiu, pe bază bilaterală cu statul membru care notifică intenția de a face o derogare, însă, având în vedere numărul sau natura preocupărilor (de exemplu, preocupări legate de același aspect), poate fi convocată o reuniune pentru toate părțile care au exprimat preocupări, informând în același timp în acest sens celelalte părți care au dreptul să prezinte preocupări, dar care nu au făcut acest lucru. O astfel de reuniune poate fi convocată la inițiativa oricăreia dintre părțile care au dreptul de a prezenta preocupări. Comisia este responsabilă cu organizarea și prezidarea reuniunii.

3. Statele membre care intenționează să acorde derogări de la verificările sistematice prin consultarea bazelor de date cu privire la persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii țin seama de aceste preocupări.

4. Statul membru în cauză raportează la fiecare șase luni Comisiei și agenției cu privire la aplicarea verificărilor efectuate în mod punctual prin consultarea bazelor de date cu privire la persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii. Rapoartele ar trebui să furnizeze informații detaliate privind utilizarea efectivă a verificărilor punctuale la anumite puncte de trecere a frontierei, date privind fluiditatea traficului la aceste puncte de trecere a frontierei pentru care se face derogarea și privind impactul asupra evoluției evaluării riscurilor legate de ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale în statul membru în cauză.

Pentru fiecare punct de trecere a frontierei și pentru fiecare interval de timp în care au fost acordate derogări, statul membru include în raportul său cel puțin următoarele informații:

- timpul exact când au fost acordate derogări (Începere la: ora și minutele exprimate în UTC. Încheiere la: ora și minutele exprimate în UTC);
- numărul de pasageri care au trecut frontiera, defalcat pe cetățenie și direcția de deplasare (intrare/ieșire);
- numărul de persoane care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii care nu au făcut obiectul verificărilor prin consultarea bazelor de date la intrare, defalcat pe cetățenie și direcția de deplasare (intrare/ieșire);
- numărul de persoane care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii care au făcut obiectul verificărilor prin consultarea bazelor de date la intrare, defalcat pe cetățenie și direcția de deplasare (intrare/ieșire);
- numărul de pasageri pentru care s-au înregistrat răspunsuri pozitive în bazele de date relevante care au făcut obiectul unor verificări punctuale, defalcat pe direcția de deplasare (intrare/ieșire), cetățenie și bază de date.

În plus, după caz, statul membru depune eforturi pentru a furniza următoarele informații contextuale, în funcție de PTF și lună, care să acopere perioada de raportare³⁴:

- numărul de pasageri care au trecut frontiera, defalcat pe cetățenie și direcția de deplasare (intrare/ieșire);

³⁴ Această obligație de raportare poate fi revizuită după primul raport.

- numărul de răspunsuri pozitive în bazele de date relevante în cursul verificărilor sistematice, defalcat pe direcția de deplasare (intrare/ieșire) și cetățenie.